

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci jednal v hlavních líčeních konaných v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Vašku a soudců přísedících Ing. Veroniky Juřenové a Vladimíra Žáka a dne 4.12.2017 rozhodl

takto:

Obžalovaný

Pavel N.,

nar. xxx v xxx, bez zaměstnání, trvale bytem xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Olomouc,

je vinen, že

v době od 26.10.2015, kdy prostřednictvím Gabriely S. převzal usnesení Okresního soudu v Přerově ze dne 6.10.2015, č.j. 21 E 16/2015-8, kterým soud ve věci oprávněného Miloslava N., zastoupeného opatrovnící Jaroslavou S., nar. xxx, proti obžalovanému, který v této věci vystupoval

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Klára Zdaňilová.

v procesním postavení povinného, nařídil podle vykonatelného rozsudku Okresního soudu v Přerově ze dne 22.1.2015, č.j. 10C 164/2012-79, výkon rozhodnutí vyklizením domu č. xxx v xxx na ulici xxx,

mimo jiné v místě svého bydliště ve shora označeném domě zamýšlel a plánoval úkladně usmrtit Jaroslavu S., kterou Okresní soud v Přerově usnesením ze dne 18.12.2009, č.j. 0 Nc 1029/2009-7, ustanovil opatrovníci Miloslava N. k ochraně jeho zájmů, oprávněnou a povinnou činit za jmenovaného nezbytné právní úkony související se správou a nakládáním s jeho movitým i nemovitým majetkem, do kterého spadal i výše označený dům, neboť obžalovaný Jaroslava S. vnímal jako překážku bránící mu v nerušeném užívání předmětného domu, jelikož věděl o její snaze jej z domu vystěhovat a jejím záměru následného prodeje domu, kdy k uskutečnění svých plánů využíval Gabrielu S., nar. xxx, které již dříve umožnil, aby s ním v uvedeném domě bydlela,

příčemž obžalovaný nejprve uvažoval o tom, že by Jaroslavu S. jako chodkyni srazil odcizeným automobilem, opatřeným navíc registračními značkami pocházejícími z jiného vozidla, které pro něj na jeho žádost zajistila Gabriela S., a následně by vozidlo odklidil do řeky, aby z něj nebylo možné odebrat kriminalisticky využitelné stopy, poté vymyslel, že by po Jířím L. poslal Jaroslavě S. otrávenou bonboniéru, když ji půjde jmenovaný požádat, aby jej ještě nechala v domě i přes hrozící vystěhování bydlet, avšak vzhledem k obavě, že by takový způsob nemusel vést ke kýženému cíli, zvolil jako vhodný způsob pro uskutečnění svého záměru ubití Jaroslavy S. kovovým předmětem a začal činit kroky k jeho naplnění tak,

že vyslal Gabrielu S., aby ve večerních hodinách sledovala kde se Jaroslava S. pohybuje, dále Gabriela S. podle pokynů obžalovaného v xxx zakoupila na různých místech dvě paruky, dále zakoupila v prodejně kuchyňských potřeb hmoždír určený obžalovaným k rozdrčení semen tisu, dále zakoupila v prodejně domácích potřeb jednak za účelem zajištění úkrytu věci pákové kleště a tři visací zámky a jednak ocelovou trubku o průměru cca 3,4 cm a délce cca 200 cm, kterou obžalovaný hodlal mimo své bydliště, aby v něm nezanechal stopy po obrábění, s využitím elektrické centrály zkrátit a navrtat do ní hřeby a zhotovit z ní vražednou zbraň v podobě palcátu, do jehož rukojeti zhotovené z plastové omotávky chtěl za účelem zmatení policejního orgánu umístit klamnou stopu v podobě vlasu, vedoucí k dalšímu obyvateli předmětného domu Jířimu L., kterému chtěl rovněž odcizit boty a nastražit je jako další klamnou stopu, Gabriela S. rovněž na žádost obžalovaného nasbírala z keře plody tisu,

kdy samotný útok na Jaroslavu S. by podle instrukcí obžalovaného měla vykonat Gabriela S. tak, že by nejprve kvůli svému alibi opustila xxx a odjela na předem určené místo, následně by se však vrátila do domu obývaného obžalovaným, odcizila by zde boty Jířiho L., po té by ve tmavém oblečení a tmavé paruce na nepoužívaném jízdním kole dojela na místo, kde by počíhala na Jaroslavu S., načež by odvedla její pozornost tím, že by psovi, kterého bude venčit, předhodila obžalovaným připravenou návnadu otrávenou rozdrčenými semeny tisu, a jakmile by se Jaroslava S. sehnula k psovi, usmrtila by ji úderem palcátu do hlavy, po té by její krví potřísnila boty Jířiho L., které by přinesla s sebou a ujela by z místa činu, L. krví potřísněné boty by spolu s palcátem vyhodila do kontejneru, aby tak prvotní podezření padlo na Jířiho L., následně by se na jiném místě zbavila tmavého oblečení a tmavé paruky a nasadila si světlou paruku, u nádraží by ponechala nezajištěné kolo a odjela by z xxx zpět do místa, odkud k provedení činu vyrazila,

zatímco obžalovaný by kvůli alibi po dobu provedení činu dočasně pobýval mimo xxx a také měl prostřednictvím výpočetní techniky zajistit, aby byl počítač Gabriely S., který by byl v místě jejího dočasného pobytu mimo xxx, v činnosti i po dobu páchaní činu, čímž by navodil dojem, že u něj jmenovaná byla fyzicky přítomna,

k uskutečnění zamýšleného násilného usmrcení Jaroslavy S. však nedošlo, neboť Gabriela S. dne 7.12.2015 od obžalovaného utekla a následně učinila o plánovaném jednání oznámení policejnímu orgánu,

tedy : dopustil se jednání, které záleželo v úmyslném vytváření podmínek pro úmyslné usmrcení jiného po předchozím uvážení, a to jeho organizováním a opatřováním prostředků k jeho spáchání, přičemž k pokusu ani dokonání zvláště závažného zločinu nedošlo,

čímž spáchal

přípravu zvláště závažného zločinu vraždy podle § 20 odst. 1 k § 140 odst. 2 tr. zákoníku

a za to se odsuzuje

podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **13 (třinácti) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se **zvýšenou ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest **propadnutí věci** a to :

- elektrocentrály AVR TECHNOLOGY SG 2500, výrobní číslo QS 1688-1 14047586,
- kovové trubky o průměru cca 3,4 cm a délce cca 200 cm,
- porcelánové misky s paličkou, tzv. hmoždíře, bílé barvy.

O d ů v o d n ě n í

1. Důkazy provedenými v průběhu hlavního líčení byl zjištěn skutkový děj, který je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný **Pavel N.** byl v přípravném řízení vyslechnut dne **3.2.2016** (č.l. 241-245). V rámci tohoto výslechu se vyjádřil stručně v tom směru, osoba, která jej obvinila je psychicky narušená,

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Klára Zdařilová.

tyto příběhy si vymyslela a on proto nemá k čemu by se vyjadřoval. V této souvislosti navrhl vyslechnout svědky Jiřího L., Martinu K. a policistu Mgr. H., který vyšetřuje krádež peněz, které se měla dopustit právě Gabriela S. dne 7.12.2015.

3. Následně obžalovaný vypovídal opakovaně v rámci vazebních zasedání. Dne **4.2.2016** v souvislosti s rozhodováním o návrhu státního zástupce na jeho vzetí do vazby (č.l. 104-111) se obžalovaný vyjádřil ke svému vztahu k předmětnému domu, kdy uvedl, že v něm bydlí od roku 1996 a dům postavili společně s otcem. Sám se z domu nikdy neodstěhoval, bydlel v něm vždycky a po propuštění z vazby se do domu vrátil, neboť tam má trvalé bydliště a má rovněž souhlas otce s tím, aby tam bydlel. Ke svým osobním poměrům obžalovaný uvedl, že není zaměstnán, neboť je proti němu již dlouho vedeno trestní řízení na základě důkazů, které jsou vymyšlené a vylhané. Od státu pobírá sociální dávky, a to konkrétně pomoc v hmotné nouzi ve výši 3.410 Kč a dále jsou mu propláceny náklady na energie, protože nemá z čeho by je platil. Náklady na bydlení jsou zhruba ve výši 5.500 Kč. Vlastní automobil, rok výroby 1985, který je nepojízdný. Ke své osobě uvedl, že je svobodný, bezdětný, je vystudovaný elektronik, ale více dělá do počítačů. Obžalovaný k tetě – sestře jeho otce normálně chodil ještě v roce 2002 nebo 2003, byt ve kterém teta bydlí zná. Předtím se s ní vídal jako malý kluk. Neměli spolu žádné spory až do doby, kdy jej opakovaně krivě obvinila.
4. Obžalovaný se dále vyjádřil k, z jeho pohledu, nelogičností ve výpovědi Gabriely S., která jej krivě obvinila z přípravy vraždy své tety Jaroslavy S. Mimo jiné uvedl, že pokud Gabriela S. hovořila o nastražení klamných stop, tak podle něj je problematické umístit na rezavou ocelovou trubku klamnou stopu, neboť zdrsňené povrchy se nedají použít na odběr daktyloskopických stop. V případě DNA by pan L. musel na ten předmět šahat, což by mu „přišlo divné“, ještě by se mohlo jednat o pachovou stopu, ale to je podle obžalovaného „dvousečná zbraň“. Obžalovaný dále uvedl, že neví o tom, že by Jaroslava S. měla psa. Je mu známo, že psa měla někdy v roce 2002, ale od té doby ji se psem neviděl a „pes má nějakou životnost“. Je možné, že dotyčná má nového psa, ale on to neví, domnívá se „že ten jezevčík se může dožít deseti, dvanácti let“. Dále uvedl, že neví, zda jsou semena tisu jedovatá, uvedl, že Gabriele S. možná říkal, že je tis jedovatý, když se škrábla o keř, který roste kousek od nich. To, že je tis jedovatý věděl tak, že si vzpomněl na případ, kdy jedna „hodná kamarádka“ poradila druhé, aby si na zhubnutí vypila čaj, který připraví odvarem z větviček tisu.
5. Obžalovaný se k věci podrobně vyjádřil u **hlavního líčení dne 24.4.2017**. Uvedl, že chápe, že jej policie „má těžce v žaludku, zejména pan M., který už dříve rozjel podvodným způsobem trestní stíhání“ jeho osoby, přičemž stejný člověk nyní rozjel jeho trestní stíhání pro přípravu vraždy na základě výpovědi Gabriely S. Svůj vztah ke Gabriele S. obžalovaný popsal tak, že poté, co se v roce 2014 rozešel s jistou Eliškou, tak při komunikaci na internetu nabídl Gabriele S., která si stěžovala, že ji na Vánoce vyhodili a ona nemá kam jít, že ji ubytuje u sebe v domě. Ona za ním následně 5. ledna 2015 přijela do xxx a obžalovaný ji u sebe ubytoval. Popisovala mu důvody, proč jí nepomůže její vlastní rodina a proč se nachází v takové situaci, v jaké je, tedy zcela bezprizorní, kdy obžalovaný jí uvěřil, což bylo jeho velkou chybou. Co se týče návštěvy Gabriely S. u Jaroslavy S., která proběhla 24.4.2015, tak šlo o „poměrně velkou náhodou“, kdy se dvě osoby, mající stejné příjmení, pocházející z různých míst nacházely v xxx a když to Gabriela S. zjistila, tak se o to začala zajímat a „dospělo se k závěru, že ji navštíví“. Protože to obžalovaného zajímalo, vybavil Gabrielu S. diktafonem, aby průběh návštěvy nahrála. V této souvislosti obžalovaný poukázal na to, že Gabriela S. na návštěvě jeho tetě popisovala (stejně jako jemu a panu S.) to, jak ji všichni bijí, znemožňují, okrádají a jak ji dokonce od devíti let znásilňoval její otec a pak i otčím. Obžalovaného tehdy nenapadlo nějak zpochybňovat tato tvrzení Gabriely S., což byla chyba. Je mu jasné, že Gabriela S., která žije i podle znalců parazitárním způsobem života, potřebuje sebe vždy vykreslit jako oběť, které následně druzí musejí pomáhat.

6. V průběhu jejich společného soužití došlo k tomu, že se v domě začaly ztrácet věci, a to jednak jídlo a jednak peníze pana L. L. to ale obžalovanému neřekl a poprvé se to dozvěděl až když policie začala vyšetřovat krádež 600 Kč, což bylo 4.11.2015. Teprve tehdy se obžalovaný dozvěděl, že L. začaly z kabátu mizet drobné. Obžalovaný předtím L. výbuchy vzteku, při nichž obviňoval Gabrielu S. z krádeží jídla a podobně, přičítal jeho „stařecké demenci“, resp. tomu, že se jedná o staršího člověka. Myslel si tedy, že problém je na straně pana L., v čemž byl samozřejmě Gabrielou S. utvrzován.
7. V následující části své výpovědi obžalovaný podrobil kritickému rozboru předchozí výpovědi Gabriely S., kdy jeho výhrady k výpovědi svědkyně obsahově korespondují s jím vlastnoručně psanou a do spisu založenou listinou označovanou jako „lži Gabriely S.“, kterou průběžně doplňoval. V této souvislosti obžalovaný uvedl, že poukáže na konkrétní skutečnosti, ze kterých je patrné, že Gabriela S. výslovně lhala. Obžalovaný předně poukázal na rozporná tvrzení Gabriely S. o tom, že v minulosti nikdy nic neukradla, kdy navíc průběžně měnila svá vyjádření a uváděla různé částky, které měla v minulosti obžalovanému odcizit, přičemž pokaždé tyto události popisovala odlišně. V souvislosti s tvrzením Gabriely S. o tom, že v minulosti nikomu nic neukradla (kromě peněz odcizených obžalovanému) obžalovaný poukázal na výpověď její matky Aleny G., která hovořila o tom, že Gabriela S. v minulosti v jejich domě kradla peníze a různé věci, dále poukázal na to, že 4.11.2015 mu byla ze stolu odcizena částka 600 Kč a tehdy se také od pana L. dozvěděl o tom, že Gabriela S. mu od počátku krade peníze. Obžalovaný rovněž poukázal na údajnou krádež plyšové ovečky, kterou mu měla odcizit právě Gabriela S. Podle obžalovaného mu Gabriela S. při útěku z domu odcizila finanční hotovost ve výši 17.000 Kč, byť následně z toho policie udělala částku nižší a svědkyně byla poté uznána vinnou pouze za přestupek. Ke krádeži 17.000 Kč podle obžalovaného došlo za situace, kdy Gabriela S. byla vyřazena z evidence úřadu práce k 19.10.2015 z to z důvodů, že odmítla nabízenou práci a přišla tak o veškeré příjmy, když se nechala vyhodit z úřadu práce. Obžalovanému řekla, že pracovat nechce, ale úřadu sdělila, že nemůže pracovat ze zdravotních důvodů, které však nijak nedoložila. K dotazu státního zástupce obžalovaný uvedl, že Gabriele S. samozřejmě vyčetl to, že se nechala vyhodit z úřadu práce, říkal jí, že je to špatné a že jí pořád nemůže žít.
8. V souvislosti s trubkou, zajištěnou při domovní prohlídce, obžalovaný uvedl, že tato trubka byla určena k výrobě úchyty na kola, který chtěl udělat v kůlně. Důvodem bylo to, aby v zimě nemuseli otvírat garáž, protože dveře v garáži jsou tenké, musí se tam dát molitan, jinak strašně vymrzá ložnice nahoře. Jízdní kola, která jsou zavěšená v garáži, což je patrné z fotodokumentace provedené při domovní prohlídce, měla být takto zavěšena do kůlny. Kdy přesně byla trubka pořízena, si obžalovaný již nevzpomíná, je možné, že byla koupena i v prodejně Domstav, ale je to už dlouho a s Gabrielou S. to nemá nic společného. V souvislosti s tvrzením Gabriely S. o tom, že trubku zakoupila v prodejně Domstav na jeho pokyn, obžalovaný poukázal na úřední záznam policejního orgánu o šetření provedeném u majitele této prodejny, z něhož je podle něj opět zřejmé, že Gabriela S. ohledně zakoupení trubky v prodejně Domstav lhala. K dotazům stran uvedl, že sama Gabriela S. vypověděla, že když od něj odcházela, tak trubku v garáži neviděla, z čehož je zřejmé, že 7. 12. 2015 již v garáži nebyla ani trubka, která měla údajně sloužit k výrobě palcátu. K údajnému plánu umístit na trubku klamnou stopu uvedl, že na starou rezavou trubku, která má drsný povrch příliš daktyloskopických stop nelze umístit. V této souvislosti sdělil, že četl i materiály z policejního prezidia, jak se dělá ohledání na místě činu a z těch zjistil, že je problém už pouze se zdrsňeným plastem na vypínači, odkud je téměř nemožné sejmout daktyloskopickou stopu, natož z rezavé trubky. Samotný popis vyrobení klamně daktyloskopické stopy uváděný Gabrielou S. je navíc nesmyslný.
9. Ohledně paruk nalezených v rámci domovní prohlídky obžalovaný uvedl, že Gabriela S. „ty paruky měla u sebe vždycky“, fotila se v nich a za fotky chtěla na X-chatu kredit. Dále obžalovaný poukázal

na úřední záznamy policejního orgánu, ze kterých podle něj vyplývá, že Gabriela S. paruky nezakoupila tak, jak to tvrdila ve svých výpovědích.

10. Co se týče semen tisu, které měly být údajně použity k otravě návnady pro psa Jaroslavy S., tak obžalovaný se nejprve pozastavil nad tvrzením Gabriely S., podle níž jí měl sdělit, že si načetl, že jedovatá jsou „jenom ta semínka a nikoli celé bobule“, neboť podle obžalovaného by takovou informaci svědkyni nesdělil, protože „snad každý přičetný člověk ví, že tis je jedovatý celý“. Navíc odborným vyjádřením bylo zjištěno, že on na internetu ani žádné údaje o tisu nevyhledával, kdy v zajištěné výpočetní technice nebyla nalezena hesla, která by takovému vyhledávání odpovídala. Dále poukázal na to, že při domovní prohlídce u něj žádná semena tisu nalezena nebyla, stejně jako nebyl nalezen žádný sáček s vlasy Jirího L., o čemž Gabriela S. také mluvila v souvislosti s údajným nastražením falešné stopy. Pokud Gabriela S. uváděla, že semena tisu sbírala do sáčku od cigaret, tak k tomu obžalovaný poukázal na svůj kategorický a negativní postoj ke kouření, kdy sama Gabriela S. potvrdila, že obžalovaný velmi negativně reagoval na to, pokud byla jen cítit kouřem.
11. Jako nepravdivé je podle obžalovaného třeba hodnotit také tvrzení Gabriely S. o tom, že hmoždír viděla asi dva dny v horní pracovně obžalovaného s tím, že poté jej obžalovaný někam uklidil, kdy v rámci domovní prohlídky provedené 2.2.2016 byl hmoždír nalezen právě v horní pracovně obžalovaného. Pokud Gabriela S. hovořila o tom, že průměr hmoždíře byl 13 cm, tak je to opět nepravdivé tvrzení, neboť ze znaleckého posudku je zřejmé, že se jedná o porcelánovou třecí misku o průměru 110 milimetrů. K dotazu státního zástupce uvedl, že je pravdou, že hmoždír byl koupený právě za účelem pečení, ale na vánoce nic nepekli, na vánoce bylo nakoupeno a před vánočními byly úplně jiné starosti. Péct chtěla právě Gabriela S., on proto po jejím odchodu s tím hmoždířem vůbec nic nedělal, sám není natolik „kulinářsky zručný“. Jinak věci do kuchyně se pořizovaly běžně v průběhu celé doby.
12. Co se týče registračních značek, které byly nalezeny při domovní prohlídce, obžalovaný uvedl, že z toho byl sám překvapený a vůbec nevěděl, že v autě v garáži jsou nějaké registrační značky, nevěděl ani kdo a proč je tam dal. Nicméně Gabriela S. sama řekla, že je tam donesla ona, z jakého důvodu to však udělala, obžalovaný nevěděl. Důvod, pro který Gabriela S. mohla registrační značky do domu donést, „pochopil 2.2.2016 při té domovní prohlídce“, kdy si uvědomil, že je to v podstatě jeho „obvinění“, aby se zapomělo na to, co udělala Gabriela S. a dál se to nevyšetřovalo.
13. Co se týče tvrzení Gabriely S. o tom, že na skrývání IP adresy obžalovaný měl používat takzvané Torrenty, tak se opět jedná o zcela nepravdivý údaj, neboť Torrenty jsou malé soubory určené ke stahování sdílených souborů pomocí Torrent sítě a rozhodně neslouží ke skrývání adresy počítače. Gabriela S. rovněž lhala, pokud hovořila o tom, že obžalovaný plánoval odstavit ukradený vůz v xxx, neboť z informací Městského úřadu v Přerově je zřejmé, že v Národní přírodní rezervaci Žebračka nelze motorové vozidlo odstavit.
14. Obžalovaný dále poukázal na nepravdivost tvrzení Gabriely S. o tom, že Martinu K. osobně neznala, kdy odkázal na výpověď nejen svědkyně Martiny K., ale i svědka Jirího L. a emailovou komunikaci, ze kterých je podle něj evidentní, že Martina K. obžalovaného v domě navštívila mnohokrát v přítomnosti Gabriely S., se kterou rovněž komunikovala.
15. Obžalovaný poukázal rovněž na to, že Gabriela S. v souvislosti s šetřením krádeže 600 Kč ještě 25.11.2015 policii sdělila, že žije v domě svého přítele Pavla N. a spávají spolu ve stejné místnosti, zatímco po svém útěku policii dne 8.12.2015 sděluje, že měla z obžalovaného velké obavy, a proto z domu utekla. Podle obžalovaného je zřejmé, že skutečným důvodem útěku Gabriely S. z domu bylo odcizení částky 17.000 Kč a jeho výhrady k tomu, že byla vyřazena z evidence úřadu práce a ztratila tak možnost příjmu. Gabriela S. utekla z domu a když na ni obžalovaný podal trestní

oznámení kvůli krádeži peněz, tak se mu „odvděčila“ tím, že na něj podala trestní oznámení pro údajnou přípravu vraždy. Pokud Gabriela S. uvedla, že přípravu vraždy oznámila na policii ihned, opět podle obžalovaného lhala, neboť z úředního záznamu o podání vysvětlení (v souvislosti s oznámením obžalovaného o odcizení částky 17.000 Kč) je zřejmé, že zde absentuje jakákoliv zmínka o přípravě vraždy, kdy Gabriela S. zde pouze uvedla, že má z obžalovaného strach a do protokolu se k tomu nechce blíže vyjadřovat. Poté, co však byla obviněna a hrozila jí vazba, tak „přišla“ s příběhem o údajné přípravě vraždy. Podle obžalovaného dále lhala pokud mluvila o tom, že se jej bála a spolupracovala s ním z obavy, že by jinak přišla o bydlení a neměla by kam jít, neboť je zřejmé, že Gabriela S. vzhledem ke svému parazitárnímu způsobu života nikdy neměla problém zajistit si bydlení, o čemž svědčí mimo jiné i to, že se během jednoho dne po útěku od obžalovaného nastěhovala k panu S. Není rovněž možné to, že by Gabriela S. průběžně brala nějaké peníze z peněz, které dostávala na nákupy, tak, jak to tvrdila, neboť on si peníze vždy důkladně kontroloval, o čemž svědčí deník, který si vedl.

16. Obžalovaný Gabrielu S. v souvislosti s její návštěvou u Jaroslavy S. vybavil nahrávacím zařízením, neboť chtěl využít situace, kdy Gabriela S. chtěla zjistit, jestli tam není nějaká příbuznost a obžalovaný by tak mohl získat nějaké informace, které ho zajímaly. Neviděl v tom nic špatného. K dotazu státního zástupce, jaké informace chtěl získat z návštěvy Gabriely S. u Jaroslavy S., obžalovaný uvedl: „Tak o záměrech Jaroslavy S., protože moc dobře vím, že jejím záměrem vlastně ve finále, nebo chtěl jsem mít potvrzeno, že jejím záměrem ve finále je, proto se přihlásila jako opatrovnice, je zdědit dům a mě vydědit. Takže tady o tohleš tohle šlo“. Ten hovor o otci byl pouze zájem Gabriely S., jeho zájem bylo však něco jiného.
17. O nevěrohodnosti Gabriely S. podle obžalovaného svědčí rovněž to, že se neznámým lidem bez problémů svěřuje s tím, že byla v minulosti opakovaně znásilňována biologickým otcem, jakož i otčímem, zatímco orgánům činným v trestním řízení tyto informace odmítá sdělit. Poukázal dále na to, že z vyjádření Lubomíra S. vyplývá, že si mu Gabriela S. stěžovala na to, že ji obžalovaný bije a psychicky týrá a nemohla to proto u něj již vydržet, zatímco svědkyně Martina K., jakož i samotná Gabriela S. hovořily o tom, že obžalovaný se k ní choval dobře a nikdy jí neublížil. Obžalovaný dále poukázal na tvrzení svědkyně o tom, že nemá dluhy, kdy bylo zjištěno, že kromě dluhů ve výši kolem 21.000 Kč, který má u společnosti Provident má ještě další dluhy v řádech desítek tisíc Kč. Obžalovaný dále poukázal na to, že pokud Gabriela S. hovoří o hře Assassin's Creed jako o strategické hře, tak je třeba to uvést na pravou míru, neboť se jedná o hru, jejímž hlavním úkolem je zavraždit nepohodlné osoby. V této souvislosti odkázal na recenze uvedené hry, které založil do spisu.
18. V souvislosti s rozhodnutím ve věci 10 C 164/2012 obžalovaný uvedl, že rozsudek v této věci je rozsudkem pro zmeškání, přičemž pokud by se v dané věci cítil jakkoli ohrožen, tak by takovému rozhodnutí zabránil, neboť umí „uplatnit milion obstrukčních taktik“, protože těch „obstrukčních možností je v jakémkoliv řízení milion a není osoba, která je jich neznalá“. Pokud by se činností Jaroslavy S. cítil jakkoli ohrožen, rozhodně by postupoval jinak a nepřipravoval by její vraždu, navíc s osobou, kterou pořádně nezná a je krajně nedůvěryhodná. V této souvislosti uvedl, že trestní řízení zná moc dobře, ví, co obnáší a dobře také ví, že ho lze zahájit na základě podvodu a důkazů, které jednoduše neexistují.
19. Co se týče řízení o vystěhování z domu, tak zde obžalovaný poukázal na své odvolání z 9.11.2015, které podal proti prvostupňovému rozhodnutí ve věci 21E 16/2015. Podle něj je zřejmé, že si byl dobře vědom skutečnosti, že rozhodnutí o nařízení vystěhování je nepravomocné a rovněž si byl dobře vědom toho, že soudem nebylo rozhodnuto o schválení neběžného úkonu opatrovnice, což lze zjistit z informační databáze soudu. Proto také bylo napadené rozhodnutí Okresního soudu v Přerově dne 8.3.2016 Krajským soudem v Ostravě – pobočka v Olomouci zrušeno pro

zmatečnost a řízení bylo následně zastaveno. Bylo by nelogické, pokud by připravoval vraždu své tety Jaroslavy S., neboť v takovém případě bylo jasné, že policie „by šla“ právě po, byla by to „sebevražda... prostě absurdní“.

20. V souvislosti s opatrovnictvím Jaroslavy S. obžalovaný poukázal na to, že toto mohl v podstatě kdykoli ukončit naprosto jednoduše tak, že by vzal zpět odvolání, které podal proti rozhodnutí Okresního soudu v Přerově o prohlášení jeho otce Miloslava N. za mrtvého. V této souvislosti uvedl, že prohlášení otce za mrtvého mu nemohlo nijak uškodit, naopak by to vyvolalo dědické řízení, ve kterém bude prokázáno, že na tzv. „listině o vydědění“ není podpis jeho otce, tato listina je lživá a důvody k jeho vydědění jsou nezpůsobilé. Poukázal také na to, že trestní řízení v projednávané věci bylo zahájeno v podstatě 9.12. 2015 a až do 2.2.2016 policie ve vztahu k obžalovanému neprovedla žádné úkony a je evidentní, že on sám v žádném jednání nepokračoval, nic nechystal, žádný trestný čin neprováděl a za ty dva měsíce se jeho tetě nic nestalo.
21. Předmětný dům byl zkolaudovaný v roce 1996 a s výjimkou rekonstrukce a doby, kdy byl ve vazbě, tam obžalovaný bydlel nepřetržitě. K dotazu státního zástupce mimo jiného uvedl, že na stavbě domu pomáhal asi deset let. Elektrickou centrálu měl v domě z toho důvodu, že ČEZ odmítal v rozporu se smlouvou dodávat elektrickou energii. Navíc ještě byly další problémy s elektřinou kvůli prasklému rozvodu vody v domě a proto si takto vytvořil zálohu. V minulosti měl s otcem spor, pohádali se a otec mu zlomil ruku. Je pravdou, že otec pak podal návrh na jeho vystěhování z domu, rozhodnutí padlo, bylo to ve věci 15 C 281/2008 a dnes je v podstatě bezpředmětné. Ohledně soužití s Jiřím L. obžalovaný k dotazu státního zástupce uvedl, že L. užíval místnost v přízemí domu, kde původně bydlela babička, je to něco jako obývací pokoj a dále užíval příslušenství včetně kuchyně. V této souvislosti dále uvedl, že „když už se toho ztrácelo moc, tak jsme kuchyň začali zamykat, ale to bylo až někdy v říjnu nebo v listopadu 2015“. Obžalovaný s Gabrielou S. užívali zbývající části domu přičemž, aby dosáhli rozdělení domácností, tak Gabriela S. se už někdy v květnu odstěhovala do obývacího pokoje v patře domu a obžalovaný nadále obýval ložnici a pracovnu. Kuchyň v prvním patře nikdo neužíval, kuchyň nacházející se v přízemí domu užíval obžalovaný společně s Gabrielou S. a do doby toho října nebo listopadu rovněž i pan L. Pan L. je už starší muž, měl problém se sprchou a nechtěl si moc umývat vlasy, takže nad postelí, kterou užíval byl takový mastný flek na stěně, ale jinak s ním v tomto směru nebyly žádné větší problémy. Obžalovaný rovněž uvedl, že má „velice posunuté limity...takže věci, které někomu můžou připadat zvláštní, překvapující nebo šokující“ jej nijak moc nepřekvapují a bere je jako standardní záležitosti. Tím má na mysli jak sexuální oblast, tak oblast „trestní“.
22. Svědkyně **Gabriela S.** byla vyslechnuta jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem. V přípravném řízení byla Gabriela S. vyslechnuta nejprve **10.12.2015** (č.l. 8-23), kdy tento výslech byl proveden podle § 158 odst. 9 tr. řádu jako neodkladný úkon ve smyslu § 160 odst. 4 tr. řádu za podmínek uvedených v § 158a tr. řádu a následně byla znovu vyslechnuta po zahájení trestního stíhání obžalovaného dne **10.2.2016** (č.l. 263-284).
23. V první výpovědi svědkyně uvedla, že se s obžalovaným seznámila počátkem roku 2015 při komunikaci na X-chatu. Obžalovaný zde užíval přezdívky xxx, xxx a svědkyně vystupovala pod nicky xxx, xxx a xxx. Ta xxx je podle hry Assassin Cread, kdy se jedná o strategickou hru, ve které se plní různé úkoly a bojuje se zbraněmi. S hrou jí seznámil bývalý přítel, který ji hrál na Play stationu. Obžalovaný posílal nějaké odkazy nebo „hlášky, jako že by chtěl být zbičován, že by chtěl výprask, mučení koulí a takové hlášky“. Svědkyně na to reagovala většinou tak, že ho „poslala někam“, ale následně se octla na ulici, postěžovala si mu a obžalovaný jí nabídl pomoc. Přijela za ním vlakem do xxx, vyzvedl ji na nádraží a vzal ji k sobě domů, kde ji nechal bydlet. Kromě obžalovaného a svědkyně v domě bydlel ještě pan L. Svědkyně s obžalovaným bydlela v patře domu, nejprve spávali v jedné posteli a později se odstěhovala do obývacího pokoje, a to z důvodu

pobírání sociálních dávek tak, aby nebyli považováni s obžalovaným za společně posuzované osoby. S obžalovaným vycházeli jako kamarádi, nežili spolu jako druh a družka. Pokud spolu měli nějaký intimní styk tak to bylo jen z důvodu uspokojení biologických potřeb. Pan L. bydlel v místnosti v přízemí domu, nejprve měl volný pohyb po celém domě, ale na konci roku, kdy se obžalovanému ztratily nějaké peníze, tak byl pohyb L. omezen pouze na jeho pokoj a sociální zařízení v přízemí domu. Obžalovaný si uzamčel svoji pracovnu v přízemí a ještě krátce předtím si „zamkli kuchyň v přízemí“ neboť se z ledničky ztracely potraviny. Obžalovaný, stejně jako svědkyně a pan L., pobíral sociální dávku ve výši 3.410 Kč. V době, kdy svědkyně začala bydlet u obžalovaného, tak nedostávala žádné peníze a byla vyřazena z úřadu práce i ze sociálky. Obžalovaný jí pak pomáhal vyřídit sociálku, přičemž nejprve byli vedeni jako společně posuzované osoby, v důsledku čehož se obžalovanému snížila sociálka na 3.100 Kč a ona dostávala přibližně 2.000 Kč měsíčně. Následně se obžalovanému podařilo převést svědkyni na úřad do Přerova a vyřídit, že byli posuzováni každý zvlášť, jak o tom již hovořila. Svědkyně obžalovanému ze sociálky na základě ústní dohody platila nájem, a to částku 2.000 Kč měsíčně a pan L. mu dával částku 1.500 Kč měsíčně.

24. Když se svědkyně nastěhovala do domu k obžalovanému, tak o něm nevěděla vůbec nic. Postupem času se dozvěděla, že byl několik let ve vazbě, protože měl někdo zabít jeho otce s ženou. Obžalovaný svědkyni předkládal různé důkazy o tom, že je nevinný, neustále si stěžoval na policisty a soudce, jakož i na novináře a další osoby spojené s kauzou. Co se týče předmětného domu, tak k tomu jí obžalovaný sdělil, že jej od svých třinácti let stavěl společně s otcem a že tedy ten dům je z poloviny jeho, ale otec, předtím než zmizel, tak o tom nikde nic nenapsal, takže to papírově nejde prokázat. Jako majitel domu je stále uváděn otec obžalovaného a opatrovníci domu je teta obžalovaného, paní Jarka S. Obžalovaný tetu nesnášel, prohlašoval o ní „že je to děvka a mrcha, kterou je třeba odstranit“. Uváděl, že jako opatrovnice neplatila za energie a následně byl dům odpojen od elektřiny a od plynu, načež obžalovaný dům na černo opět připojil a měl s tím problémy. Obžalovaný si stěžoval na to „že S. ho chce zničit, že jí nejde ani tak o peníze, ale o to, aby ho, tedy Pavla, zničila“.
25. Obžalovaný říkal, že bude nejlepší S. odstranit a poslední dobou o tom mluvil často. Svědkyně uvedla, že to nejdříve považovala za takový jeho černý humor, sama rovněž v legraci poznamenala, že kdyby se třeba paní S. stala nějaká nehoda, tak by to pak policie mohla hodit na obžalovaného. Obžalovaný ale začal tuto myšlenku rozvíjet až k plánu, že by odcizili automobil, kterým by následně paní S. srazili tak, aby to vypadalo jako nehoda. Obžalovaný v této souvislosti vymyslel, že následně by se s tím automobilem sjelo někam do řeky, aby tekoucí voda zničila stopy. Plánoval, že vozidlo by se dalo odcizit u mateřské školky u parku Michalova, neboť matky, které tam vozí děti do školky, tak někdy zanechají vozidlo nezamčené i s klíči v zapalování. Obžalovaný nejprve zvažoval, že by vozidlo odcizil sám, ale pak dospěl k závěru, že mu hodně padají vlasy a mohl by pak ve vozidle zanechat stopy a proto uvažoval o tom, že by to s tím automobilem spáchala svědkyně. Následně od této varianty upustil. Obžalovaný potom začal přemýšlet o tom, že by paní S. usmrtil otrávenou bonboniérou, ale pak ho napadlo, že by paní S. mohla někomu nabídnout bonboniéru a otrávil by se tak někdo jiný, načež od tohoto nápadu rovněž upustil.
26. Nakonec se obžalovaný rozhodl, že paní S. usmrtí svědkyně, a to palcátem. Nejdříve se o tom bavili a obžalovaný jí pak poslal k domu, kde paní S. bydlí. Místo bydliště paní S. svědkyně znala již z dřívějšíka. Obžalovaný jí ho ukazoval v průběhu roku, když jezdili po Přerově na kole a svědkyně na žádost obžalovaného jednou paní S. dokonce navštívila, a to pod falešnou záminkou, že hledá svého otce Jiřího S. Obžalovaný chtěl, aby svědkyně na návštěvě od paní S. získala informace o tom, co má dále v úmyslu a za tím účelem jí obžalovaný dal diktafon, na něj si celý průběh návštěvy u paní S. skrytě nahrála a nahrávku by obžalovaný mohl mít uloženou doma v počítači. V době, kdy svědkyně paní S. takto navštívila, tak bylo kolem domu lešení a tehdy ještě obžalovaný nemluvil

o odstranění paní S. Následně pak v době, kdy již obžalovaný uvažoval o odstranění paní S., tak svědkyně na jeho pokyn byla u domu paní S., mohlo to být kolem 19:30 hodin, stmívalo se. V této souvislosti svědkyně uvedla, že viděla paní, „myslím, že to byla paní S., i když do obličeje jsem jí neviděla, jak venčí psa, který vypadal jako jezevčík“. Paní S. takto na pokyn obžalovaného sledovala pouze v tomto jednom případě.

27. Obžalovaný potom svědkyni poslal, aby zakoupila železnou trubku dva metry dlouhou, tři centimetry v průměru a s co nejtlustší stěnou. Délka trubky 2 metry byla zvolena proto, aby to nebylo nápadné. Obžalovaný chtěl trubku následně zkrátit, na jednom konci ji navrtat a opatřit hroty a na druhém konci ji omotat „takovou tou páskou na řídítka kola, černé barvy“ s tím, že mezi tu pásku zamotá vlas pana L. a nalepí jeho otisk. Obžalovaný říkal, že hroty by zhotovil z tenčí kulatiny, jejichž rozměr stanovil podle použitého vrtáku. Svědkyně měla následně takto zhotoveným palcátem usmrtit paní S. Požadovanou trubku v železářství nesehnala, načež šla do prodejny Domstav, kde ji koupila. Obžalovaný říkal, že by tu trubku uřezal a poté by bruskou udělal hroty na tyčkách. Říkal, že by vzal elektrocentrálu a s jejím využitím by ten palcát vyrobil asi někde v lese, aby policisté v domě nenašli špony. Svědkyně uvedla, že nyní neví, kde se předmětná trubka nachází s tím, že když od obžalovaného odcházel, tak „tu trubku ... již v garáži neviděla“. Svědkyně poté, co trubku koupila a přinesla do domu, tak ji dala do garáže za dveře do prádelny. Pokud bydlela svědkyně u obžalovaného, tak obžalovaný ten palcát ještě nezačal vyrábět.
28. Plán na usmrcení paní S. obžalovaný svědkyni sdělil asi před měsícem nebo měsícem a půl. Vymyšlené to bylo tak, že svědkyně by odjela z Přerova na nějaké místo, kde by jí obžalovaný zajistil alibi, následně by přijela vlakem zpět do Přerova, v domě obžalovaného by se oblékla do dvou vrstev oblečení, kdy nahoře by měla černé oblečení a v zahradní kůlně by si vzala připravené jízdní kolo, batoh a zhotovený palcát. Obžalovaný by tou dobou byl rovněž mimo Přerov na nějakém jiném místě. Svědkyně by z domu ukradla L. boty a v batohu by je odvezla k domu paní S., kde by čekala, až tato vyjde ven se psem, kterému by svědkyně hodila kousek otráveného buřtu a poté, co by se paní S. sklonila ke psovi, tak by ji udeřila zezadu palcátem do hlavy. Následně by krví paní S. pokapala L. boty a i s palcátem by je zahodila do kontejneru na odpadky, který je u domu. Následně měla odjet na kole k Bečvě až k zadnímu mostu, který vypadá jako nedostavěný a je poblíž nějaké továrny. Zde měla svědkyně sundat vrchní vrstvu oblečení, nacpat ji do batohu, batoh zatížit kameny nebo něčím jiným a hodit ho do vody. Poté měla s jinou parukou na hlavě odjet na kole k vlakovému nádraží a zde kolo volně odstavit tak, aby ho mohli Cikáni ukrást a následně odjet z Přerova vlakem zpět do místa svého úkrytu. Ten úkryt měl být u nějakého kamaráda obžalovaného, respektive ten kamarád by ho měl nějak zařídit. Svědkyně dále uvedla, že obžalovaný vytvořil „nějaký Makro program“, který by jednak ovládal její mobilní telefon, který měla zanechat v úkrytu s tím, že by obžalovaný na tento telefon zavolał a ten telefon by přijal hovor a poté by z počítače, který měla mít svědkyně rovněž v úkrytu, byly obžalovanému na jeho počítač do místa, kde by se on nacházel, poslány nějaké soubory, které by si jakoby tím telefonátem na mobil svědkyně vyžádal. Díky tomuto programu by těmito úkony vůbec nebyli přítomni a vypadalo by to, že spolu komunikovali. Obžalovaný takto svědkyni chtěl zajistit alibi na dobu činu a v této souvislosti jí i ukazoval, jak „naprogramoval nějaké makro, jak myš na monitoru sama provádí nějaké úkony, pohybovala se po monitoru, spouštěla nějaký test, poté se ukládal nějaký obrázek ... a poté se počítač sám vypnul“. Obžalovaný se při tom počítače nijak nedotýkal, seděl a pil čaj. V souvislosti s místy, kde by se obžalovaný se svědkyní měli zdržovat mimo Přerov, obžalovaný hovořil o nějakém muži, kterému měl spravovat počítač, jmenoval se asi Mirek a svědkyně uvedla, že neví, jestli to mělo být v Plzni nebo ve Zruči. Obžalovaný také mluvil o osobě, která by měla sehnat úkryt pro svědkyni, ale jméno této osoby si již nevybavila.
29. Na pokyn obžalovaného svědkyně také zakoupila u Vietnamců dvě paruky, jedna paruka byla s dlouhými blond vlasy, tu zakoupila u Vietnamců poblíž vlakového nádraží a druhou paruku

s kratšími hnědými vlasy zakoupila na kraji nějakého podchodu, jak je Asijská jídelna. Paruky zakoupila před několika týdny, maximálně před měsícem a zůstaly odložené nahoře v obývacím pokoji ve výklenku na krbu. Přibližně v té době zakoupila i železnou trubku v tom Domstavu, kde koupila ještě pákové kleště a tři visací zámky. Ty visací zámky jsou vzhledově stejné, obžalovaný jí k tomu řekl, že v Žebračce (tedy v lese za jeho domem) chce schovat nějaké věci. Z jeho řeči vyrozuměla, že v nějaké maringotce nebo v zahradním domku přestřihne zámek, schová si tam věci a zamkne je svým zámkem a pokud by mezi tím někdo jeho zámek vyměnil, tak ho zase jednoduše ustrihne a vymění za svůj. Konkrétní objekt však obžalovaný svědkyni neukazoval. Co se týče plánovaného otrávení návnady pro psa, tak to chtěl obžalovaný udělat prostřednictvím semen tisu, které svědkyně nasbírala mezi domy. Mohla nasbírat asi tak deset až dvacet semínek do průhledného obalu od krabičky z cigaret a obžalovaný potom v horní koupelně v bidetu v rukavicích obral ze semen dužinu, semena usušil na topení a někam je schoval. Poslal svědkyni dokonce koupit hmoždír, tedy keramickou misku s paličkou, aby ta semínka mohl následně rozdrtit. Hmoždír svědkyně kupovala v Přerově v Tescomě, stál kolem 300 Kč, na krabičce bylo uvedeno, že miska má průměr 13 centimetrů. Jakým způsobem chtěl obžalovaný semeny tisu otrávit uzeninou, kterou měla předhodit psovi, svědkyně nevěděla, měl to udělat obžalovaný, každopádně chtěl ta semena rozdrtit. Svědkyně dále uvedla, že si nevzpomíná, jestli se obžalovaný vyjadřoval k tomu, za jak dlouho jed na psa začne působit. Obžalovaný informace ohledně množství semen a přípravy jedu vyhledával na internetu, ale „používal tzv. torrenty, což jsou programy na skrytí IP adresy, takže to vypadalo, jako že to nehledá ze svého počítače, ale například z Francie, z Budapešti apod.“.

30. K dotazům vyslyšajících svědkyně uvedla, že si myslí, že obžalovaný po ní chtěl, aby paní S. usmrtila, protože věděl, že svědkyně nemá kam jít, navíc má sílu a je „kus ženské“, takže by toho byla schopna. Ona se bála, že kdyby mu nevyhověla, tak by zase skončila na ulici, ale je rozdíl mezi tím, když někdo koupí nějakou paruku nebo trubku nebo když někoho zavraždí. Svědkyně uvedla, že „není vrah“, ale nevěděla, co by jí obžalovaný udělal, kdyby mu sdělila, že tu vraždu neprovede. Svědkyně se obžalovaného začala bát a i když jí předtím přesvědčoval, že je nevinný, co se týče té dvojnásobné vraždy jeho otce s manželkou, tak vzhledem k plánování vraždy paní S. svědkyni začalo docházet, že asi tak nevinný nebude, navíc, když je schopen takto detailně plánovat vraždu. Když obžalovaný začal plánovat detaily a chtěl vyrobit hroty, tak jí došlo, „že to už není žádná hra a že to není žádná legrace“, proto od něj utekla. Svědkyně uvedla, že nevěděla, co může od obžalovaného čekat, pokud by odmítla zavraždit paní S. Ona nic takového neměla v úmyslu a obžalovaný jí mohl nejen vyhodit, ale také by jí mohl napadnout nebo nějak ublížit. Sám jí říkal, že zranil svého otce nějakými nůžkami.
31. Na otázku, proč svědkyně tyto skutečnosti oznámila policii uvedla, že jí obžalovaný obvinil z krádeže nějakých peněz, kdy je pravdou, že mu skutečně odcizila celkovou částku 5.500 Kč. V této souvislosti uvedla, že peníze sebrala hlavně proto, aby mohla od obžalovaného utéct, nikdy nic neukradla, nechce „jít sedět“, myslí si, že „sedět by měl jít Pavel“. Pan L. o připravované vraždě podle svědkyně neměl tušení.
32. Svědkyně na základě plné moci od obžalovaného vyzvedávala na poště nějaké písemnosti, mezi nimiž byla i písemnost, o které jí obžalovaný říkal, aby ji nepřebírala, s tím, že to „nenabude právní moci“. Svědkyně však převzala i tuto zásilku, kdy se jednalo o rozhodnutí soudu o tom, že se mají z předmětného domu vystěhovat. Svědkyně uvedla, že obžalovaný se za to na ní rozčílil a od té doby ji posílal nakupovat ty věci o kterých právě hovořila. Podle obžalovaného iniciátorem toho vystěhování z domu byla právě paní S.
33. Ke své osobě svědkyně uvedla, že je vyučená v oboru dámská krejčí a provoz domácnosti. Co se týče nějakých společných zájmů s obžalovaným, tak spolu hráli hry na počítači, jezdili na kole,

dělali procházky a stříleli z airsoftové zbraně (na plastové kuličky). Obžalovaný svědkyni fyzicky nikdy neublížil a ani psychicky jí úmyslně neublížil. Co se týče pana L., tak obžalovaný ho z počátku vnímal jako běžného spolubydlícího, ale postupně mu začalo vadit, že pan L. zapáchá, říkal, že za ty tři roky, co u něj bydlí, ani jednou nepoužil sprchu. Obžalovaný říkal, že „kdyby za vraždu paní S. šel sedět L., tak by se zbavil dvou much jednou ranou“. Podle obžalovaného byla paní S. velkou překážkou v jeho klidném životě. Svědkyně chtěla od obžalovaného odejít až po 15. prosinci, kdy měla dostat sociální dávky. Byla domluvená s kamarádem, že spolu odcestují do Skotska, kde začnou nový život. To ale nevyšlo a protože se svědkyně obžalovaného začala bát, tak jak o tom již hovořila, rozhodla se, že od něj odejde hned, přičemž se domluvila s jistým Lubošem a odjela k němu.

34. Dne **10.2.2016** byla svědkyně Gabriela S. vyslechnuta podruhé, přičemž vypovídala v podstatě shodně jako v předchozím případě. V souvislosti se společným užíváním domu svědkyně mimo jiné uvedla, že ke konci roku se začalo ztrácet jídlo, a proto se lednice přesunula z haly do kuchyně a kuchyň se začala zamykat, stejně jako si obžalovaný začal zamykat svou pracovnu a prádelnu, takže panu L. zbyl k užívání pouze jeho pokoj a sociální zařízení v přízemí domu. Obžalovaný trávil svůj čas, buď tím, že seděl u počítače nebo nahoře v pracovně něco pájel, elektronické součástky mu v krabicích vozila nějaká žena a také mladý kluk. Co se týče jména Martina K., tak je možné, že se o ní obžalovaný zmiňoval, ale svědkyně ji osobně neznala. Ohledně předmětného domu obžalovaný svědkyni říkal, že dům je vlastně v dědickém řízení a opatrovníci domu je teta obžalovaného paní Jarka S., kterou obžalovaný nesnášel. Říkal o ní, že když byl ve vazbě, tak nechala dům zničit, vůbec se o něj nestarala a také dům vykradla. O své tetě obžalovaný nemluvil slušně, říkal, že je děvka a mrcha a že ho chce akorát zničit. Asi dva nebo tři měsíce před koncem roku obžalovaný začal přemýšlet o tom, že Jarku S. zlikviduje a začal vymýšlet jakými způsoby to provede. Podle svědkyně rozhodnutí obžalovaného zavraždit paní S. urychlilo to, když mu bylo doručeno soudní rozhodnutí o vystěhování z domu. Toto rozhodnutí na poště převzala právě ona, protože měla průkazku, díky které mohla přebírat poštu obžalovaného. Tuto průkazku ji vyřídil obžalovaný z toho důvodu, že následně může argumentovat tím, že mu různé písemnosti nebyly doručeny. Poté, co od obžalovaného odešla, tak průkazku roztrhala a vyhodila.
35. Co se týče registračních značek nalezených při domovní prohlídce, tak k těmto svědkyně uvedla, že je přinesla do domu ona sama, a to na žádost obžalovaného, který po ní chtěl, aby registrační značky opatřila. Svědkyně uvedla, že registrační značky našla v Přerově u nějakého kontejneru, když jela po venku na kole. Dále uvedla, že registrační značky dala v domě do zeleného auta, které je zaparkované v garáži. Registrační značky dala do auta tak, že je rozbitým okénkem hodila na zadní sedadlo. Došlo k tomu v době, kdy již bylo chladno, muselo to být někdy před zimou nebo začátkem zimy, přesnou dobu svědkyně nebyla schopna určit. Ohledně plánovaného usmrcení paní S. otrávenou bonboniérou chtěl obžalovaný bonboniéru otrávit tak, že by rozdrtil semena tisu a vpravil je například vstříknutím do náplně bonbónu. Obžalovaný neměl vybranou konkrétní bonboniéru, ale mělo se jednat o bonboniéru, která by se dala snadno rozbalit a znovu zabalit, protože obžalovaný říkal, že paní S. by si nevzala žádnou bonboniéru, která by nebyla originálně zabalená, neboť by se domnívala, že „Pavel něco kuje“.
36. V souvislosti s finálním plánem na usmrcení Jaroslavy S. svědkyně uvedla, že ji měla usmrtit, když bude venčit psa, a když tam bude málo lidí, někdy ve večerních hodinách. Na otázku zda a jak obžalovaný věděl, že Jaroslava S. venčí psa, svědkyně uvedla následující: obžalovaný „mě poslal, abych ji sledovala. Já jsem paní S. tedy sledovala, jednou ve večerních hodinách kolem osmé jsem seděla u jejího baráku, viděla jsem ji, jak jde ven, venčila jezevčíka a pak jsem se vrátila a sdělila jsem to Pavlovi“. Dále doplnila, že v daný okamžik byla tma a bylo to asi někdy v listopadu. Toho psa měla svědkyně otrávit nějakým buřtem a jakmile se paní S. k psovi sehne, tak ji měla shora udeřit do hlavy tím palcátem. K dotazu obhájce svědkyně uvedla, že to, zda měl být pes paní S.

otráven tou návnadou okamžitě, ona nevěděla, to si nastudoval obžalovaný. Co se týče vražedné zbraně – palčátu, tak obžalovaný chtěl jeho konec omotat páskou, která se používá na řídky a do té pásky nalepit několik vlasů pana L., které jí ukazoval v sáčku. Svědkyně trubku určenou k výrobě palčátu zakoupila v Domstavu, jednalo se o trubku „asi 2 metry“ dlouhou o průměru „asi 3 cm“. Ta trubka byla trochu rezavá, jinak nebyla nijak špinavá, svědkyně trubku opřela u dveří vedoucích z garáže do prádelny. Kam si ji potom obžalovaný uklidil, nevěděla. Trubku zakoupila rovněž asi v listopadu. Při zakoupení svědkyni trubku v místě, kde „ji držela omotali papírem“. Semena tisu nasbírala svědkyně, obžalovaný je usušil na topení a někam je uklidil. Semena tisu ctěl rozdrtit v hmoždíři, který zakoupila v Tescomě za částku kolem 300,- Kč. Jednalo se o porcelánovou bílou misku s paličkou velikosti asi 13 cm. Ohledně semen tisu jí obžalovaný říkal, že si načel, že jedovatá jsou vlastně jenom semínka a nikoli celé bobule, a kolik je potřeba semínek na usmrcení dospělého člověka. K dopravení se na místo činu a k následnému odjezdu z místa činu měla svědkyně použít modré jízdní kolo, které viselo v garáži a nepoužívalo se, tak že svědkyni ani obžalovaného na tomto kole nikdo neviděl jezdit. Co se týče zmiňovaných paruk, tak svědkyně uvedla, že si již není jistá, zda tyto zanechala v domě, buď jen tak volně nebo je sbalila do takové sít'ky na vlasy. Ty paruky chvíli nosila jen tak po domě, aby zjistila jaké to je, nikam jinam s nimi ale nechodila.

37. Obžalovaný chtěl na dobu spáchání vraždy paní S. zajistit alibi tak, že on sám by v době činu byl někde u svého kamaráda v Čechách a svědkyně by byla rovněž na jiném místě mimo Přerov. Tam by se nacházel i počítač, na kterém by se v době páchaní skutku ukázala nějaká aktivita tak, že by to vypadalo, jakože by svědkyně z toho počítače posílala obžalovanému například nějaké soubory. Toho mělo být dosaženo za pomoci programu, který by se následně smazal. Obžalovaný svědkyni v této souvislosti ukazoval program, který se jmenuje MAKRO, kdy obžalovaný naprogramoval to, že počítač provedl sám nějaký výpočet, poté uložil screenshot výsledku toho testu a vypnul se. Obžalovaný u toho seděl a díval se na to. Počítač, který měl být využitý k tomu alibi měl zařídit obžalovaný a ještě nebylo rozhodnuto o jaký počítač se bude jednat. Obžalovaný plánoval, že by po činu zůstali nějakou dobu v těch úkrytech, a to až do doby, než by to všechno padlo na L., a až by ho zavřeli, tak potom by žili v tom baráku. Obžalovaný svědkyni vysvětloval, že pokud by S. byla mrtvá, tak už by nikdo netrval na tom vystěhování. V té době svědkyně měla dotykový telefon, tento se porouchal a nakonec zůstal v domě u obžalovaného, a dále měla ještě vysouvací Nokii X 3. Uvedla, že neví, zda ty telefony umožňovaly GPS připojení.
38. V souvislosti s dřívější návštěvou uskutečněnou u Jaroslavy S. někdy na jaře pod falešnou záminkou, že svědkyně hledá svého otce, mimo jiné uvedla, že paní S. jí tehdy říkala, že obžalovaný by z toho domu neměl nic dostat, protože podle závěti jeho otce, kterou měla mít paní S. u sebe, je obžalovaný vyděděný a tedy vyřazený z dědictví. Obžalovaný to následně komentoval tak, že závěť není platná, protože není podepsaná. Paní S. svědkyni během té návštěvy rovněž sdělila, že v minulosti dala do toho domu dost peněz, které chce zpátky. V této souvislosti uvedla, že pokud by všechno kolem domu bylo vyřešené, tak ona by dům prodala.
39. K okolnostem oznámení projednávané věci svědkyně uvedla, že za ní přijeli policisté na základě udání obžalovaného, že mu ukradla peníze, a když se jí policisté ptali proč utekla, tak jim řekla, že z něj dostala strach, a když se vyptávali proč, tak jim to řekla. Když utekla z domu od obžalovaného, tak si odnesla jen svoje věci. Vzala mu nějaké peníze, aby mohla odjet, kdyby to sečetla, tak by se jednalo o celkovou částku 5.500,- Kč. Když utekla od obžalovaného, tak si zjistila, kdy jí jede vlak a taxíkem odjela na nádraží do Olomouce, odkud odjela vlakem, který jede přes Přerov do Rožnova za Lubošem S., se kterým se před tím seznámila na internetu, nějakou dobu si psali a on jí nabídl, že ji ubytuje.
40. Svědkyně uvedla, že je vysoká 180 cm a váží kolem 100 kg. Na postavě Assasina se jí líbí její tajemnost, záhadnost, způsob oblékání, a že si jí druhá osoba nemusí všimnout, i když před ní stojí.

Tato postava je součástí strategické hry a není pravdou, že by měla něco společného s projednávaným případem. Dotyčná osoba ve hře musí někdy někoho usmrtit, jindy musí najít ztracený předmět jako například mapu, aby mohla postoupit dále apod. K dotazu obhájce, zda je součástí této hry „plánování vražd nebo násilných trestných činů formou strategické hry“, svědkyně uvedla, že hra je spíše o obraně a ta postava má zůstat skrytá a neviděná. Zda obžalovaný tuto hru znal, svědkyně nevěděla a neviděla, že by ji někdy hrál. Svědkyně tu hru hrávala na playstationu u svého bývalého přítele. Svědkyně na počítači hrála řadu her, nejčastěji hrávala porno hry a na Xchatu navštěvovala diskusní místnosti erotického zaměření. Při své aktivitě na počítači psala fantasy příběh, jehož děj se odehrával ve fantasy světě, v němž figurovaly nejprve dva zneprátené a následně spojenecké národy, děly se zde různé události a příběhy jako například neštěstí, nehody, zlé kletby a podobné věci, docházelo k válečným konfliktům mezi zneprátenými národy. Na závěr příběhu se jeho dvě hlavní postavy, velitelka dobra a velitel zla nakonec „zakoukají do sebe a budou chtít zrušit to vzájemné zlo a být spolu“. Tento příběh svědkyně psala s kamarádem přes Xchat a následně to ukládala do počítače u obžalovaného. Nedokončený příběh zůstal uložený v počítači u obžalovaného.

41. K dotazu obhájce svědkyně uvedla, že neví o tom, že by někdy v minulosti byla, kromě záležitosti odcizení peněz obžalovanému, vyšetřována policií jako podezřelá, trestána nebo postížena pro přestupek. K dotazu obhájce rovněž uvedla, že před podáním trestního oznámení pro přípravu vraždy se o této věci s nikým neradila, možná se o tom pár slovy zmínila Lubošovi, ale žádnou konzultaci neprováděla. Ona sama je vyučená v oboru dámská krejčí a provoz domácnosti.
42. V řízení před soudem byla svědkyně Gabriela S. vyslechnuta dvakrát, a to nejprve u hlavního líčení dne **18.7.2017** a následně u hlavního líčení dne **19.9.2017**, kdy odpovídala na otázky obžalovaného. Svědkyně vypovídala v podstatě shodně jako v přípravném řízení, znovu popsala to, jakým způsobem se seznámila s obžalovaným a nastěhovala se k němu do domu v xxx. Svědkyně se dále vyjádřila k soužití s obžalovaným a Jirím L. v předmětném domě, jakož i ke vztahu obžalovaného k jeho tetě Jaroslavě S. a k tomu, jak Jaroslavu S. pod záminkou, že hledá svého otce, navštívila a jak tuto návštěvu nahrála na diktafon, který jí za tím účelem dal obžalovaný. Svědkyně dále hovořila o tom, že poté, co bylo obžalovanému doručeno soudní rozhodnutí o vystěhování z domu, obžalovaný začal plánovat vraždu své tety. V této souvislosti svědkyně popsala jednotlivé způsoby usmrcení, tak jak je obžalovaný zamýšlel, dále popsala to, jakým způsobem se na usmrcení Jaroslavy S. měla podílet ona sama a jaké věci v této souvislosti na pokyn obžalovaného zajistila. Rovněž popsala jakým způsobem mělo být zajištěno alibi na dobu spáchání vraždy pro ni samotnou a pro obžalovaného. Svědkyně dále popsala narůstající obavy z obžalovaného a své rozhodnutí o útěku z domu od obžalovaného, ke kterému došlo 7.12.2016.
43. K dotazům soudu svědkyně uvedla, že vztahy mezi ní, obžalovaným a panem L. byly normální a kazit se začaly až ke konci roku, kdy se začaly ztrácet nějaké věci. Obžalovanému potom bylo doručeno rozhodnutí soudu o vystěhování a nato začal plánovat vraždu své tety, tedy jak se zbavit opatrovnice domu. Co se týče prvotního plánu na usmrcení Jaroslavy S. odcizeným automobilem, tak obžalovaný zamýšlel, že by automobil po jeho odcizení na několik dnů někde odstavili, aby se zjistilo, jestli nemá GPS navigaci, tedy jestli to auto nebude někdo hledat. Obžalovaný nejprve říkal, že by to s autem udělal sám, ale pak hovořil o tom, že mu strašně padají vlasy a chlupy, že by v tom autě zanechal moc stop a z toho důvodu to měla udělat svědkyně. V souvislosti se záměrem obžalovaného, aby vraždu Jaroslavy S. provedla svědkyně, tato uvedla, že kromě toho, že byla na obžalovaném de facto závislá a nechtěla skončit na ulici, tak ji obžalovaný „neustále přesvědčoval o tom, že dokáže zařídit, že prostě by se nic nestalo,“ a že by svědkyně byla z obliga. Obžalovaný poukazoval na to, „že v tom umí chodit“, a že dokáže zařídit alibi. Co se týče registračních značek, které byly zajištěny v rámci domovní prohlídky provedené u obžalovaného, tak k těmto svědkyně mimo jiné sdělila, že tyto registrační značky by se vyměnily na tom odcizeném vozidle, aby to auto

nebylo tak rychle nalezeno podle původních registračních značek. Ohledně přípravy nasbíraných semen tisu svědkyně k dotazu uvedla, že před tím než obžalovaný sušil semena tisu, tak je očistil, kdy za tím účelem napustil vodu do bidetu a na ruku měl rukavice. Co se týče trubky zakoupené v Domstavu, tak tuto vezla domů na kole a v místě, kde ji držela jí měla zabalenou v novinách, takto jí to zabalil prodávající. V době, kdy bydlela v domě s obžalovaným, tak nezaregistrovala, to že by již obžalovaný trubku nějak upravoval. Pokud uvedla, že ona trubku postavila ke dveřím, které jsou průchodem mezi garáží a prádelnou a obžalovaný ji následně někam uklidil, tak si to myslela, protože to místo kam ona trubku postavila bylo celkem nepraktické. Co se týče hmoždíře, který před tím na pokyn obžalovaného zakoupila, tak ten naposledy viděla v jeho pracovně nahoře. Obě zakoupené paruky si sama zkoušela, nasadila si je a udělala si fotku na mobil, chtěla vidět jak to vypadá a fotku posílala jen ze srandy, buď kamarádovi nebo kamarádce, přesně to již nevěděla.

44. Svědkyni byly u hlavního líčení předloženy k prohlédnutí některé fotografie pořízené v rámci domovní prohlídky. V této souvislosti uvedla, že na pravé straně fotografie číslo 32, respektive na levé straně fotografie číslo 31 je pohled na dveře, do jejichž výklenku původně postavila zakoupenou trubku. Trubka, která je zachycena na fotografiích číslo 38, 40 a 41 by mohla být tou trubkou, kterou ona zakoupila, ale jistá si tím nebyla, neboť „trubky jsou všechny stejné“. Dále uvedla, že na fotografii číslo 39 poznává trubku, kterou zakoupila, a to podle novin, které jsou omotány uprostřed trubky, neboť do těch novin jí to ten prodáváč zabalil. Na fotografii číslo 153 jsou křbová kamna, v jejichž výklenku jsou ty paruky, přičemž paruky zachycené na fotografiích číslo 154 a 155 jsou těmi parukami, které předtím zakoupila. Následně byly svědkyni předloženy k prohlédnutí fotografie číslo 51, 53 a 54, svědkyně k těmto fotografiím uvedla, že nalezené registrační značky dala do auta v garáži na sedačku, která je vzadu vedle bočních dveří, které mají rozbité okénko. Svědkyně uvedla, že na předložených fotografiích (číslo 51, 53 a 54) registrační značky nejsou vidět. Pokud byly následně svědkyni předloženy fotografie číslo 55 a 56, tak k těmto uvedla, že jsou zde zachyceny registrační značky, které jsou uloženy na místě, které před chvílí popsala.
45. Svědkyně dále k dotazu soudu uvedla, že alibi pro ní měl zařídit obžalovaný prostřednictvím počítače a speciálního programu, kdy by to vypadalo tak, že v době, kdy by svědkyně spáchala vraždu, tak by byla fyzicky přítomna na jiném místě u počítače, z něhož by obžalovanému poslala nějaký soubor, který by si on telefonicky vyžádal. Samotné usmrcení Jaroslavy S. mělo podle svědkyně proběhnout v okamžiku, kdy by šla venčit psa, ona by psovi předhodila otrávenou uzeninu, Jaroslava S. by se automaticky sehnula, protože by mu to chtěla vzít, protože jí na tom psovi hodně záleží, a jak by byla sehnutá, tak by jí svědkyně praštila zezadu po hlavě. Předhození návnady psovi mělo Jaroslavu S. donutit k tomu, aby se sehnula, načež by jí svědkyně udeřila zezadu, aby to vypadalo, tak že to udělal někdo malý, protože pan L. je nižší než svědkyně. Svědkyně uvedla, že si nevzpomíná, zda tehdy obžalovaný hovořil o tom, zda a jaké následky na psa bude mít otrávená návnada, podle ní účelem předhození návnady psovi bylo to, aby se Jaroslava S. „sehnula a vzala mu to“. Toto se mělo odehrát ve večerních hodinách v okolí jejího domu, když by šla venčit psa. Uvedla, že si myslí, že o psovi se zmiňoval obžalovaný, ona sama byla také v minulosti u jeho tety na návštěvě. Podle svědkyně měla teta obžalovaného jezevčíka, který byl v době její návštěvy zavřený v jiném pokoji s tím, že ho tam tehdy svědkyně slyšela. Co se týče té návštěvy, tak obžalovaný „chtěl zjistit proč to dělá, proč mu ničí život, proč mu nenechá ten barák. De facto se jednalo o ten dům“. Paní S. se při té návštěvě vyjadřovala v tom smyslu, že obžalovanému dům nedá, že si to otec nepřál, a že má v plánu dům asi prodat. Obsah rozhovoru si již přesně nepamatovala, poukázala na to, že rozhovor byl nahrávaný. V souvislosti s útekem od obžalovaného svědkyně uvedla, že když to spočítala, tak obžalovanému mohla vzít dohromady 5.500,- Kč, nechávala si nějaké peníze z nákupu a nějaké peníze mu vzala, přesné částky si již nevzpomíná, přibližně to odpovídalo té částce 5.500,- Kč. Obžalovaný jí po celou dobu nijak fyzicky neublížil, pouze na ni jednou nebo dvakrát zvýšil hlas, když byl našťvaný, protože mu pořád

chodily nějaké papíry od soudu, z čehož byl poslední dobou věčně naštvaný. K dotazu soudu dále uvedla, že si myslí, že se zmínila o tom, že by na Vánoce napekla nějaké cukroví, ale to bylo všechno. Asi dvakrát nebo třikrát s obžalovaným provozovali takové sexuální „hry“, jednalo se o BDSM, kdy si navzájem střídali role tak, že byli oba jak v dominantní, tak v submisivní pozici. Ze strany svědkyně šlo spíše o experimentování a zkoušení něčeho nového, obžalovaný už byl „profík“, měl různé vybavení jako například rákosky, důtky, řetězy, provazy, šidítka apod. Je pravdou, že jednou v souvislosti s těmito sexuálními hrami k nim domů přijela policie. K dotazu zda byla v minulosti předmětem nějakého sexuálního násilí svědkyně uvedla, že o tom nechce mluvit, je jí to velmi nepříjemné, něco se tam skutečně stalo, ale ona o tom nechce mluvit (v tomto okamžiku svědkyně brečela). Obžalovanému se s tím svěřila, zda to řekla i tetě obžalovaného nebo někomu na internetu, tak to si již přesně nevzpomínala, ale uvedla, že je to možné, neboť člověk to občas potřebuje vyventilovat.

46. Svědkyně dále k dotazu soudu uvedla, že si není vědoma toho, že by proti ní bylo v současnosti vedeno nějaké trestní řízení. Co se týče půjčky peněz u Providentu, tak k tomu vypověděla, že půjčku si v minulosti vzala její matka, ale protože již nemohla dostat půjčku sama na sebe, tak si ji vzala na jméno svědkyně. Nějakou dobu to splácela, ale pak přestala a řekla, že si to má platit svědkyně sama s tím, že peníze z půjčky byly použity na její dluhy, o čemž svědkyně neměla žádné povědomí. Svědkyně uvedla, že půjčku splácet nemohla, neboť byla na ulici a řekla matce, ať si to splácí sama, když ona z té půjčky neviděla ani korunu. Tehdy to všechno vyplňovala její matka a svědkyně to pouze na její pokyn podepsala, v těch papírech byl nepravdivý údaj o zaměstnání svědkyně, neboť tam bylo tvrzeno, že pracuje a má příjem, ale ve skutečnosti v té době nikde nepracovala. Svědkyně v této souvislosti uvedla, že od určité doby už rodinu nemá, nechce se o ní bavit ani s ní mít něco společného.
47. K dotazu státního zástupce svědkyně uvedla, že v domě se vařilo v kuchyni, která byla v přízemí, zatím co v kuchyni v patře se moc nevařilo, tam se jen ohříval popcorn nebo se tam umyl „třeba hrnek nebo tak něco“. K dotazu, čeho si svědkyně při sledování Jaroslavy S. všimla, tato uvedla, že během své večerní činnosti toho psa nechávala na balkoně nebo „aspoň takový jsem měla dojem“. K dotazu zda obžalovanému svědkyně řekla, že jeho tetu nechce zabít uvedla, že si „myslí, že se mu o tom zmínila“, ale on měl svůj plán a šel si za svým cílem. Podle svědkyně byl obžalovaný zběhlý v práci s počítačem, uměl si počítač sám postavit, zjistit si jaké má mít parametry, naprogramovat si některé jednoduché programy nebo zvýšit výkon počítače, to všechno uměl. Obžalovaný jí ukazoval program, který se jmenoval MAKRO nebo MIKRO, přesně již nevěděla, kdy po naprogramování příkazů, které měl počítač udělat, se to pak po nějaké době spustilo a provedlo to danou činnost.
48. K dotazu obhájce svědkyně uvedla, že často nakupovala sama, někdy nakupovali společně s obžalovaným a někdy nakoupil obžalovaný. Nakupovali z peněz ze sociálních dávek svědkyně a obžalovaného, kdy svědkyně mu část peněz dávala jako za bydlení. Semen tisu mohla nasbírat asi tak 20 kusů. Pokud obžalovaný postupně měnil varianty usmrcení Jaroslavy S., tak to bylo z toho důvodu, že to rozebíral, přemýšlel nad tím, jaké by pak mohly zůstat důkazy a jaké by to mohlo mít následky a usoudil z toho, že to není vhodný proces, tak aby on sám byl z obliga. K dotazu obhájce z čeho svědkyně usuzuje na to, že poslední verzi chtěl dovést do konce svědkyně uvedla, že obžalovaný působil sebejistě, měl to prostě naplánované, začal nakupovat ty různé věci, ukazoval jí ten program a tak dále, takže z toho svědkyně usoudila, že to chce dotáhnout do konce. V té době obžalovaný neměl vše potřebné k vraždě připravené, neměl ještě vyrobenou tu zbraň a svědkyně si nebyla jistá ani tím, že by měl již na sto procent zajištěna místa jejich úkrytu. Svědkyně uvedla, že „prostě dost na tom pracoval“. K dotazu obhájce dále uvedla, že nesouhlasila s tím, že by vraždu Jaroslavy S. spáchala, obžalovaný ale nabyl dojmu, že to svědkyně prostě udělá. Dále uvedla, že si myslí, že na jiném místě než v pracovně obžalovaného ten hmoždík neviděla,

nevybavovala si, že by hmoždír viděla v kuchyni. Svědkyně dále k dotazu obhájce uvedla, že pokud hovořila o tom, že měla Jaroslava S. usmrtit v okamžiku, kdy by se zohýbala k psovi, tak tím myslela to, že by se k psovi sehnula, aby mu vzala předhozenou návnadu. Pokud v souvislosti se zmiňovanou návštěvou u Jaroslavy S. hovořila o tom, že pes byl zavřený v bytě, tak k tomu uvedla, že si přesně nevzpomíná, jestli ten pes „štěkal nebo kňučel nebo dělal nějaký jiný rachot, ale byl slyšet v tom bytě“. Uvedla, že si myslí, že paní S. ho jednou okřikovala. Když tenkrát večer sledovala paní S. u jejího domu, tak viděla, jak vyšla se psem před dům, pak si ho zavolala a šla zase zpátky domů, ještě před tím slyšela psa na balkoně. Cílem toho sledování paní S. bylo to, aby obžalovaný věděl, kdy chodí venčit psa a jak dlouho je s ním venku. Svědkyně dále k dotazu obhájce uvedla, že v minulosti občas kradla nějaké drobnosti svojí matce nebo někomu jinému z rodiny, aby měla nějaké kapesné a mohla si koupit třeba Fruko. Assassinka je nájemná vražedkyně. Poté, co byla na základě trestního oznámení obžalovaného zadržena policií, tak měla strach. V době útěku od obžalovaného měla u sebe mobilní telefon X 3, přesný název si už nevzpomněla, jednalo se o vysouvací telefon. Osoba vystupující v internetové komunikaci pod přezdívkou xxx byl ten kluk, se kterým postupně vytvářela ten fantasy příběh. K osobě Martiny K. svědkyně uvedla, že tato občas přijela k obžalovanému, se svědkyní však kamarádky nebyly.

49. K dotazu soudu svědkyně uvedla, že když ji policisté po útěku od obžalovaného zadrželi, tak z nich měla strach, neboť si říkala, co se stalo, že ji chtějí zadržet. Pak když padla zmínka o obžalovaném, tak svědkyně měla strach z něho, tedy z obžalovaného. K dotazům obžalovaného svědkyně mimo jiné uvedla, že mobilní telefon Aligator S 4030 Duo Black už je nefunkční a zůstal doma u obžalovaného. Ten mobilní telefon dostala od svého známého jako dárek, bylo to v době, kdy bydlela u obžalovaného. Obžalovaný svědkyni ukazoval, že si dokáže vytvořit program, který dokáže pracovat na počítači místo něj. Před tím, než ji obžalovaný obvinil z krádeže 17.000,- Kč, tak ji z jiné krádeže neobvinil. Komu svědkyně poslala své fotky s parukou nevěděla. Svědkyně uvedla, že si nevybavuje název firmy, u které dne 19.10.2015 odmítla zaměstnání ze zdravotních důvodů. Je pravdou, že v té době měla bolesti zad a to mohl být důvod pro odmítnutí práce. Po předstření toho, že se mělo jednat o práci, při které by docházelo k manipulaci s výlisky, svědkyně uvedla, že se jí to skutečně vybavuje a že takovou práci odmítla, kdy se patrně jednalo o nabídku z úřadu práce. Ona sama by asi počítač o váze 8-12 kg společně s monitorem, klávesnicí a dalším příslušenstvím neunesla. Ohledně půjčky u Providentu to bylo vymyšleno matkou svědkyně, ona tehdy potřebovala peníze a ona všechno zařídila, svědkyně tomu byla jen přítomna a následně to podepsala. Svědkyně odmítla to, že by obžalovaného obviňovala z přípravy vraždy z toho důvodu, že se obžalovaný obrátil na policii a ohlásil zde její krádež. Svědkyně rovněž odmítla to, že by přičítala obžalovanému své vlastní představy o tom, jak usmrtí jeho tetu, neboť ji samotné nikdy neublížila, neměla s ní žádný problém a nebyl proto důvod, aby ona sama měla nějaké představy nebo touhu jí ublížit.
50. Svědkyně **Jaroslava S.** byla vyslechnuta v přípravném řízení (č.l. 294-301) a následně u hlavního líčení konaného dne 22.5.2017. Svědkyně v podstatě shodně uvedla, že byla dne 20.1.2010 rozhodnutím Okresního soudu v Přerově ustanovena opatrovnící majetku po svém bratru Miloslavu N., který byl neznámý a vyšetřovala se jeho vražda. Tímto majetkem je zejména rodinný dům nacházející se v xxx na ulici xxx včetně pozemku, dále osobní motorové vozidlo s přívěsem a další movité věci. Poté co byl obžalovaný propuštěn z vazby, tak vnikl do domu a nakonec to dopadlo tak, že mu musela odevzdat klíče od domu a obžalovaný zde zůstal bydlet tehdy společně se svou matkou Hanou N. Nakonec bylo konstatováno, že obžalovaný zde má trvalé bydliště a může zde bydlet. Poté, co obžalovaný po propuštění z vazby začal v domě bydlet, tak tam svědkyně vstoupila několikrát pouze v doprovodu policie a tomuto byl přítomen obžalovaný, který kontroloval, co se z domu odváží. Svědkyně uvedla, že ze svých peněz za bratra uhradila dluhy na energiích, dále domovní daň a pojištění domu, což platí doposud. Co se týče energií a vody, tak tyto položky hradila jen do doby, než se obžalovaný do domu nastěhoval a to tak, že z účtu bratra

svědkyně byly hrazeny pravidelné zálohy a svědkyně uhradila doplatky při vyúčtování. Obžalovaný tvrdil, že jako opatrovnice je povinna nadále platit za elektřinu, proti čemuž se ona ohradila s tím, že nebude platit energii za někoho, kdo dům užívá. Následně došlo k tomu, že obžalovaný odebíral elektrickou energii načerno, což potom řešila policie.

51. Co se týče historie předmětného domu, tak k této svědkyně vypověděla, že základy domu začal její bratr budovat za pomoci kamarádů a to ještě v době, kdy byl v manželství se svou první ženou Hanou N., která je matkou obžalovaného. Poté se rozvedli a do doby úpravy majetkových poměrů se na domě nepracovalo. První polovinu domu postavil bratr s kamarádem svépomocí, kdy při těchto pracech jim svědkyně zajišťovala potřebné zázemí, jako například stravu a při těchto pracech pomáhal i obžalovaný. Druhou polovinu domu už dostavovala firma. V lednu roku 1992 si bratr svědkyně vzal za ženu Ivanu, s níž bydleli v domě v xxx a do domu na ulici xxx se nastěhovali asi až v roce 1996. Od té doby v tomto domě bydlel i obžalovaný, který měl svůj pokoj v prvním patře. V roce 1997 přišel bratr o zaměstnání a jelikož bylo nutné platit hypotéku, tak odcestoval do USA, kde pobýval čtyři roky. V té době si jeho manželka Ivana našla jiného muže, Viléma K., který se za ní nastěhoval do domu xxx a posléze podala Ivana N. žádost o rozvod. Obžalovaný po celou tu dobu v domě bydlel. Bratr se vrátil z USA, asi v září 2002 proběhlo rozvodové řízení a v prosinci téhož roku bratr odjel znovu do USA, kde zůstal necelé tři roky. Bratr se natrvalo vrátil do České republiky asi v červnu 2005 a nastěhoval se do přízemí domu, kdy ostatní, tedy Ivana N. se svými dvěma dětmi, Ing. K. a obžalovaný, bydleli v patře domu. Následně probíhalo řízení o vypořádání majetku, které bylo ukončeno až v srpnu 2008. Tehdy došlo k incidentu mezi bratrem svědkyně a obžalovaným při kterém bratr v důsledku útoku obžalovaného utrpěl otřes mozku a zlomeniny obličejového komplexu. V té době se bratr svědkyně soudně domáhal vystěhování obžalovaného, kdy důvodem toho byla zejména skutečnost, že tento se nijak nepodílel na správě domu a hrazení nákladů za provoz domu. Po tom incidentu se obžalovaný odstěhoval ke své matce na ulici xxx a krátce na to se z domu odstěhovala i Ivana N. s celou rodinou.
52. Poté co byl obžalovaný v nyní projednávané věci zadržen policejním orgánem, tak v přítomnosti policistů vstoupila do uvedeného domu, aby věděla, v jakém je stavu. Při této návštěvě v domě potkala starého pána, který se jí velice omlouval, vyjádřil lítost nad tím, jak to dopadlo s tím, že by si nikdy nemyslel, že obžalovaný by na něj chtěl takový skutek svádět. Dotyčný pak z domu odešel.
53. Ke svému vztahu s obžalovaným svědkyně uvedla, že naposledy byl u ní na návštěvě v roce 1996 a když se náhodně potkali, tak se pouze pozdravili. Dále uvedla, že ví o tom, že obžalovaný neměl dobrý vztah ani se svým otcem, nesnáší nad sebou autoritu. S obžalovaným má neustále soudní spory, kdy napadl zejména to, že je opatrovnící majetku jeho otce. Poté, co se obžalovaný s matkou po propuštění z vazby do domu nastěhovali, tak se svědkyně u soudu domáhala, aby bylo rozhodnuto o jejich vystěhování z domu, neboť k tomuto nemají podle svědkyně žádné právo. Od známých se svědkyně dozvěděla, že společně s obžalovaným v domě bydlí nějaký starší pán a nějaká „silnější vysoká dáma“.
54. Asi v dubnu nebo v květnu roku 2015 byly v domě, kde svědkyně bydlí prováděny přestavby balkonů, na domě bylo lešení a v sobotu kolem 14:00 hodin na svědkyni někdo zazvonil. Poté, co svědkyně sešla dolů, tak se v přízemí setkala se silnější ženou, která se jí představila jako Gabriela S., což doložila občanským průkazem. Žena svědkyni sdělila, že hledá po republice svého otce, svědkyně jí pozvala k sobě do bytu, kdy Gabriela S. byla hezky oblečená a chovala se slušně. Během rozhovoru jí sdělila, že žije v domě u obžalovaného jako jeho přítelkyně a žádala ji, aby přenechala resp. převedla opatrovnictví na obžalovaného. Svědkyně jí vysvětlila, že to nemůže učinit jednak z toho důvodu, že obžalovaný je nadále stíhán pro závažný trestný čin a dále proto, že o opatrovnictví rozhoduje soud. Svědkyně Gabrielu S. upozornila na to, zda vůbec ví s kým žije,

předložila jí nějaké výstřižky z novin, kde se psalo o té kauze obžalovaného. Gabriela S. svědkyni řekla, že jí obžalovaný hodně pomohl.

55. Asi tak dva měsíce po této události svědkyně viděla Gabrielu S. na Žerotínově náměstí, když venčila psa. Gabriela S. tam seděla, něco pojídala a měla sebou jízdní kolo. Bylo patrné, že si jí Gabriela S. povšimla, ale nijak to nedala najevo. Bylo to někdy kolem poledne. V této souvislosti svědkyně uvedla, že venčívá psa své dceři, a to většinou kolem poledne. Jedná se o fenku jezevčíka. Svědkyně sama mívala dřív rovněž jezevčíka a tohoto venčívala i ve večerních hodinách, o čemž obžalovaný věděl.
56. Svědkyně uvedla, že v průběhu podzimu 2015 nezaregistrovala, že by ji někdo nějak sledoval, neměla žádný takový pocit ani v tomto směru neměla žádné obavy. O tom, že na ni měla být údajně připravována vražda se dozvěděla koncem roku 2015 od policie. Po tomto změnila svůj denní režim, kdy zejména na doporučení policie co nejméně vycházela z domu a omezila svůj pohyb mimo dům ve večerních hodinách, kdy převážnou většinu nákupů, vyřizování a pochůzek za ní vykonával syn, který se k ní přestěhoval. Před jejím domem bývala policejní hlídka, která ji doprovázela také na nutné pochůzky, například k lékaři nebo právníce.
57. U hlavního líčení k dotazům stran svědkyně doplnila, že její jezevčík posel před 8 lety. Psa dcery chodí venčit ve všední dny a to kolem poledne, večer a ráno si ho venčila rodina sama. Při venčení psa jí pes už vedl sám, každý den dělali jiný okruh, „bylo to u rybníka, u Bečvy, uvnitř města, ...jedná se vesměs o Kozlovskou ulici, u rybníka, u Bečvy, tato lokalita“. Psa dcery takto venčí asi osm let a venčení jí trvá podle počasí, půl až tři čtvrtě hodiny. Vzdálenost od jejího domu na Žerotínovo náměstí je asi deset minut. Důvodem, proč si obžalovaný s otcem nerozuměl, bylo podle svědkyně to, že otec obžalovanému vyčítal, že nepracuje a je doma jako příživník. Otec obžalovaného měl vždy své zaměstnání a kromě toho dělal ještě něco navíc, míval dvě práce, zatímco obžalovaný nepracoval vůbec, připadal mu jako příživník a proto ho doma nechtěl. Svědkyně uvedla, že obžalovaný ví, kde bydlí, na stejném místě bydlí už přes 40 roků. Svědkyně je po svém bratrovi dědicem ve třetí dědické skupině.
58. Svědek **Jiří L.** byl vyslechnut v přípravném řízení (č.l. 256-262) a následně u hlavního líčení konaného dne 22.5.2017. Svědek v podstatě shodně vypověděl, že v domě v xxx na adrese xxx bydlel téměř tři roky. Dostal se sem tak, že asi v roce 2010 často komunikoval s paní Hanou N., bylo to ještě v době, kdy nebyla obviněná a byla na svobodě, obžalovaný byl tehdy ve vazbě a byl stíhaný pro vraždu svého otce a jeho manželky. Paní Hana N. svědka přesvědčovala, že obžalovaný vraždu nikdy nespáchal a potom se dva roky odmlčela. Na podzim roku 2012 se nečekaně ozvala a nabídla svědkovi bydlení v bytě na ulici xxx a posléze v uvedeném domě na ulici xxx. Po celou dobu, co svědek bydlel v domě, tak obžalovaný stále dokola opakoval, že dům je jeho, protože ho stavěl se svým otcem a má na něj právo. Obžalovaný dále říkal, že opatrovníci domu je jeho teta Jaroslava S., která je však špatnou opatrovnící, protože nechce obžalovanému platit energie a chce jej „zničit a připravit ho o dům. Toto stále opakoval.“ Svědek uvedl, že „z jeho řeči a chování vycítil opravdové nepřátelství vůči paní Jaroslavě S.“
59. Svědek dále uvedl, že pobírá příspěvek v hmotné nouzi ve výši 3.410 Kč měsíčně a obžalovanému za bydlení platil měsíčně 1.500 Kč. Kromě toho si přivydělával přispíváním do různých časopisů, aby „si vůbec vydělal na živobytí“. Obžalovaný jej nechal v domě bydlet i po smrti jeho matky patrně kvůli penězům. Obžalovaný pobíral stejný příspěvek v hmotné nouzi, tedy rovněž částku 3.410 Kč a dále měl nějakou práci od paní K., která mu vozila krabice a navštěvovala ho velmi často. Co se týče odběru elektrické energie v domě, tak je pravdou, že v minulosti byl obžalovaný trestně stíhán pro krádež elektrické energie, ale nakonec byl zproštěn obvinění. V současnosti se odběr elektrické energie podle svědka děje legálně a elektrinu platí sociálka.

60. Co se týče Gabriely S., tak ta se do domu nastěhovala počátkem roku 2015 a nejprve byla bez finančních prostředků, načež si za pomoci obžalovaného zařídila rovněž příspěvek v hmotné nouzi ve výši 3.410 Kč. Svědek nevěděl, kolik Gabriela S. platila obžalovanému poté, co si vyřídila příspěvek z úřadu práce. Obžalovaný ji zpočátku v podstatě živil a šatil. Obžalovaný s Gabrielou S. bydleli v patře domu, ona spávala v obývacím pokoji a obžalovaný v ložnici. Podle svědka žili jako partneři, ale nikoli intimně. Časem došlo ke sporům, že se ztrácely z ledničky potraviny a nakonec došlo k tomu, že ledničku přemístili z předsíně do kuchyně „a tu přede mnou zamykali“. Svědek uvedl, že nikdy neviděl to, že by se Gabriela S. obžalovanému předváděla v nějakém prádle nebo v paruce. On sám jí moc rád neměl a to kvůli těm krádežím jídla. K dotazu obhájce svědek uvedl, že Gabriela S. u něj od počátku nevbuzovala důvěru, ztrácely se mu drobné peníze z kabátu, proto „narařičil do kapsy padesátikorunu“ a ta rovněž zmizela. Je pravdou, že Gabrielu S. při krádeži nikdy nepřistihl, na druhé straně před jejím příchodem do domu k těmto situacím nedocházelo. Ona sama se k němu chovala jinak slušně a jejím jednáním se svědek necítí být nějak poškozen, pouze s mu to jevílo „nevkusným“.
61. K osobě obžalovaného svědek uvedl, že ten většinou kolem desáté dopoledne sešel dolů, do pracovny, kde měl počítač. Když byla doma i Gabriela S., tak u počítačů seděli oba a ona si hrála hry. Obžalovaný nepracoval, říkal, že on pracovat nemůže, protože ho nikdo nezaměstná, když má nálepkou kriminálního. Obžalovaný pořád někam psal různé písemnosti a odvolání s negativním obsahem a velice vulgárně to komentoval a „podle jeho vyjádření jsou všichni darebáčci, kteří mu chtějí cíleně uškodit, zejména paní S., ta jeho teta, která byla podle něho příčinou všeho, byla jeho nepřitelem číslo jedna“. Obžalovaný se velice nehezky vyjadřoval o „Židácích“ a také o svém „původním obhájci Stratilovi“. Neustále opakoval, že mu uškodila zejména policie, že je to proti němu spiknutí. „Jeho největší nepřátelé byli policie a paní S.“. Před svědkem obžalovaný „neřekl, že chce S. zlikvidovat. I když ji nenáviděl.“
62. Klíče od domu měl pouze obžalovaný, svědek a poté i Gabriela S. Svědek se mohl nejprve pohybovat po celém domě, ale po tom konfliktu s potravinami před ním byla zamčena kuchyň v přízemí. Nahoru svědek příliš nechodil, neboť k tomu neměl důvod. K dotazu obhájce, zda jej chtěl obžalovaný z domu někdy vystěhovat svědek uvedl „dokud jsem mu dával peníze tak ne, to byla podmínka“. Obžalovaný podle svědka neměl žádné výhrady k jeho způsobu života, to spíš on měl výhrady k němu, že „jen sedí u počítače“. Gabriela S. byla „pečená vařená u počítače“. Co se týče nákupů, tak na ty chodila většinou Gabriela S., „někdy jeli spolu s Pavlem na kole. Také mu chodila pro poštu a posílat poštu, prostě byla taková jeho služka.“ Obžalovaný svědkovi říkal, „že se na ni může ve všem spolehnout“.
63. U hlavního líčení svědek k dotazům stran doplnil, že s vyřízením dávky v hmotné nouzi mu pomohl obžalovaný. Kromě toho, že mu Gabriela S. jednou ukradla ty peníze, tak se mu taky ztratila sluchátka v hodnotě asi za 50 Kč, které mu následně přinesl obžalovaný s tím, že je našel u ní. Ke své osobě svědek uvedl, že měří 169 cm a váží kolem 60-62 kg. Oblečení míval v koupelně nebo přímo ve své místnosti, boty měl hlavně v předsíni, která byla velká a volně přístupná nebo si je dával k sobě do pokoje. Boty se mu nikdy neztratily, má jen jedny a ty má pořád. Obžalovaný je hodně čistotný a pořádkumilovný a občas svědkovi vytknul nepořádek.
64. Svědkyně **Danuše S.** byla vyslechnuta u hlavního líčení konaného dne 18.7.2017. Svědkyně uvedla, že pracuje na Úřadu práce v Přerově na oddělení hmotné nouze a od února 2014 byl obžalovaný jejím klientem. Gabriela S. přišla s obžalovaným na úřad na počátku roku 2015 a obžalovaný prohlásil, že žije od prosince u něj v domácnosti, takže byli chvíli posuzováni společně, s čímž nesouhlasili, následně bylo provedeno šetření v domácnosti a nakonec byli posuzováni každý samostatně. Když přišli do kanceláře, tak obžalovaný jednal za Gabrielu S., pomáhal jí vyřizovat

dávky hmotné nouze, kdy ona toho moc nenamluvila. V průběhu jednání bylo zjištěno, že Gabriela S. není v evidenci úřadu práce a tudíž nemá ani nárok na dávku hmotné nouze. Ona se tehdy zalekla, že bude bez peněz a opustila kancelář. Bylo vidět, že jí to velice rozhodilo. Předtím byla evidována na Úřadu práce v Otrokovicích, svědkyně tam telefonovala a zjistila, že byla z evidence sankčně vyřazena kvůli nedostavení se na schůzku. Svědkyně uvedla, že si to již přesně nevzpomíná, nicméně ví, že Gabrielu S. uznali jako osobu v hmotné nouzi a možná, že jí první dva měsíce dali mimořádnou okamžitou pomoc ve výši 2.200 Kč a následně jí zřejmě uznali osobou v hmotné nouzi a vypláceli jí příspěvek na živobytí ve výši 3.410 Kč. Peníze jí zasílali poštovní poukázkou. Následně když přišli na úřad po druhé, tak přišli s tím, že jí bude zastupovat obžalovaný a Gabriela S. už potom dál na úřad nechodila, protože tam chodil obžalovaný, který vyřizoval i její dávku. Šetření v domácnosti probíhalo v červnu a v srpnu 2015. Při šetření si svědkyně ničeho zvláštního v chování Gabriely S. nevšimla, komunikovala normálně, odpovídala na otázky a normálně komunikovala i s obžalovaným. Pan Jiří L. na úřad začal chodit až někdy od listopadu nebo prosince 2015, kdy zrušil plnou moc, kterou předtím udělil obžalovanému. Dávky, které dostávali Gabriela S. a Jiří L. sloužily na výživu a zajištění základních životních potřeb, takže je nelze použít k placení nájmu, ale toto se v podstatě nedá kontrolovat. Gabriela S. úřadu práce nesdělila jinou adresu, než adresu xxx.

65. Jako důkaz byl u hlavního líčení podle § 211 odst. 6 tr. řádu čten úřední záznam o podání vysvětlení **Lubomíra S.** ze dne 9.12.2015. Lubomír S. po poučení uvedl, že s Gabrielou S. se seznámil prostřednictvím internetu a to na X-chatu, kde ona vystupovala pod přezdívkou xxx a to asi před dvěma měsíci. Psali si ve dne i v noci, také si telefonovali. Gabriela S. nikde nepracuje, neví o tom, že by byla hlášena na úřadu práce a co se týče finančních prostředků tak mu řekla, že má něco našetřeno. Gabriela S. mu psala, že bydlí v Přerově s nějakým Pavlem, stěžovala si, že už to nemůže vydržet, údajně proto, že jí ten Pavel mlátí a psychicky týrá. O víkendu ve dnech 5. – 6.12.2015 se na chatu domluvili, že přijede za ním domů do Rožnova pod Radhoštěm s tím, že zde může bydlet. Dne 7.12.2015 přijela Gabriela S. i s kufry vlakem v 7:30 hodin do Rožnova. On ji čekal na nádraží a když Gabriela S. vystoupila z vlaku, tak byla rozrušená, ale žádné známky zranění na ní neviděl. Ani ona sama si na nic nestěžovala a o žádném fyzickém napadení rovněž nemluvila. Po přesunu do bytu na počítači na internetu vyhledala na seznamu jméno obžalovaného v souvislosti s nímž bylo uvedeno, že je podezřelý z dvojnásobné vraždy. Vína se mu však neprokázala a měl být třikrát osvobozen. Viděli zde i jeho foto a video a pak se o obžalovaném ještě s Gabrielou S. bavili. Ještě ten den, tedy v pondělí odpoledne mu Gabriela S. řekla, že obžalovaný plánoval vraždu, a to tak, že měl podomácku vyrobit nějaký palcát z trubky a hřebíků a tím usmrtit nějakou majitelku jeho bytu, která ho chce vystěhovat. Gabriela S. dále mluvila o tom, že její úkol, který jí obžalovaný uložil spočíval mimo jiné v tom, že ona by pokapala krví boty jeho spolubydlícímu a takto by svalila vinu za vraždu té majitelky domu právě na něj. Kdo konkrétně měl tu majitelku domu usmrtit to neříkala. Z jejího chování však vydedukoval, že tu vraždu měla na popud obžalovaného vykonat právě ona. Gabriela S. to nepotvrdila, ale jen plakala. Proto si myslel, že to tak mohlo být. Nic bližšího mu k této věci neřekla, na to téma se spolu již vůbec nebavili a nikdo jiný tomuto rozhovoru nebyl přítomen. K osobě obžalovaného Lubomír S. vypověděl, že tohoto nezná, nikdy se s ním nesešel ani s ním nebyl v žádném kontaktu a nevěděl, jak dlouho u něj Gabriela S. bydlela. Ke své osobě Lubomír S. uvedl, že byl v minulosti třikrát trestně stíhán pro násilnou trestnou činnost, a to výtržnictví a extremismus, za což byl u Okresního soudu ve Vsetíně v roce 2010-2011 dvakrát odsouzen. Poprvé byl odsouzen „na podmínku a podruhé k ústavnímu protialkoholnímu léčení“. Asi tři roky trpí schizofrenií, bere na to léky a jinak se cítí zdrav.
66. Svědkyně **Martina K.** byla vyslechnuta v přípravném řízení dne 2. srpna 2016 (č.l. 246-255) a dále pak u hlavního líčení konaného dne 22.5.2017. Svědkyně v podstatě shodně uvedla, že se s obžalovaným seznámila prostřednictvím své známé, a to ještě v době, kdy se obžalovaný nacházel ve vazbě v jiné trestní věci. Na žádost své známé, tehdy po předchozí konzultaci s obhájcem

obžalovaného Mgr. Stratilem, poslala na účet obžalovanému částku 5.000 Kč, kdy se jednalo o sponzorský dar. V té době obžalovaného ještě osobně neznala, obžalovaný jí až rok po svém propuštění z vazby psal email, ve kterém jí za ten dar děkoval. Obžalovaný se jí pak svěřil s tím, že si chce nechat vyhotovit znalecký posudek z odvětví soudního lékařství MUDr. Fargašem a dále znalecký posudek na počítač jeho otce a dotázal se svědkyně, zda by mu na to nepůjčila peníze. Na to mu svědkyně sdělila, že mu může poskytnout finanční prostředky pouze na jeden znalecký posudek a dne 6.6.2013 zaslala na účet advokáta Mgr. Antonína Nováka, který tehdy obžalovaného v nějaké věci zastupoval, částku 6.000 Kč. Tato částka jí byla 19.5.2014 vrácena, jelikož s vypracování posudku sešlo. S obžalovaným se osobně poznala až na konci roku 2014, kdy opět hovořil o potřebě zpracování znaleckého posudku. Svědkyně mu sdělila, že by potřebovala, aby pro ni vykonal nějakou práci, konkrétně se mělo jednat o pájení elektronických součástek, přičemž věděla, že obžalovaný je elektrotechnik a zabývá se elektronikou. Obžalovaný se tehdy byl podívat za svědkyní ve firmě GROMAKO, zde se viděli poprvé. Ještě na konci roku 2014 svědkyně jela za obžalovaným do Přerova, kdy mu na adresu xxx přivezla materiál k pájení. Tehdy se v domě setkala i s panem L., ale nemluvila s ním. Spolupráce pokračovala tak, že svědkyně zhruba jednou za měsíc přijela za obžalovaným do Přerova, předala mu nový materiál a odebrala hotové komplety. Tak to pokračovalo až do listopadu 2015, kdy obžalovaného navštívila vícekrát, ten měsíc tam jezdila tak jednou týdně, protože potřebovala větší množství kompletů. Za celý rok obžalovanému za odvedenou práci zaplatila celkem 70.000 Kč a v tom listopadu 2015 mu navíc půjčila částku 38.000 Kč, o čemž sepsali smlouvu. Tyto peníze obžalovaný potřeboval na znalecký posudek ohledně počítače svého otce. Bylo ujednáno, že obžalovaný si půjčenou částku odpracuje výrobou dalších komponentů, k čemuž již nedošlo. Smlouva o půjčce je datována 21.11.2015, zda k půjčce došlo přesně toho dne si již nevzpomněla, ale její poslední návštěva v domě u obžalovaného proběhla ke konci listopadu. Od ledna 2015 se při svých návštěvách v domě u obžalovaného setkávala s Gabrielou S., která tehdy společně s obžalovaným a panem L. v domě bydlela. L. bydlel v přízemí domu a oni dva nahoře, kde přesně, však nevěděla, neboť navštěvovala v podstatě pouze pracovnu, kde obžalovaný pájel elektronické součástky. V průběhu roku, když se s Gabrielou trochu poznala, tak ji Gabriela požádala, zda by jí nenechala bydlet u sebe v bytě na ulici xxx. Jedná se o byt, kde tehdy probíhala rekonstrukce, dělaly se elektrorozvody, nové podlahy, výměna oken, nicméně byt byl obyvatelný. Byly domluvené, že svědkyně Gabriele S. předá klíče od bytu, přičemž Gabriela jí přinesla již vytisknutý papír, který jí svědkyně podepsala a Gabriela říkala, že ho bude posílat na sociálku. Fakticky Gabriela S. v tom bytě nikdy nebydlela. Svědkyně sama v tom bytě na xxx ulici v letech 2014 a 2015 po většinu doby nebydlela, fakticky se zdržovala v xxx na ulici xxx. Gabriela S. u ní nikdy na návštěvě nebyla. S panem L. se pouze pozdravili když ho potkala v domě u obžalovaného, ale nebavili se spolu. Jednou byla svědkem toho, kdy pan L. přiběhl nahoru, kde byla společně s obžalovaným a Gabrielou a začal křičet, že Gabriela je zlodějka a lhářka a že dokud si jí Pavel nepřivedl, tak se v domě nikomu nic neztrácelo. Svědkyně uvedla, že Gabriela se k obžalovanému zpočátku chovala velice familiárně, jako by spolu chodili a následně už jenom jako kamarádka. Rovněž obžalovaný se ke Gabriele choval vždycky jako ke kamarádce a Gabriela jí říkala, že jí obžalovaný se vším pomohl. Z jiných důvodů než pracovních se svědkyně s obžalovaným nenavštěvovala, je ale pravdou, že když za ním přijela, tak si společně sedli a Gabriela přichystala nějaké pohoštění a chvíli si pohovořili.

67. Co se týče předmětného domu, tak obžalovaný jí říkal, že ten dům pomáhal svému otci stavět, po celou dobu tam bydlel a odstěhoval se v době, kdy tam jeho otec prováděl rekonstrukci. Ohledně vztahu obžalovaného s Jaroslavou S. svědkyně uvedla, že tito spolu měli konflikty týkající se energií. Ona sama tomu nikdy nebyla přítomna a věděla to pouze od obžalovaného, který jí říkal, že paní S. je opatrovníkí toho domu a že jí zažaloval. Svědkyně sama paní S. viděla pouze jednou, a to v únoru 2016, když společně s advokátem Mgr. Novákem byli v domě xxx převzít nějaké součástky a komplety a dále věci obžalovaného. Následně svědkyně do tohoto domu vstoupila ještě v květnu 2016, kdy jí obžalovaný udělil plnou moc k tomu, aby v domě vyzvedla jeho letní oblečení, za tím

účelem jí obžalovaný zpřístupnil klíče. Od zadržení obžalovaného k němuž došlo 2.2.2016 s ním byla svědkyně v kontaktu, několikrát ho navštívila ve vazební věznici, kam mu dovezla, resp. poslala jeho osobní věci. Dále mu posílala kopie písemností, o které jí požádal, koupila mu nějaké knihy a rovněž za něj hradila náklady na pořízení kopií ze spisového materiálu.

68. K dotazu obhájce, zda svědkyně v průběhu měsíce listopadu 2015 sledovala v chování Gabriely S. nějaké změny tato odpověděla, že se začaly s obžalovaným „trochu handrkovat“, poté co Gabriela odmítla nabídku práce a obžalovaný byl naštvaný, říkal Gabriele, že ji sponzoruje, že úřad práce ji sankčně vyřadí z evidence a on ji živit nebude. Povšimla si „že mezi nimi již bylo určité napětí“. Na následující otázku obhájce, zda si všimla toho, že by měla Gabriela S. s obžalovaného strach, svědkyně odpověděla: „To jsem si nevšimla. Já jsem si žádných změn v chování Gabriely nevšimla, chovala se k Pavlovi pořád stejně a on k ní taky“. Svědkyně také uvedla, že Gabriela hovořila o tom, že má špatné vztahy se svou rodinou, dokonce prohlásila o svém otci, že je pedofil. V prosinci roku 2015 obžalovaný svědkyni sdělil, že se mu ztratilo 17.000 Kč a že tyto peníze mu odcizila Gabriela S., protože zmizela a má vypnutý telefon, zjistil také, že komunikovala s nějakým mužem a s jedním plánovala odjet do Anglie.
69. U hlavního líčení svědkyně k dotazům stran doplnila, že by svůj vztah s Gabrielou S. rozhodně nehodnotila tak, že jsou kamarádky, „to v žádném případě“, mimo dům se nestýkaly. Když byla svědkyně v listopadu u obžalovaného, tak nic nenasvědčovalo tomu, že by se Gabriela S. chtěla z domu odstěhovat, nikdy si nestěžovala na chování obžalovaného vůči ní, přičemž byly i situace, kdy se svědkyni mluvila úplně sama a obžalovaný byl někde jinde v domě. Někdy v průběhu roku Gabriela S. svědkyni říkala, že je na sociálce posuzovaná společně s obžalovaným, je na ně nahlíženo jako na partnery žijící ve společné domácnosti, s tím že tomu tak ve skutečnosti není a prosila ji, jestli by nějakou kratší přechodnou dobu nemohla bydlet v jejím bytě. Svědkyně s tím souhlasila, ale řekla jí, že by tam nemohla bydlet rozhodně nějak dlouhodobě, neboť v tom bytě probíhá rekonstrukce, takže tam ani svědkyně nebydlí a byt je prázdný. Nakonec k tomu ale nedošlo. K dotazu obhájce svědkyně uvedla, že když jezdila na návštěvu za obžalovaným, tak se celkem dost často stávalo, že Gabriela šla nakoupit a obžalovaný jí ze své peněženky dával peníze a Gabriela mu po návratu z nákupu vracela a dávala mu účtenku. S Gabrielou komunikovala přes email, ale velmi zřídka a asi jednou jí telefonovala nebo posílala SMS, jinak spolu ale nekomunikovaly. Když přivezla obžalovanému součástky, tak jí to Gabriela pomáhala vytáhnout z auta a nosila to nahoru do pracovny.
70. Svědkyně **Alena G.**, matka Gabriely S., byla vyslechnuta u hlavního líčení dne 22.5.2017. Svědkyně uvedla, že s dcerou již skoro tři roky není v kontaktu, neví kde bydlí ani s kým žije. Svědkyně svoji dceru charakterizovala tak, že se jí nechtělo moc pracovat s tím, že od jejich dvaceti let s ní nebyla skoro vůbec v kontaktu, maximálně tak jednou či dvakrát za rok a poslední tři roky vůbec. Asi čtyři nebo pět let nazpět bylo po dceři vyhlášeno pátrání, neboť o sobě nedala půl roku vůbec vědět. Dcera byla takový „raubíř“, sem tam doma něco vzala, kradla peníze, šperky, ty dala do zastavárny a peníze asi utratila. Svědkyně ji u toho nikdy nechytila a nikdy to nikde ani neoznamovala, protože to byla její dcera. Jiné problematické jednání ze strany dcery vůči svědkyni ani okolí neregistrovala. Ohledně těch krádeží peněz svědkyně uvedla, že se ztrácely částky různě od 50 Kč do 1.000 Kč, ztratila se i tisícovka. Je pravdou, že dcera byla lehce ovlivnitelná cizími lidmi, když jí někdo něco slíbil, tak ona tomu uvěřila, aniž by přemýšlela a domýšlela důsledky toho, co dělá. Byla spíš uzavřená a ve škole byla trochu horší, nešla jí moc matematika. Je vyučená dámskou krejčí, poté dělala ještě dvouletý učební obor na provoz domácnosti. Dcera ohledně těch domácích krádeží často lhala nebo lhala, kdy říkala, že byla ve škole, ačkoliv tam ve skutečnosti nebyla. Nakonec se přiznala, že to udělala. Co se týče půjčky peněz u Providentu, tak k tomu svědkyně uvedla, že dceři přišla exekuce, kterou ona musela zaplatit, bylo to asi 20.000 Kč. Ona v tu dobu nepracovala a svědkyně po ní chtěla vrátit peníze zpět, takže si vzala tu půjčku, peníze jí vrátila, ale půjčku

následně již nesplácela. Svědkyně uvedla, že jí v této souvislosti k ničemu nenutila. Chtěla pouze vrátit peníze, co za ni zaplatila, protože „v tu dobu chvíli pracovala“. K rodinným poměrům svědkyně uvedla, že je po druhé vdaná, kdy s otcem Gabriely žila do jejich čtyř let. Následně se znovu provdala, měla další děti a nový manžel jí pomáhal vychovávat Gabrielu společně s dalšími dětmi. Podle svědkyně měla Gabriela se svým otčímem normální vztah. Druhý manžel se choval ke všem dětem stejně. Neví nic o tom, že by Gabriela byla nějak zneužívána svým biologickým otcem nebo otčímem. Nemůže to vyvrátit ani potvrdit, ale sama takové podezření nikdy neměla. Domnívá se, že tvrzení Gabriely o údajném znásilnění je lživé. Dcera si jí nikdy nestěžovala, že by se jí něco takového stalo. To, že dcera žije s obžalovaným se dozvěděla z dopisu, který jí obžalovaný poslal zhruba před dvěma lety. V prvním dopise obžalovaný vystupoval jako právní zástupce její dcery a požadoval po ní 20.000, v tom druhém dopise se již svědkyni omlouval a sdělil jí, že ho dcera uvedla v omyl a vysvětlil jí situaci. Gabriela má trvalé bydliště kvůli exekucím hlášeno na městském úřadě.

71. Duševní stav obžalovaného i svědkyně Gabriely S. zkoumali **znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie**.
72. Ze znaleckého posudku zpracovaného **MUDr. Petrem Nedomou**, znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a **Mgr. Michalem Perničkou**, znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací klinická psychologie (č.l. 416-537) a z výpovědí uvedených znalců u hlavního líčení bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí a ani v době, kdy mělo dojít k projednávaným událostem netrpěl žádnou forenzně významnou duševní chorobou či poruchou. Byla u něj diagnostikována smíšená porucha osobnosti s dominujícími narcistickými rysy. Rozpoznávací i ovládací schopnosti obžalovaného lze ve vztahu k projednávané věci hodnotit jako zcela zachovalé. U obžalovaného nebyl zjištěn syndrom škodlivého užívání či závislosti na jakékoliv návykové látce. Jeho vztah k Jaroslavě S. lze popsat jako dlouhodobě negativní, naplněný záští k této osobě. V případě vytýkaného jednání by z psychiatrického hlediska nešlo o chorobnou motivaci, tedy motivaci způsobenou forenzně významnou duševní chorobou či poruchou.
73. Osobnost obžalovaného je patologicky strukturovaná do podoby smíšené poruchy osobnosti s rysy převážně narcistickými. Jeho volní schopnosti lze hodnotit jako dobré, jeho intelektová úroveň spadá do pásma průměru populace, v emocionální složce jsou patrné sklony k zadržování emocí a obžalovaný nebuduje plnohodnotné vztahy s druhými. Motivační proces nelze odvozovat z vyjádření obžalovaného, který svou účast na činu nepřipouští, jako psychologicky pravděpodobná motivace, která by byla v souladu s osobností obžalovaného, by v případě prokázání jeho viny spočívala v osobní mstě a byla by vyústěním dlouhodobé zášti vůči Jaroslavě S. Podle znalců by se tento motiv v jednání obžalovaného mohl vzhledem k silnému prožívání těchto témat prosadit i přes nelogičnost takového počínání.
74. Vztah obžalovaného ke Gabriele S. byl před jejím odstěhováním se spíše povrchní, nikoliv partnerský. Po jejím odchodu je vztah k ní silně negativní a kritický. Vztah k Jířimu L. hodnotí sám obžalovaný jako dobrý, znalcům se však jeví rovněž jako nepropracovaný a bez skutečné vzájemnosti.
75. U obžalovaného byly zjištěny zvláště agresivní sklony, které však typicky zadržuje v sobě, neodžívá je přímo, uvolňuje je spíše skrze kritiku druhých a vyvyšování sebe. Může docházet k jejich měštnání a rostoucímu agresivnímu napětí. Obžalovaný je z hlediska posouzení jeho rozumových funkcí schopen správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události, avšak vzhledem k jeho osobnostní struktuře dochází často k vědomému i nevědomému zkreslování informací ve smyslu posilování či vylepšování vlastního sebeobrazu.

76. Pobyť obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný a znalci nedoporučují uložení žádné z forem ochranného léčení. Samotná osobnost obžalovaného je terapeutickými prostředky neovlivnitelná, pokud by mělo dojít k resocializačnímu působení, tak jeho úspěšnost by se odvíjela od ochoty obžalovaného spolupracovat, přiznat si vinu a budovat náhled na vlastní jednání a prožívání. Obžalovaný je schopen plnohodnotné účasti v trestním řízení.
77. Znalec Mgr. Michal Pernička u hlavního líčení konaného dne 10.11.2017 k dotazům stran uvedl, že IQ obžalovaného je orientačně kolem hodnoty 110, čili v horní polovině pásma normy. Smíšená porucha osobnosti s dominujícími narcistickými rysy spočívá v neschopnosti navazování hlubokých vztahů s druhými, scházející empatií, vyvyšování sebe samého a devalvování druhých, což jsou základní rysy této poruchy a jsou pro dotyčnou osobu celoživotně charakteristické. Při struktuře osobnosti, jaká byla u obžalovaného zjištěna dochází k tomu, že dotyčný může adorovat někoho, kdo mu imponuje, tedy může mít například velmi pozitivní vztah k nějakému vědci, či autoritě, kterou uznává a o to silněji bude devalvovat všechny, se kterými soupeří, které neuznává, kteří se mu pletou do cesty nebo jej kritizují. Osobnosti typu obžalovaného vykazují nadměrnou citlivost ke kritice. Co se týče snahy pomáhat druhým v nouzi, tak osobnost typu obžalovaného takto může jednat, pokud to „lichotí jeho egu“, ovšem motivace k takovému jednání bude vyplývat z pocitu vlastního prospěchu, nikoli jako autentický pocit nějakého soucitu s druhými lidmi. Znalec se dále obšírně vyjadřoval k testovým metodám mapujícím osobnost obžalovaného, které byly v rámci znaleckého zkoumání použity. V této souvislosti zmínil Komplexní osobnostní dotazník – MMBI, Roschachův test a Hand test. U obžalovaného v Komplexním osobnostním dotazníku stejně jako v Roschachově testu vyšly hodnoty, které prokazují velmi nízké sebevědomí a když se tyto hodnoty spojí s tím, jak o sobě sám obžalovaný referuje, kdy jsou přítomny naopak projevy chlubení se, tedy kompenzování toho slabého sebevědomí, tak to dohromady svědčí právě pro zmiňovanou poruchu osobnosti. V souvislosti s Roschachovým testem znalec uvedl, že na tuto metodu má speciální kvalifikaci a sám tuto metodu vyučuje na Univerzitě Palackého v Olomouci. Co se týče vztahů obžalovaného s druhými lidmi, tak on druhé prožívá více jako objekty, jako někoho, kdo mu poslouží něčeho dosáhnout, něco získat, než aby s dotyčnou osobou navázal intimní vztah naplněný sdílením a empatií. V souvislosti s přístupem obžalovaného k druhým jako k objektům znalec poukázal na to, že dotyčná osoba například pomůže obžalovanému platit náklady na bydlení. Pokud obžalovaný hovořil o ostatních osobách, tak bylo zřejmé, že k nim má povrchní vztah, nebyl evidován žádný pokus vžít se do jejich pohledu.
78. K dotazu obhájce znalec Mgr. Michal Pernička uvedl, že rysy osobnosti spočívající v tom, že dotyčný sebe vyvyšuje, není schopen navazovat nějaké kvalitnější vztahy, či není schopen empatie, mohou být přítomny i u zdravé osobnosti, nicméně vždy jde o to, v jaké míře se tak děje. Pokud jsou zmiňované rysy přítomny celoživotně ve všech kontextech, potom se již jedná o poruchu osobnosti. To, že je proti obžalovanému od roku 2009 vedeno další trestní řízení, v rámci něhož byl dlouhou dobu ve vazbě, na jeho osobnost v tomto směru nemá vliv. Teoreticky by výše uvedené rysy mohly být projevem Aspergerova syndromu, nicméně této variantě u obžalovaného nic nenasvědčovalo. V této souvislosti znalec uvedl, že pro Aspergerův syndrom jsou typické rané vývojové poruchy, například opožděný nástup řeči, přičemž projevy v dětském kolektivu jsou tak výrazné, že zákonitě dochází k vyhledání pedagogicko psychologické poradny případně volbě asistenta ve škole. To, že obžalovaný jako dítě navštěvoval logopedii nebylo příznakem Aspergerova syndromu. Znalec v souvislosti s tímto syndromem dále uvedl, že začíná poruchami jakéhokoliv navázání sociálního kontaktu, takže dotyčný člověk je nápadný už v tom, že nereaguje na svoje rodiče, přehlíží je a nevytvoří se tam žádné emoční pouto. Následně v životě je takový „jako mimo“ zasněný, vyčleněný z kolektivu a typické je u něj snížené IQ. Tato porucha zasahuje celkový rozvoj jedince. I u vysoce funkčních Aspergerů je intelekt snížený, projevy jsou opravdu výrazné a nepřehlédnutelné, dotyčný člověk je od pohledu jiný a v případě obžalovaného znalci o tomto syndromu ani neuvažovali. K dotazu obžalovaného znalec uvedl, že vlastní vyšetření

obžalovaného bylo provedeno v rámci dvou návštěv v rozsahu asi dvě a tři hodiny. Znalec se při zpracování posudku v nyní projednávané věci seznámil i se závěry znaleckého posudku, které byly učiněny ve vztahu k osobě obžalovaného v souběžně probíhající trestní věci, kdy v případě zjištění nějakých rozporů by tyto musel vysvětlit.

79. Ze znaleckého posudku vypracovaného **MUDr. Silvií Musilovou**, znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a **Mgr. Zdeňkem Kolaříkem** znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých a z výpovědí uvedených znalců u hlavního líčení konaného dne 18.7.2017 bylo zjištěno, že svědkyně Gabriela S. netrpí duševní poruchou, která by měla vliv na její výpověď. Žádnou takovou poruchou netrpěla ani v době, kdy mělo dojít k projednávanému skutku. Svědkyně má normální schopnost vnímat, prožité si zapamatovat a přiměřeně reprodukovat. Znalci nezjistili žádnou patologii, která by měla vliv na její percepční, mnestické schopnosti či schopnosti vybavení si prožitého.
80. Znalci u svědkyně nezjistili nic, co by svědčilo pro přítomnost patologické lhavosti, či patologického zkreslování reality, a to ani z důvodu chorobných či osobnostních. Znalci u svědkyně nenalezli motiv, pro který by vypovídala nepravdu, či lež. Svědkyně nemá větší sklony ke lhavosti, než zbytek populace. V jejich výpovědích stran vytýkaného jednání znalci nenalezli nic, co by svědčilo pro konfabulaci. Svědkyně měla k obžalovanému spíše mírně pozitivní vztah založený na vděčnosti, že jí vzal k sobě a nějak ji zajistil ve smyslu střechy nad hlavou, tepla, jídla ... Jejich vztah si zpestřovali situačně sexuálními aktivitami negenitálního charakteru. V době vyšetření nebylo možné označit vztah svědkyně k obžalovanému za jednoznačně negativní, spíše ho lze popsat jako ambivalentní. Součástí této ambivalence je i strach svědkyně z obžalovaného.
81. V případě svědkyně jde z osobnostního hlediska o ženu zvýšeně nedůvěřivou se schizoidními rysy, omezenou intenzitou prožívání a výrazů emocí, lhostejností vůči sociálním vztahům. Pasivní chování se spojuje s kritickým postojem, v popředí je pasivní odpor vůči výkonovým požadavkům. Je přítomna instabilita sebeobrazu – identity, instabilita nálad, jakož i mezilidských vztahů. Prožívání kladných podnětů je utlumené, spojené s pocity vlastní méněcennosti a nedostatečnosti. Svědkyně je bez pochyby primárně deprivovaná, v primární rodině byla vystavena špatnému zacházení, čemuž odpovídá i její příživnický způsob života. Nicméně svědkyně není psychopatka, její kognitivní schopnosti jsou v pásmu širší normy, některé lehce subnormní a některé normálně průměrné. IQ svědkyně je na hodnotě 90. Mnesticke schopnosti svědkyně odpovídají širšímu průměru.
82. U hlavního líčení znalci vypověděli, že svědkyni Gabrielu S. vyšetřovali na dvakrát, přičemž její vyšetření probíhalo poměrně dlouho. V rámci vyšetření bylo chování svědkyně zcela adekvátní, dokázala rozpoznat, interpretovat a vnímat všechny otázky v průběhu celého vyšetření. V jeho průběhu znalci nepozorovali, že by svědkyně nějak selhávala nebo že by její vnímání bylo nějak oslabeno. Znalec Mgr. Zdeněk Kolařík u hlavního líčení mimo jiné uvedl, že pokud bylo v souvislosti s hodnocením osobnosti svědkyně zmíněno, že u ní byly zjištěny schizoidní rysy, tak to rozhodně neznamená nějakou patologii, nejde o poruchu osobnosti a nemá to ani nic společného s psychiatrickou kategorií schizofrenie. Lidé disponující touto osobnostní strukturou (schizoidní rysy) jsou uzavřenější, ke svému životu potřebují méně okolní společnosti, jsou více introvertovaní, mají takový více svůj svět a jejich opakem jsou osobnosti s histriónskými rysy, které naopak potřebují být středem pozornosti atd. Taková osobnost má tendenci vyhledávat spíše samotářské činnosti nebo činnosti, ke kterým nepotřebuje tolik ostatní lidi, nemá užší důvěrné přátele a je zvýšeně pasivní. Na otázku, zda s touto charakteristikou svědkyně koresponduje zjištění, že dotyčná často komunikuje na chatech, sdílí se s jinými a měla psát fantasy knihu znalec uvedl, že to zcela zapadá do rámce osobnosti svědkyně, protože tyto aktivity jsou realizovány ve virtuálním světě, který je pro osoby se schizoidními rysy ideální, bezpečný prostor. Dotyční jsou

v bezpečí „za svým monitorem a zavřenými dveřmi“, ale vyjít do reálného světa je pro ně již problém. Pokud bylo zmiňováno to, že svědkyně psala fantasy příběh, tak to spíše než s jejím myšlením souvisí právě s jejím osobnostním nastavením. Osoby se schizoidními rysy mívají bohatší fantazijní svět, fantazie jsou u nich silnější, než u běžné populace a znalci psychiatrie a psychologové samozřejmě zkoumají, zda ty fantazie dotyčné osoby nemají vliv na její konání. V případě svědkyně tomu tak není, svědkyně dokáže dobře rozlišovat realitu od nereality.

83. Co se týče psychologických kritérií věrohodnosti konkrétní osoby, tak znalec Mgr. Zdeněk Kolařík uvedl, že znalci zkoumají psychologická kritéria jednak obecné a jednak specifické věrohodnosti. V případě obecné věrohodnosti je posuzováno to, zda dotyčný člověk je schopen podat výpověď pravdivě, zda mu v tom nebrání například nízký intelekt, nějaké duševní onemocnění nebo poruchová osobnostní struktura. Co se týče specifické věrohodnosti, tak zde znalci zkoumají, zda dotyčná osoba splňuje psychologická kritéria věrohodnosti, tedy nezkoumají to, zda se popisovaný skutek stal nebo nestal, ale pouze to, zda daná výpověď splňuje psychologická kritéria specifické věrohodnosti. Závěr o vlastní věrohodnosti svědka a závěr o tom, zda se skutek stal či nestal patří do výlučné kompetence soudu. V této souvislosti znalec uvedl, že ve své praxi vychází z Raskina a Stellera, tedy z osmnácti až devatenácti znaků, při čemž v projednávaném případě dospěl k závěru, že z psychologického hlediska není nic, co by svědčilo pro nevěrohodnost výpovědi svědkyně. K dotazu obhájce znalec uvedl, že z celkových devatenácti psychologických kritérií věrohodnosti v posudku konkrétně vybíral a uváděl pouze ty, pro posouzení daného případu, nejpodstatnější. Jako první a základní kritérium znalec uvedl logickou strukturu výpovědi, čili to, zda se skutek mohl stát, tak jak je popsán, další kritérium je nestrukturovaná reprodukce, tedy to, jak dotyčná osoba událost popisuje, dále kritérium zakotvení v kontextu, tedy jak se skutek stal, co mu předcházelo a co následovalo. Dalšími kritérii jsou popis sociálních interakcí, reprodukce konverzace, neočekávané komplikace během incidentu, zvláštnosti obsahu, neobvyklé detaily a nadbytečné detaily. Dalšími kritérii jsou přesně sdělované detaily, chybně pochopené detaily, vnější příbuzné asociace, vylíčení vlastního psychického stavu, spontánní opravy, přiznání mezery v paměti, uvádění pochybnosti o vlastní výpovědi, sebeobviňování a omlouvání pachatele. Například kritérium sebeobviňování je typické v případech, kdy dochází k násilnému zásahu do integrity posuzované osoby, typický u násilných nebo sexuálně motivovaných činů, proto znalec toto kritérium v posudku neuváděl.
84. Znalec Mgr. Zdeněk Kolařík se k dotazům stran vyjádřil k provádění a závěrům tzv. Roschachova testu, který byl součástí znaleckého zkoumání svědkyně. V této souvislosti uvedl, že Roschachova metoda se vyvíjí téměř již sto let a posledních asi patnáct až dvacet let se profesorem Exterem povedlo ji celosvětově sjednotit. Znalec v písemném vyhotovení posudku vyjádřil i jakýsi „syrový výstup“ z tohoto testu (str. 37 posudku), neboť si je vědom toho, že posudek by měl být přezkoumatelný jiným znalcem. Jedná se o poměrně složité skórování vyžadující vždy práci na několik hodin a zjištěné skóry jsou významné pro klinické psychology, kteří by například zpracovávali revizní znalecký posudek a podobně. V případě Roschachova testu se jedná o poměrně velmi složitý, pro laika neproniknutelný systém, který má výhodu v tom, že je obtížné jej obejít, ve smyslu účelově jej přelstít. Znalci se setkávají s tím, že některé osoby při vyšetření neodpovídají, avšak nelze nebo jen velmi obtížně je možné odpovídat tak, aby dotyčný člověk „věděl co má odpovídat“, protože se jedná opravdu o velice složitý systém.
85. Znalec se dále vyjádřil k výsledkům testu BIDR CZ (str. 36-38 písemného znaleckého posudku), kdy uvedl, že se jedná o test, který má dvě škály a výsledky tohoto testu zobrazují jak dotyčný člověk odpovídá. Test je schopný detekovat, zda vyšetřovaný lže úmyslně nebo neúmyslně. Škála SDE je tzv. škála sebeklamu, kdy respondent věří vlastnímu pozitivnímu vyjádření. Svědkyně zde skórovala nápadně nízko, což opět koresponduje s jejími osobnostními rysy, tedy okolní lidé jsou jí lhostejní a nemá potřebu zkreslovat. Druhá škála IM je škála vytváření dobrého dojmu, kdy

respondent vědomě předstírá a klame, lidově řečeno záměrně, plánovitě lže. I v této škále byly u svědkyně zjištěny nízké hodnoty. Znalec dále uvedl, že zkoumal, zda u svědkyně převažuje záměrné nebo nezáměrné lhaní, přičemž u normálního integrovaného člověka bývá pravidlem, že nezáměrné převyšuje nad záměrným. U svědkyně byly obě dvě škály nízko, převažovalo to, že nelže ani záměrně, ani nezáměrně. Oboje bylo nízké. Znalec v této souvislosti zdůraznil, že popsané psychodiagnostické metody jsou důležité, ale jsou pouze jednou částí provedeného vyšetření a znalci je následně integrují do svých závěrů. K dotazu státního zástupce znalec uvedl, že „na vykonstruovanou lež, sofistikovanou, vyšetřovaná nemá“. Uvedené samozřejmě neznamená, že není schopna situačně lhát, v této souvislosti znalec poukázal na to, kdy svědkyně postupně uváděla různé finanční částky, které měla obžalovanému ukrást, kdy uvedl, že se jedná o logické chování v rámci určité procesní obrany, kdy jde o jednoduchou lež, kterou by zřejmě učinila většina lidí, což ale v podstatě nijak nesnižuje věrohodnost svědkyně v dané kauze.

86. Znalec dále uvedl, že svědkyně rozhodně není zcela integrovaná a bezproblémová osobnost, její parazitární způsob života je velmi nápadný. Svědkyně v podstatě nikdy soustavně nepracovala a na sociálních sítích neustále hledala, kam by se přidala. To koresponduje s tím, že doma nebyla k ničemu vedena a rodina ji nijak nepodporovala. Ve výsledcích testů se objevila nějaká traumatizace, kdy bylo zmiňováno, že svědkyně měla být v minulosti terčem nějakého sexuálního zneužívání, ale ona sama o tom nechtěla hovořit a protože to nebylo ani předmětem posuzovaného jednání, tak to znalci dále nerozebírali. K dotazu obhájce znalec uvedl, že pokud svědkyně v souvislosti s jejím parazitárním způsobem života druhým lidem o sobě něco sděluje, kdy se k ním snaží nějakým způsobem dostat, tak zcela určitě jim o sobě neřekne všechno a nemluví pravdu. To, že se dotyčná osoba snaží vzbudit o sebe zájem a soucit, aby se dostala tam, kam potřebuje a při tom nemluví pravdu je podle znalce podstatou rituálu dvoření a namlouvání. Pokud svědkyně potřebovala dosáhnout svého cíle, tedy někde bydlet a být zajištěná, tak si podle znalce lze představit, že dotyčné osobě nesdělují většinu pravdivých informací, což však není v rozporu s výsledky testu. Svědkyně takto postupuje záměrně, protože potřebuje něčeho dosáhnout. K dotazu obhájce znalec dále uvedl, že pokud se svědkyně svěřila Jaroslavě S. na návštěvě s v minulosti údajně prožitým traumatem, tak to podle znalce opět není v rozporu s hodnocením osobnosti svědkyně jako uzavřené a nedůvěřivé, kdy čas od času může trauma „vybublat nahoru nebo se stát tak silným“, že se svěří cizímu člověku, u kterého má pocit, že už ho třeba nikdy neuvidí nebo se s ním nebude pravidelně stýkat.
87. Závěr o přítomnosti schizoidních rysů v osobnosti svědkyně znalci učinili po pečlivém klinickém vyšetření, psychodiagnostickém rozhovoru, pozorování a použití psychodiagnostických metod. K dotazu obhájce, zda běžný člověk, který se s takovou osobou častěji stýká může vypozařovat to samé, co znalci, tedy, že dotyčná osoba je uzavřená, tak k tomu znalec uvedl, že „to nemůže, protože nemá pět let jednooborové psychologie a tři atestace a znalecké razítko“. To, že je člověk uzavřený nemusí být každému patrné na první pohled, dotyčná osoba může být sociálně povrchně adaptovaná zvláště v případě, když něco potřebuje, například se tedy někde „upíchnout, aby se o ni někdo staral“. Celkově však dotyčná osoba funguje výše popsaným způsobem.
88. Znalec dále k dotazu soudu uvedl, že při zpracování posudku samozřejmě pracovali s výpověďmi svědkyně, které učinila před policejním orgánem v rámci tohoto trestního řízení. Svědkyně není osobou, která by přišla a spontánně hovořila a i její vyjadřovací schopnosti jsou dost nekvalitní, takže bylo potřeba se jí hodně doptávat. Při zpracování znaleckého posudku měl znalec kromě písemných protokolů o výsledku svědkyně k dispozici také audiovizuální záznam, který byl policejním orgánem při jednom výsledku pořízen. Vidět to, jak dotyčná osoba vystupuje a vypovídá v rámci výsledku má z psychologického hlediska určitý význam, na druhé straně to však nelze přeceňovat. K dotazu obžalovaného znalec uvedl, že pokud v písemně zpracovaném znaleckém posudku není výslovně zmíněna videonahrávka z výsledku svědkyně mezi podklady, z nichž znalci

vycházeli, tak k tomuto znalec uvedl, že vycházel z toho, že to, co je předmětem videozáznamu je v podstatě obsahem písemně zpracovaného protokolu a proto nepovažoval za potřebné tento údaj do posudku uvádět. V souvislosti s videonahrávkou z výslechu svědkyně znalec uvedl, že stejně jako tomu bylo při jejich vlastním vyšetření svědkyně a jak je to patrné i ze spisu, tak i na videonahrávce je zřejmá nechuť svědkyně k výpovědi. „Bylo vidět, že jí to otravuje, že ji tím obtěžují vyšetřovatelé, obtěžujeme ji my, že by už to měla nejraděj za sebou“. Bylo zřejmé, že svědkyně nemá blízký emoční vztah k lidem, bylo jí to tak říkajíc jedno, což stále vede k závěru o tom, že neměla tendence si něco vymýšlet nebo nadsazovat. Znalec k dotazu obhájce v této souvislosti opětovně zdůraznil, že tyto závěry však nebyly činěny pouze na základě shlednutí videozáznamu (například na základě gestikulace svědkyně, či posouzení toho, zda v průběhu navazovala nějaký kontakt s vyslychajícím), ale bylo to hodnoceno komplexně. Pokud svědkyně nechtěla spolupracovat, tak tato její neochota vyplývá z jejího osobnostního nastavení, nikoli z toho, že by lhala. V případě svědkyně lze vyloučit to, že by její neochota k spolupráci byla výrazem toho, že nemluví pravdu.

89. Znalec dále uvedl, že při zpracování posudku měli znalci k dispozici informaci o tom, že svědkyně psala fantasy knihu, jejíž přesný obsah neznali, nicméně s ohledem na povahu věci by další zkoumání obsahu fantasy knihy toto na posouzení osobnosti svědkyně nemělo vliv. V daném případě psaní fantasy příběhu probíhalo na internetu v rámci chatové komunikace, tedy opět ve virtuálním světě, kde se dotyčná osoba může svěřit a nic jí to nestojí, nic do toho nemusí investovat. Znalec dále uvedl, že i pokud by svědkyně v rámci komunikace na internetu o sobě jiným psala například to, že byla v minulosti opakovaně znásilňována, nebo že utrpěla nějaká závažná zranění, ačkoli by to ve skutečnosti nebyla pravda, tak na výše uvedené závěry znalců by to nemělo žádný vliv. Znalec opětovně uvedl, že na internetu se může každý projevat beztrestně, bez nějakého sociálního odsouzení a bez nějaké korekce, takže i kdyby tam svědkyně psala cokoliv, nemělo by to na uvedené závěry znalců v souvislosti s projednávanou věcí vliv. Mnoho lidí na internetu vystupuje pod falešnou identitou, kolikrát se jedná o lidi, kteří jsou tzv. normálně adaptovaní, ale na internetu se „rozjedou“, například začnou i vyhrožovat, přičemž se nejedná pouze o doménu lidí u nichž jsou přítomny schizoidní rysy. Pokud byla znalci předestřena kauza úvěru u společnosti Provident, kdy mohlo jít o podvod v souvislosti s uváděním nepravdivých údajů, tak k tomu znalec uvedl, že i pokud by svědkyně spáchala úvěrový podvod, tak opět to není důvod k tomu, aby to nějak měnilo závěry znalců v projednávané věci.
90. K dotazu soudu znalec uvedl, že se zaobíral otázkou možnosti, že by svědkyně vypovídala před soudem v přítomnosti obžalovaného. V tomto směru dospěl k závěru, že v takovém případě by tendence svědkyně „odfláknout výpověď“ byla mnohem větší, chtěla by to mít rychle za sebou a byť by jí byly soudem kladeny otázky velmi sofistikovaně, tak podle znalce by její výpověď byla „znehodnocena“. Samozřejmě by taková situace pro svědkyni byla velmi nepříjemná, již tak to pro ni bude obrovská zátěž a v případě výpovědi v přítomnosti obžalovaného by ta zátěž byla ještě větší.
91. Ze znaleckých posudků vypracovaných **Ing. Ivo Válkou, CSc.**, znalcem z oboru zdravotnictví odvětví toxikologie (č.l. 384-387, 2718-2720), jakož i z výpovědi znalce u hlavního líčení vyplývá, že znalec v prvním posudku zkoumal hmoždír zajištěný při domovní prohlídce (porcelánovou třecí misku a paličku), přičemž při analýze nebyla v oplachových kapalinách prokázána přítomnost charakteristických obsahových látek tisu červeného ani dalších toxikologicky významných látek. V druhém posudku znalec konstatoval, že tis červený (*Taxus baccata*) obsahuje směs alkaloidů označovaných jako taxiny, které jsou velmi toxické pro zvířata i pro člověka. Kardiotoxicita (škodlivý účinek způsobující zhoršení srdeční funkce nebo poškození srdce) je primárním mechanismem úmrtí v případě smrtelných otrav, kdy dochází ke vzniku závažných poruch srdečního rytmu a poruch stažlivosti miokardu. Při akutním požití vyšší dávky může být smrt

prvním příznakem otravy, bez jiných předchozích příznaků. Při pomalejším průběhu otravy dochází ke křečím, objevují se gastrointestinální příznaky, dochází k poklesu krevního tlaku, zmatenosti, někdy agresivnímu chování a poruchám vědomí. Plody tisu se skládají z červeného míšku, který je netoxický a samotných semen, která obsahují koncentrace taxinů srovnatelné s jehličím, přičemž konkrétní obsah taxinů v semenech se může u jednotlivých rostlin lišit a mění se i v průběhu roku. Semena jsou chráněna před působením žaludečních šťáv a pokud jsou požitá nepoškozená, mohou projít zažívacím traktem bez účinku na organismus. Semena tisu se drtí právě pro případ, aby nastaly toxické účinky. Znalec uvedl, že při hodnotách, které jsou uváděny lze předpokládat, že smrtelná dávka pro psa by v případě rozdrčených semen byla v oblasti 2 - 3 g/kg tělesné hmotnosti. Pokud by se tedy jednalo o jezevčíka a uvažovalo by se o standardní velikosti o váze cca 8 – 9 kg, mohla by smrtelná dávka činit cca 16 – 27 g rozdrčených semen. U hlavního líčení znalec k dotazu obhájce uvedl, že smrtelná dávka pro psa by mohla při předpokládané hmotnosti 1 semene tisu kolem 50 miligramů představovat cca 400 semen.

92. V rámci hlavního líčení konaného dne 18.10.2017 byl jako znalec vyslechnut farmakolog **MUDr. Jan S.**, který byl znalcem Ing. Ivo Válkou, CSc., přibrán ke zpracování druhého znaleckého posudku jako konzultant. MUDr. Jan S. k dotazům obhájce uvedl, že rychlost nástupu příznaků otravy nelze zcela jednoznačně stanovit, některé popsané příznaky otravy jsou opravdu takřka okamžité, některé probíhají v řádu hodin, kdy záleží na množství požitého jedu a povahy organismu, který jej požil. Časový průběh nástupu otravy může ovlivnit smíchání jedu například s nějakou potravinou, kdy to může zpomalit vstřebávání a vyprazdňování žaludku.
93. V rámci hlavního líčení provedl soud k důkazu řadu listinných materiálů, ze kterých je třeba zmínit především následující:
- **protokol o trestním oznámení** (č.l. 3-4). Z protokolu sepsaného policií ČR v Přerově na 1. OOK SKPV vyplývá, že dne 8.12.2015 v 23:50 hod. zde Gabriela S. oznámila to, že obžalovaný plánoval vraždu Jaroslavy S., která je opatrovnící domu, v němž Gabriela S. společně s obžalovaným a panem L. bydlela, přičemž vraždu měla spáchat osobně Gabriela S. Obžalovaný o vraždě začal intenzivně přemýšlet a plánovat ji poté, co mu bylo doručeno rozhodnutí soudu o vystěhování všech z domu na adrese xxx. Toto rozhodnutí převzala na základě plné moci od obžalovaného ona sama na poště a bylo to někdy koncem měsíce října nebo začátkem listopadu. V trestním oznámením dále uvedla, že co se týče samotné vraždy, tak obžalovaný naplánoval postup spočívající v tom, že Gabriela S. měla obstarat materiál k výrobě vražedného nástroje, kdy se mělo jednat o palcát, který měl obžalovaný vyrobít z ocelové trubky o průměru 3 cm, vybavit hroty a konec rukojeti měl omotat cyklistickou páskou na řídítka, pod kterou chtěl dát vlasy pana L. Ona proto v prodejně Domstav v Přerově zakoupila ocelovou trubku rozměrů, které obžalovaný požadoval, v délce 2 metry, aby to nebylo tak nápadné. Uvedla, že ocelová trubka by v současnosti mohla být v garáži v předmětném domě. Dále uvedla, že měla za úkol monitorovat zvyky a chování Jaroslavy S., zejména při venčení jejího psa ve večerních hodinách, neboť na tuto dobu obžalovaný plánoval její vraždu, kdy tato se měla uskutečnit večer, aby již byla tma a co nejmenší pohyb na ulici. Gabriela S. dále uvedla, že vraždu měla spáchat tak, že by nejprve odlákala pozornost paní S. při venčení jejího psa tak, že měla psovi předhodit otrávený kousek uzeniny, kterou by před tím obžalovaný otrávil rozdrčenými semeny z keře tisu a poté, co by se paní S. začala starat o svého psa, tedy by se k němu ohnula, tak k ní měla přistoupit a ranou palcátem do hlavy ji usmrtit. Ta semena tisu nasbírala Gabriela S. osobně v Přerově na sídlišti, obžalovaný ze semen odstranil dužninu, kdy to prováděl v koupelně v horním patře ve vodě a při tom používal gumové rukavice. Následně semena sušil na plastovém víčku od kelímku. Uvedla rovněž, že obžalovaný dokonce zjistil, že na otrávení člověka stačí asi deset semen, ona jich nasbírala snad dvacet, možná i víc. Dále uvedla, že na místě činu měla zanechat boty pana L., které měla potřísnit krví paní S., boty měla dát společně s palcátem do nejbližšího kontejneru poblíž domu, tak, aby to vypadalo, jako

zkratovité jednání pachatele. Obžalovaný sám říkal, že by se tak zbavil dvou much jednou ranou. Na místo činu, jakož i z něj, měla odjet na jízdním kole, které je nepoužívané a bylo zavěšeno na ocelovém držáku v garáži. Kolo měla následně zanechat u vlakového nádraží v Přerově volně odložené tak, aby jej mohli ukrást cikáni. Při příjezdu na místo činu na sobě měla mít minimálně dvě vrstvy ošacení a na hlavě měla mít paruku, kterou si na pokyn obžalovaného obstarala. Takto v Přerově u Vietnamců zakoupila dvě paruky, jednalo se o hnědou dámskou paruku krátkých vlnitých vlasů, asi po ramena, kterou zakoupila v prodejně nacházející se u podchodu ve městě, kdy za prodejnu se nachází vietnamská jídelna. Druhou dámskou paruku se světlými blond vlasy dlouhými po lopatky zakoupila rovněž u Vietnamců v Přerově, poblíž vlakového nádraží. Peníze na paruky jí dal obžalovaný a stály asi 100 korun jedna. Obě paruky zanechala v domě u obžalovaného v obývacím pokoji v horním podlaží, odložené ve výklenku u krbu. Oblečení které na sobě měla mít v době vraždy měla následně zlikvidovat tak, že po spáchání vraždy měla odjet k řece Bečvě k mostu u chemičky, kde měla horní vrstvu zahodit co nejdál do řeky v batohu, který měl být zatížen tak, aby to nevyplavalo. Zde se měla zbavit i jedné z paruk a z místa odjet v druhé paruce na nádraží. Ohledně alibi to měl obžalovaný vymyšleno tak, že zařídí pobyt někde mimo Přerov u nějakého kamaráda, snad to mělo být v Plzni nebo Zruči, kde bude připojený na internet. Bylo to z toho důvodu, že by pomocí programu MAKRO naprogramoval činnost počítače tak, že se počítač ovládá samovolně, aniž by u toho ona musela sedět, kdy program napodobuje činnost člověka na počítači. Obžalovaný ji tento program ukazoval spuštěný, viděla, jak to programoval a pak na počítači běžel ten program tak, že myš prováděla na monitoru činnost, i když nebyla fyzicky ovládána člověkem. Obžalovaný jí sdělil, že by MAKRO naprogramoval tak, aby v místě jejího úkrytu spustil počítač činnost jejího mobilu, tedy přijetí hovoru a také odeslání souborů emailem, aby měla alibi, že byla v místě úkrytu a ovládala telefon, kdy měla obžalovanému zaslat z počítače přes email nějaké soubory. K vraždě mělo dojít v následujících dnech či týdnech.

- **úřední záznam** Policie ČR z 8.12.2016 (č.l. 50). V rámci operativního šetření policejního orgánu byl dne 4.2.2016 v prodejně Domstav dotázán Antonín O. k zajištěné trubce, která je uprostřed obalená papírovým letákem a převázána konopným motouzem. Jmenovaný uvedl, že takovou trubku mají v sortimentu prodejny a ukázal ve skladu na dvoře trubku, která je stejných parametrů, jako zajištěná trubka. Dále uvedl, že při prodeji používají papírové letáky, kterými obalí střed trubky a převážou konopným motouzem. Dotyčný rovněž uvedl, že si nedokáže vybavit zákazníka, který si trubku v prodejně zakoupil. V prodejně není instalován kamerový systém.
- **úřední záznam** Policie ČR z 9.12.2015 (č.l. 49). Jedná se o **záznam o provedení operativního šetření policejního orgánu** za účelem ověření skutečností, které uvedla Gabriela S. v rámci trestního oznámení. V souvislosti s uváděným nákupem dámských vlasových paruk byla provedena prohlídka tří prodejen textilu vytipovaných podle popisu uvedeného Gabrielou S. (viz úřední záznam č.l. 48). V rámci prověrky v prodejně textilu nacházející se na ulici xxx byl kontaktován provozovatel prodejny, který uvedl, že osobu S. zná, neboť často uvedenou prodejnu navštěvuje, kdy převážně jezdí na jízdním kole a doprovází ji nějaký muž s dioptrickými brýlemi a dotyčná je obézní postavy. Vlasové paruky jsou v nabídce sortimentu této prodejny, ale dotyčná zde údajně žádné nekupovala. V rámci prověrky provedené v prodejně Textil-obuv nacházející se na ulici xxx byla kontaktována prodavačka, která uvedla, že dotyčnou zná osobně, jelikož prodejnu často navštěvuje. Dotyčná uvedla, že v sortimentu nabízeného zboží v této prodejně žádné dámské vlasové paruky nemají. V rámci prověrky provedené v prodejně Textil-obuv nacházející se na ulici xxx byl kontaktován majitel, který uvedl, že dotyčnou osobu nezná a v sortimentu nabízeného zboží v jejich prodejně mají dámské vlasové paruky. V rámci prověrky v prodejně Domstav nacházející se na ulici xxx byl vytěžen majitel Antonín O., který uvedl, že v nabídce mají ocelové produkty, ale nevzpomíná si, že by zde nějaká žena kupovala jeden nebo více kusů ocelové kulatiny.

- **protokol o vydání věci včetně fotodokumentace** (č.l. 51-54). Antonín O. dne 5.2.2016 na výzvu policejního orgánu vydal část konopného motouzu z klubka používaného na svazování zboží. V této souvislosti uvedl, že uvedený konopný motouz používají asi rok až dva v prodejně Domstav k převazování prodávaného zboží.
- **popis zboží** z e-shopu Tescoma (č.l. 56). V daném případě se jedná o popis zboží nabízeného firmou Tescoma, a to konkrétně hmoždíře, přičemž se jedná o misku o průměru 13 cm s třetí paličkou, kdy cena tohoto produktu je 289 Kč.
- **výpisy z policejní evidence trestního řízení a pátrání po vozidlech** (č.l. 221-222). Z uvedených listin je zřejmé, že Michal D., nar. xxx, bytem xxx, dne 4.11.2015 v 12:00 oznámil na policii, že v době od 16:00 hod. dne 30.10.2015 do 20:00 hod. dne 3.11.2015 v xxx, před autoopravnou xxx, neznámý pachatel odcizil z osobního motorového vozidla značky Škoda Rapid obě registrační značky xxx.
- **protokol o provedení domovní prohlídky** včetně pořízené fotodokumentace (č.l. 140-220). Z uvedených listin vyplývá, že dne 2.2.2016 bylo v 16:25 hod. započato s domovní prohlídkou v domě na adrese xxx. Před započítím samotné prohlídky byl podle § 84 tr. řádu proveden výslech obžalovaného (tehdy v procesním postavení podezřelého), který uvedl, že v garáži je větší množství železných trubek, v pracovně v prvním patře se nachází nepoužitý hmoždír, který byl pořízen před Vánocemi za účelem vánočního pečení a nad krbem jsou hozené nějaké paruky, které si koupila S. s tím, že si koupila minimálně dvě paruky a ukazovala se v nich obžalovanému. Obžalovaný dále uvedl, že si není vědom toho, že by se v domě nacházely nějaké toxické věci, nějaké počítače se v domě nacházejí, ale nejsou konfigurovány na dálkový přístup. Z protokolu o provedení domovní prohlídky a pořízené fotodokumentace je zřejmé vnitřní uspořádání a vybavení předmětného domu, včetně věcí, které se nacházejí v jednotlivých místnostech. V rámci provedené domovní prohlídky byly zajištěny čtyři stolní počítače a jeden notebook Sony Vaio, dále několik hard disků a USB flash disků. V garáži v přízemí domu v levém rohu byla zajištěna kovová trubka o průměru 34 mm, bezbarvá, uprostřed obalena papírovým letákem (viz fotografie č. 33, 38-41), dále byla v garáži zajištěna elektrocentrála AVR TECHNOLOGY SG2500 (viz fotografie č. 31, 33-36), ve vozidle Škoda Felicia combi odstaveném v garáži byly na zadním sedadle tohoto vozidla zajištěny dva kusy registračních značek xxx (viz fotografie č. 54-57), dále byly na dřevěné polici v garáži nalezeny tři kusy na první pohled stejných visacích zámků se svazky klíčů (viz fotografie č. 42-45) a rovněž v garáži byly nalezeny červené pákové štípací kleště (viz fotografie č. 46-49). V obývacím pokoji v prvním patře domu na křbových kamnech byla zajištěna černá síťka obsahující dvě paruky, jedna s blond vlasy a druhá paruka s hnědými vlasy (viz fotografie č. 153-155). V pracovně v prvním patře domu byla na polici zajištěna porcelánová miska s tloučkem, tzv. hmoždír bílé barvy (viz fotografie č. 176-178), kdy uspořádání a rozmístění věcí v pracovně je zachyceno na fotografiích číslo 171-182. Na fotografii č. 169 je zachycen pohled na část koupelny v prvním patře domu, kde se vedle toalety nachází bidet.
- **odborné vyjádření** z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (č.l. 367-374). Předmětem tohoto odborného vyjádření byly počítače, hard disky a USB flash disky zajištěné při domovní prohlídce. V paměťovém prostoru všech zajištěných stolních počítačů byl nalezen nainstalovaný program na automatizaci činnosti počítače s označením Macro Express a dále zde byl nalezen instalovaný program TOR s aplikací Vidalia (grafický doplněk pro ovládání Tor sítě)
- **doplnění odborného vyjádření** z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (č.l. 1688-1690). V doplňku původního odborného vyjádření je konstatováno, že ve zkoumané výpočetní technice nebyla zjištěna žádná fráze týkající se vyhledávání na internetu hesla „tis, semena tis, tis červený“ a podobně. V případě nalezeného programu Tor se jedná o verzi programu pod

označením Tor0.2.3.25. Program Tor je funkční pouze za předpokladu, že je počítač připojen do celosvětové počítačové sítě internet. V případě, že je počítač s tímto programem připojen k internetu, tak program Tor nalezený ve zkoumané výpočetní technice je funkční. Pokud byl na zajištěných počítačích nalezen software Macro Express jedná se o verzi Macro Express 3.5c. Zpracovatel odborného vyjádření (OKTE, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat) uvedl, že není schopen zjistit (vyzkoušet) všechny funkce programu Makro Express a k otázce toho, zda tento program umožňuje ovládat mobilní telefon, bude nejhodnější kontaktovat výrobce daného programu. V posuzovaném případě se jedná o zastaralou verzi programu Makro Express a je proto pravděpodobné, že danou funkci nebude podporovat. V současné době je na internetu nepřehledné množství programů, kterými je možné ovládat mobilní telefon prostřednictvím počítače. Jedná se například o program TeamViewer QuickSupport. Tento je možné volně stáhnout z internetových stránek. Elektronickou komunikaci s počítačem podporují v současnosti všechny „chytré telefony“ tedy telefony, které jsou vybaveny operačním systémem Android, iOS, Symbian, případně dalšími. Jakmile je možné mobilní telefon propojit s počítačem ať už prostřednictvím Bluetooth, Wi-Fi nebo kabelovým připojením, tak zde již probíhá komunikace s počítačem.

- druhé **doplnění odborného vyjádření** z oboru kriminalistika odvětví, analýza dat a zkoumání nosičů dat (čl. 2895-2897). Jedná se o doplněk odborného vyjádření, který byl zpracován v řízení před soudem. Z tohoto doplnění vyplývá, že pokud bylo v rámci prvotního odborného vyjádření ze dne 6.12.2016 konstatováno, že v zajištěné výpočetní technice nebyl zjištěn výskyt požadovaných frází, týkajících se tisu červeného, neznamená to, že konkrétní osoba nemohla požadované informace na základě zadání požadovaných frází na této výpočetní technice vyhledávat, a to z důvodu možného smazání internetové historie a rovněž smazání dočasných souborů. Dále je možné prohlížet obsah internetových stránek prostřednictvím „anonymního“ prohlížení internetových stránek, což je možné využít ve všech nejběžněji používaných prohlížečích (Internet Explorer, Mozilla Firefox a Google Chrome). V režimu anonymního prohlížení prostřednictvím internetových prohlížečů se neukládají žádná uživatelská data. Historii prohlížení webových stránek je možné mimo jiné vymazat ve volbách nastavení internetového prohlížeče a vymazání internetové historie prohlížení webových stránek zvládne běžný uživatel výpočetní techniky.
- **úřední záznam** Policie ČR – zjednodušené vysvětlení sítě Tor (č.l. 377-378). Z uvedeného je patrné, že síť Tor zajišťuje anonymizaci uživatele při pohybu na internetu. Takto je možné skrýt informace o IP adrese uživatele a dalších faktorech, které by mohly vést k jeho identifikaci. Díky používání Toru je obtížné vysledovat činnost uživatele na internetu včetně návštěv webových stránek, online příspěvků, programu pro komunikaci v reálném čase a dalších forem komunikace. Kromě skrytí identity síť Tor umožňuje navštívit i tzv. Deep/Dark web, což jsou oblasti internetu, které jsou z běžného prohlížeče nedostupné. Zde lze zakoupit věci, které obvykle nelze zajistit legální cestou. K připojení do sítě Tor slouží mimo jiné klient Tor Browser, což je v podstatě upravený webový prohlížeč Mozilla Firefox, který je volně dostupný ke stažení.
- listiny týkající se **vyřazení Gabriely S. z evidence uchazečů o zaměstnání**. Ze záznamu z jednání s uchazečem o zaměstnání vyplývá (č.l. 599), že Gabriela S. se dne 23.10.2015 dostavila na kontaktní pracoviště Úřadu práce v Přerově s tím, že dne 20.10.2015 odmítla pracovní místo zprostředkované úřadem práce pro zaměstnavatele Shin Heung CZ s.r.o. na pracovní pozici operátorka výroby ze zdravotních důvodů. Ze záznamu dále vyplývá, že Gabriela S. v této souvislosti uvedla, že má nového praktického lékaře, kterým je MUDr. Zdeněk Z. K dořešení odmítnutí zaměstnání ze zdravotních důvodů se Gabriela S. měla na úřad dostavit 5.11.2015. Z Oznámení o zahájení správního řízení z moci úřední (č.l. 741) vyplývá, že úřad práce, kontaktní pracoviště Přerov dne 14.3.2016 zaslal Gabriele S. oznámení o tom, že zahajuje správní řízení ve věci jejího vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu odmítnutí nabízeného pracovního

místa dne 20.10.2015 ze zdravotních důvodů, které úřadu práce neprokázala. Následně bylo dne 7.4.2016 úřadem práce vydáno rozhodnutí (č.l. 742) kterým byla Gabriela S. vyřazena z evidence uchazečů o zaměstnání, a to ode dne 20.10.2015 pro odmítnutí nástupu do vhodného zaměstnání bez vážného důvodu.

- kompletní kopie spisového materiálu č.j. KRPM-149523/TČ-2015-140871 vedeného u PČR 1 OOK SKPV Přerov (č.l. 1084 - 1246). Jedná se o **listiny související s trestním oznámením obžalovaného o krádeži 17.000 Kč a následným zadržením Gabriely S.** Obžalovaný podal dne 7.12.2015 trestní oznámení na Gabrielu S. pro krádež finanční hotovosti ve výši 17.000 Kč (č.l. 1087-1088). V trestním oznámení sepsaném na Policii ČR, OO Přerov 2 v 13:12 hod. obžalovaný uvedl, že téhož dne v 9:00 hodin zjistil, že z jeho bydliště bez udání důvodu odešla Gabriela S. neznámo kam, odnesla si své osobní věci a její mobilní telefon je nedostupný. Krátce na to zjistil, že mu z pracovny byla odcizena finanční hotovost ve výši 17.000 Kč z celkové zde uložené částky ve výši 38.000 Kč, kterou měl ukrytou pod papírovou krabičkou s fakturami. Dále zde obžalovaný uvedl, že prostřednictvím internetu na počítači zjistil, že na jméno Gabriela S. byla zakoupena letenka z Prahy do Edinburgu s odletem dne 9.1.2016. Z krádeže obžalovaný podezíral právě Gabrielu S., protože neměla žádný příjem a odešla bez udání důvodu. Následně ještě téhož dne v 16:05 hod. obžalovaný na policii v Přerově podal vysvětlení (č.l. 1090-1095) kde mimo jiné uvedl, že po celou dobu neměl s Gabrielou S. žádné problémy, vycházel s ní dobře a ani v poslední době „na ni nepozoroval žádné zvláštní jednání, chovala se zcela běžně“. Obžalovaný zde hodnotí odcizení peněz a útěk Gabriely S. jako vybočující „z jejího zažitého chování“ a vyjadřuje o ni obavu v tom směru, že by mohla „být v nebezpečí“ od muže, který by „mohl zneužít její důvěřivosti a naivního chování“. Dále zde obžalovaný sděluje, že Gabriele S. má během pěti dnů dojít na adresu jeho bydliště složenka k vyplacení dávky pomoci v hmotné nouzi, kterou si tak nebude moci vybrat. Konečně zde obžalovaný uvádí, že Gabriela S. „je v současné době na nemocenské s páteří“ a dále to, že má odoperovaný žlučník a může být tímto handicapem omezena na běžném způsobu života. Gabriela S. byla v souvislosti s trestním oznámením obžalovaného zadržena policejním orgánem dne 8.12.2015 v 16:50 hod. v Rožnově pod Radhoštěm v bytě u rodiny S. (č.l. 1130). Následně byla téhož dne v 18:43 hod. vyslechnuta na policii v Rožnově pod Radhoštěm, kdy z úředního záznamu o podání vysvětlení (č.l. 1132-1134) vyplývá, že Gabriela S. popisuje počátek soužití s obžalovaným, jakož i následující průběh tohoto soužití v podstatě shodně, jako to popisuje následně ve svých svědeckých výpovědích v nyní projednávané věci. Co se týče trestního oznámení obžalovaného týkajícího se odcizení finanční hotovosti, tak Gabriela S. zde nejprve uvádí, že mu žádné peníze nevzala, stejně jako nikomu jinému v minulosti, následně však uvádí, že mu vzala dohromady 5.500 Kč s tím, že asi 2000 Kč mu vzala minulý měsíc ze skříňky v pracovně a následně z jeho peněženky mu vzala částku 3.500 Kč. Dále uvedla, že z obžalovaného měla „hrozný strach“, proto od něj chtěla rychle utéct a vzala mu ty peníze, aby se dostala pryč. Dále uvedla, že se do protokolu nechce vyjadřovat k tomu, proč měla a stále má z obžalovaného strach, kdy z obavy, že ji bude obžalovaný kontaktovat v mezidobí zničila svoji SIM kartu s telefonním číslem xxx. Tento výslech Gabriely S. byl ukončen téhož dne v 20:44 hodin. Z protokolu o zadržení (č.l. 1130) vyplývá, že téhož dne v 21:40 hod. byla Gabriela S. propuštěna ze zadržení, což stvrdila svým podpisem s dovětkem, že si „věci převzala v pořádku“. Usnesením policejního orgánu ze dne 8.4.2016 (č.l. 1208-1211) byla věc ve vztahu k odcizené hotovosti ve výši 15.000 Kč podle § 159a odst. 5 tr. řádu odložena, neboť se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání. Ve vztahu k částce 2.000 Kč byla věc postoupena k projednání přestupkové komisi.
- kopie spisového materiálu vedeného u PČR OOP Přerov 2 pod č.j. KRPM-136167/PŘ-2015-140819 (č.l. 1075-1082). Listiny týkající se **oznámení obžalovaného o odcizení částky 600 Kč.** Z úředního záznamu Policie ČR vyplývá, že dne 4.11.2015 v 9:34 hodin obžalovaný telefonicky oznámil odcizení finanční částky 600 Kč ze stolu obývacího pokoje domu, kde bydlí. Následně bylo policií provedeno šetření v místě bydliště obžalovaného a dne 25.11.2015 byli vyslechnuti jeho

spolubydlící Jiří L. a Gabriela S., kteří v rámci podání vysvětlení popřeli, že by obžalovanému uvedenou finanční hotovost odcizili.

- **žaloba na ochranu osobnosti** (č.l. 313). Dne 24.9.2013 podal obžalovaný jako žalobce žalobu na ochranu osobnosti proti žalované Jaroslavě S. V rámci podané žaloby se žalobce domáhal osobní omluvy žalované a zaplacení částky 1.000.000 Kč s úrokem z prodlení z důvodu opakovaného poškození dobré pověsti žalobce výroky žalované v hromadných sdělovacích prostředcích. Řízení bylo zastaveno usnesením Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 24.6.2014 pro nezaplacení soudního poplatku.
- úřední záznam Policie ČR (čl.316-318) – **výpis řízení vedených Policíí ČR**, v nichž figuruje obžalovaný a Jaroslava S. Z uvedeného je patrné, že v policejních databázích je evidováno celkem 17 samostatných věcí, v nichž figuruje obžalovaný. V několika případech obžalovaný podal trestní oznámení na Jaroslavu S., a to konkrétně dne 20.7.2012 pro podezření ze spáchání přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku (KRPM-96713/TČ-2012-140819), dále 24.3.2013 podal obžalovaný oznámení na Jaroslavu S. pro neplnění povinností v souvislosti s výkonem funkce opatrovníka majetku pohřešovaného Miloslava N. (KRPM-39056/ČJ-2013-140819) a dne 13.4.2015 podal obžalovaný oznámení na Jaroslavu S. pro podezření ze spáchání přečinu krivé výpovědi. Další dvě trestní oznámení na Jaroslavu S. obžalovaný podal v roce 2016.
- kopie spisového materiálu vedeného u PČR OOP Přerov 2 pod č.j. KRPM-82396-11/TČ-2012-140819 (č.l. 1252-1315). Z kopie policejního spisu vyplývá, že obžalovaný podal dne 24.5.2012 trestní oznámení na Jaroslavu S. pro **trestný čin porušení tajemství dopravovaných zpráv**.
- kopie spisového materiálu vedeného u PČR OOP Přerov 2 pod č.j. KRPM-96713-16/TČ-2012-140819 (č.l. 1316-1518). Z kopie tohoto policejního spisu je zřejmé, že obžalovaný podal dne 19.7.2012 trestní oznámení pro **přečin porušování povinností při správě cizího majetku**, kterého se dle jeho názoru měla dopustit Jaroslava S. Usnesením ze dne 15.3.2013 (č.l. 1517-1518) policejní orgán rozhodl podle § 159a odst. 1 tr. řádu o odložení uvedené věci.
- listiny týkající se **řízení o ustanovení opatrovníka** vedené u Okresního soudu v Přerově pod sp. zn. 0 Nc 1029/2009. Z usnesení opatrovnického soudu ze dne 18.12.2009 (č.l. 306, 1330) vyplývá, že nezvěstným Mgr. Miloslavem N., nar. xxx a Zdeňkem N., nar. xxx byl k ochraně jejich zájmů ustanoven opatrovník, a to Jaroslava S., nar. xxx. Ustanovený opatrovník je podle tohoto rozhodnutí soudu oprávněn a povinen činit za Mgr. Miloslava N. a Zdeňku N. nezbytné právní úkony související se správou a nakládáním s jejich nemovitostmi a movitými věcmi a jednat v jejich zájmu. Citované usnesení nabylo právní moci dne 16.1.2010.
Usnesením opatrovnického soudu v Přerově ze dne 31.1.2013 (č.l. 1514-1516) byl zamítnut návrh obžalovaného ze dne 27.8.2012, kterým se domáhal zproštění Jaroslavy S. funkce opatrovníka nezvěstných Zdeňky N. a Mgr. Miloslava N. V odůvodnění tohoto usnesení je konstatováno, že opatrovnice Jaroslava S. dlouhodobě hradí nezbytné platby spojené s nemovitostí pohřešovaného Mgr. Miloslava N. a zajišťovala její nezbytnou údržbu. Z účtů pohřešovaných byly prováděny toliko nezbytné a odůvodněné platby, kdy žádné neobvyklé příkazy k platbám z těchto účtů nebyly zjištěny.
Rozsudkem opatrovnického soudu ze dne 20.3.2014 (č.l. 2782-2783) byl za pohřešovaného Mgr. Miloslava N. schválen právní úkon učiněný jeho opatrovnici Jaroslavou S., a to podání žaloby ve věci vedené u Okresního soudu v Přerově pod sp. zn. 10 C 164/2012 a další vedení řízení v označené věci. Rozsudek nabylo právní moci dne 28.4.2014.
- listiny týkající se **řízení o prohlášení Mgr. Miloslava N. za mrtvého** (č.l. 1527-1604). Zde se jedná o listiny dokumentující průběh řízení vedeného u Okresního soudu v Přerově pod sp. zn. 0

Nc 1042/2010, o prohlášení Mgr. Miloslava N. za mrtvého. Z listin zde uvedených je patrné, že obžalovaný v řadě podání opakovaně brojil proti tomu, aby bylo soudem rozhodnuto o prohlášení Mgr. Miloslava N. za mrtvého (viz např. odvolání proti usnesení soudu o pokračování v řízení – č.l. 1543). Obžalovaný v této souvislosti civilnímu soudu opakovaně tvrdil a předkládal důkazy o tom, že jeho otec je stále na živu.

Rozsudkem Okresního soudu v Přerově ze dne 18.12.2014 (č.l. 1565-1567) bylo v uvedené věci rozhodnuto o prohlášení Mgr. Miloslava N. za mrtvého. Jako den jeho úmrtí byl určen den 8.11.2009. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný dne 30.3.2015 odvolání (č.l. 1568-1569) o kterém rozhodoval Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci, který rozsudkem ze dne 18.1.2016, sp. zn. 70 Co 164/2015 potvrdil rozsudek okresního soudu. Rozsudek Okresního soudu v Přerově, kterým byl Mgr. Miloslav N. prohlášen za mrtvého tak nabyl právní moci dne 12.2.2016. Obžalovaný následně ve věci podal dovolání a žalobu na obnovu řízení (č.l. 1602-1604), přičemž dovolací řízení bylo následně zastaveno usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 22.3.2017, sp. zn. 30 Cdo 5990/2016 (č.l. 2789). Proti tomuto rozhodnutí nejvyššího soudu podal obžalovaný ústavní stížnost, kterou Ústavní soud odmítl usnesením ze dne 20.6.2017 (č.l. 2790-2791).

- listiny vztahující se k **řízení ve věci o vyklizení nemovitosti** vedené u Okresního soudu v Přerově pod sp. zn. 10C 164/2012. V dané věci se žalobce Mgr. Miloslav N. zastoupený opatrovnici Jaroslavou S. domáhal rozhodnutí soudu o vyklizení nemovitosti, a to domu na adrese xxx. Okresní soud v Přerově v citované věci rozhodl dne 22.1.2015 rozsudkem, podle něž je žalovaný povinen vyklidit předmětný dům ve lhůtě do 15 dnů od právní moci rozsudku. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 24.3.2015. Usnesením Okresního soudu v Přerově ze dne 10.8.2015 bylo podání obžalovaného ze dne 27.4.2015 označené jako „Žaloba na obnovu řízení“ odmítnuto.
- listiny týkající se řízení vedeného u Okresního soudu v Přerově, pod sp. zn. 21 E 16/2015, **ve věci o výkon rozhodnutí vyklizením nemovitých věcí**. Oprávněným v tomto řízení je Mgr. Miloslav N., který je zastoupený opatrovnici Jaroslavou S. Usnesením Okresního soudu v Přerově ze dne 6.10.2015 (č.l. 62-64, 311) bylo v uvedené věci rozhodnuto o nařízení výkonu rozhodnutí vyklizením domu nacházejícího se na adrese xxx, a to na základě vykonatelného rozsudku Okresního soudu v Přerově, ze dne 22.1.2015, sp. zn. 10 C 164/2012, který nabyl právní moci dne 9.4.2015. Z doručenek je zřejmé, že toto rozhodnutí za obžalovaného vlastnoručně převzala dne 26.10.2015 Gabriela S. Proti tomuto rozhodnutí soudu podal obžalovaný dne 9.11.2015 odvolání (č.l. 66-67). V podaném odvolání obžalovaný poukazuje na procesní nedostatky řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí, kdy konkrétně poukazuje na nedoručení návrhu a rozhodování nepřislušného soudu. Obžalovaný v odvolání dále namítá materiální nevykonatelnost napadeného rozhodnutí, dále nedostatek věcné legitimace a rozpor s dobrými mravy. V souvislosti s nedostatkem „věcné legitimace“ obžalovaný opakuje a rozvádí argumenty, které uváděl již dříve v návrhu na zproštění Jaroslavy S. funkce opatrovníka, ze dne 27.8.2012 (viz usnesení o zamítnutí návrhu obžalovaného č.l. 1514-1516). V podaném odvolání tak obžalovaný mimo jiné uvádí „že se od počátku domáhá toho, aby opatrovnice byla zproštěna své funkce“, a to z důvodů existence protichůdných zájmů mezi touto osobou a jinou osobou blízkou. Obžalovaný v této souvislosti uvádí, že se jedná o zákonnou překážku výkonu opatrovnictví Jaroslavy S. Obžalovaný zde dále poukazuje na neplnění povinností opatrovnice, kdy například uvádí, že „opatrovnice svévolným konáním zmenšila majetek opatrovance...ohrozila majetek – nemovitost pohřešovaného, když gaunerským ukončením hrazení poplatků...vystavila nemovitost v zimě nebezpečí vymrznutí“. Obžalovaný dále uvádí, že opatrovnice doposud nevrátila „odcizené věci pohřešovaných“, dále poukazuje na šetření vedená u Policie ČR ve věci údajných krádeží dopisů, krádeže vybavení domu a krivého nařčení spáchaných opatrovnici a prověřování porušení povinností při správě cizího majetku. V odvolání obžalovaný dále uvádí: „Je mi známo, že navrhovatelka pomlouvá a drze tvrdí, že žádným dědicem svého otce nejsem, nicméně nikdy nepředložila rozhodnutí soudu o vydědění. To

posunuje její tvrzení do roviny pomluv“. Dále zde obžalovaný uvádí: „Tedy navrhovatelka se snaží zlikvidovat spolubudovatele nemovitosti, který minimálně její polovinu ze zákona zdědí, když je výlučně jeho otce ... „. V souvislosti s námitkou rozporu s dobrými mravy obžalovaný v odvolání poukazuje na to, že nařízení vyklizení nemovitosti je v rozporu s dobrými mravy, protože „poklidné užívání vlastního majetku je pod zákonnou ochranou“ a výkon rozhodnutí by mohl způsobit vážný a neodčinitelný zásah do jeho nezczizitelných práv.

Odvoláním napadené usnesení bylo následně zrušeno usnesením Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 8.3.2016, sp.zn. 40 Co 57/2016 (čl. 653-657), a to jednak z důvodu absence předchozího souhlasu soudu s úkonem opatrovnice (podáním exekuční žaloby jménem Miloslava N.) a jednak kvůli tomu, Jaroslava S. přestala být opatrovníkem Miloslava N., kdy funkce opatrovníka zanikla ze zákona v důsledku prohlášení Miloslava N. za mrtvého (18.1.2016)

- kopie spisu Policie ČR OHK SKPV Přerov, č.j. ORPR-2661-8/TČ-2008-70 (č.l. 823-828). Usnesením policejního orgánu bylo zahájeno **trestní stíhání obviněného Pavla N. pro trestný čin ublížení na zdraví** podle § 222 odst. 1 tr. zákona ve stádiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zákona, kterého se měl dopustit tím, že dne 22.8.2008 v přesně nezjištěnou dobu mezi 15:10 hod až 15:20 hod. v xxx v suterénu rodinného domu po předchozí slovní rozepři fyzicky, opakovanými údery kovovými nůžkami na plech s rovnými čelistmi, napadl svého otce Miloslava N. a tímto svým jednáním mu způsobil zranění a to otřes mozku, víceúčelovou zlomeninu dolního okraje levé očníce, lícni kosti a kostry nosu s posunem úlomků s dobou léčení do 6 týdnů. Usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Přerově ze dne 28.4.2009 sp. zn. 2ZT 206/2008 (č.l. 828) bylo trestní stíhání obviněného podle § 172 odst. 1 písm. e) tr. řádu zastaveno, neboť obviněný v době činu nebyl pro nepřičetnost trestně odpovědný. Usnesení nabylo právní moci dne 19.5.2009 a v jeho odůvodnění je konstatováno, že shromážděnými důkazy bylo nepochybně prokázáno, že došlo ke skutku tak, jak je popsán ve výrokové části usnesení, dále je zde uvedeno, že ze znaleckého posudku vypracovaného k osobě obviněného znalcem z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie vyplývá, že obviněný netrpí žádnou duševní poruchou, avšak v době projednávaného skutku byly jeho rozpoznávací schopnosti podstatně sníženy a ovládací schopnosti byly vymizelé v důsledku městnání a vybití afektu, kdy podle znalce se jednalo o krátkodobou poruchu emocí, jež neměla charakter duševní poruchy.
- listiny související s **trestní věcí vedenou proti obžalovanému u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 29 T 1/2011** (č.l. 874-1035). V uvedené trestní věci je obžalovaný stíhán pro trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona, kterého se podle podané obžaloby měl dopustit tím, že v přesně nezjištěné době od večerních hodin 7.11.2009 do večerních hodin dne 8.11.2009 v xxx, vnikl do rodinného domu na ulici xxx, kde v prostorách přízemí domu, v úmyslu je usmrтит, spolu se svou matkou Hanou N., nar. xxx, razantně fyzicky napadl, za použití blíže nezjištěného nástroje svého otce Miloslava N., nar. xxx a jeho manželku Zdeňku N., nar. xxx, a způsobil jim tak masivně krvácející smrtelná zranění, kterým poškození na místě podlehli a následně společně s Hanou N. jejich těla naložili do osobního motorového vozidla Škoda Felicie RZ xxx Miloslava N., odvezli je a ukryli na dosud neznámém místě a poté částečně na místě činu uklidili krevní stopy, což se jim však v plném rozsahu nepodařilo. Krajský soud jako soud nalézací ve věci rozhodl již třikrát, a to rozsudky z 13.7.2012 (č.l. 874), dále z 24.5.2013 (č.l. 920) a z 10.9.2014 (č.l. 977), kdy ve všech třech případech obžalovaného zprostil od podané obžaloby podle § 226 písm. c) tr. řádu, tedy z důvodu, že nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný. Vrchní soud v Olomouci následně v odvolacím řízení všechny rozsudky krajského soudu zrušil, a to usneseními z 7.3.2013 (č.l. 914), dále z 26.2.2014 (č.l. 969) a naposledy z 13.4.2016 (č.l. 1030). V posledním zrušujícím usnesení sp. zn. 1 To 19/2015 vrchní soud rozhodl tak, že kromě zrušení napadeného rozsudku podle § 262 tr. řádu nařídil, aby věc byla projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu. Z odůvodnění rozsudků nalézacího soudu je patrné, že ve věci bylo prováděno poměrně rozsáhlé dokazování, kdy mimo jiné byly vypracovány znalecké posudky z oboru kriminalistika, specializace

kriminalistická odorologie, z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická genetická expertiza nebo z oboru kybernetiky, odvětví výpočetní techniky. Předmětem znaleckého zkoumání byly věci a stopy zajištěné v domě, kde podle podané obžaloby mělo dojít k usmrcení manželů N. V rámci dokazování byly k důkazu provedeny také listiny, z nichž je třeba v souvislosti s nyní projednávanou trestní věcí poukázat na listinu označenou jako „listina o vydědění“ (č.l. 1004), z jejíhož textu vyplývá, že Miloslav N. učinil dne 7.3.2009 prohlášení o vydědění svého syna Pavla N. Jako důvod takového postupu je v listině uvedeno, že Pavel N. se s otcem nestýkal, neprojevoval o něj zájem, pokoušel se jej vydírat. V několikaletém sporu o SJM se postavil na stranu bývalé manželky, v její prospěch u soudu dokonce křivě vypovídal. Několikrát mu vyhrožoval fyzickým napadením, dne 22.8.2008 jej dokonce fyzicky napadl a způsobil mu těžkou újmu na zdraví, za což byl obviněn policií ČR. Dále soud provedl k důkazu listinu označenou jako „závět“, přičemž z textu uvedeného v listině je patrné, že Miloslav N. dne 7.3.2009 veškerý svůj majetek, který bude předmětem dědění po jeho smrti, odkazuje Zdeňce N. (č.l. 1004). Konečně je třeba v souvislosti s listinnými důkazy zmínit soudní rozhodnutí dokumentující civilní spory, z nichž za nejpodstatnější je třeba považovat rozsudek Okresního soudu v Přerově ze dne 30.3.2009, sp.zn. 15 C 281/2008, kterým byla stanovena povinnost Pavla N. vyklidit prostory v domě Miloslava N., které do té doby užíval. Citované rozhodnutí Okresního soudu v Přerově bylo potvrzeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 20.10.2009, sp. zn. 12 Co 315/2009 (č. l. 1004). Nalézací soud ve svém rozsudku ze dne 10. 9. 2014 mimo jiné konstatoval (č.l. 1011), že „nepochybně existoval motiv, který oba obžalované, respektive jen některého z nich, mohl vést k odstranění obou poškozených“. Podle nalézacího soudu lze po provedeném dokazování „velmi dobře dovodit, že za zmizením obou poškozených může stát zejména nemovitost, kde k činu došlo. Policejními orgány byly zajištěny dokumenty prokazující vůli poškozeného Miloslava N. vydědit Pavla N. Byl nalezen dokument, který deklaroval vůli tohoto poškozeného, aby se v případě jeho úmrtí vlastníkem domu stala jeho současná manželka Zdeňka N. Koncem měsíce října 2009 bylo rozsudkem zdejšího soudu potvrzeno rozhodnutí Okresního soudu v Přerově, kterým byla stanovena povinnost Pavla N. vyklidit ty prostory domu svého otce, které v minulosti užíval. Jen několik málo dnů poté došlo k usmrcení obou poškozených.“ Z odůvodnění zrušujících rozhodnutí vrchního soudu mimo jiné vyplývá, že odvolací soud zde jako správný hodnotí závěr krajského soudu o tom, že skutek jenž je obžalovanému kladen za vinu se stal a že z jeho spáchání není odpovědný nikdo další, kromě obžalovaného eventuelně (dnes již zemřelé) Mgr. Hany N. (viz např. č.l. 973, 1032).

- výňatek z **elektronického deníčku obžalovaného** (č.l. 1607-1612). Jedná se o část deníku, který si na počítači vedl obžalovaný. Listina založená ve spise dokumentuje období od 19.10.2014 do 2.5.2015. Z deníku je zřejmé, že obžalovaný si zde pečlivě zaznamenával údaje o vedených civilních a trestních řízeních, dále údaje související s příjmem sociálních dávek a údaje související s vlastním hospodařením. U data 13.11.2014 obžalovaný komentuje rozhodnutí trestního soudu, který mu v jiné věci uložil podmíněný trest odnětí svobody tak, že „nyní má opatrovnice tu páku, kterou potřebovala ...“. Dne 22.11.2014 si obžalovaný poznačil „naplácáno nehodné Elišce :)“ Dne 5.1.2015 si obžalovaný poznačil, že se seznámil s Gabrielou S., která byla vyhozená z pracáku, bez dávek a bez přístřeší. „Nabídnu pomoc a ubytována. Proti občance a mobilu. První noc jsem nespal ...“ Následujícího dne 6.1.2015 si obžalovaný poznamenal „započatí úklidu s Gabčou“. 19.1.2015 si obžalovaný mimo jiné zaznamenal to, že „L. stále nedošly peníze, S. napsala, že byla dávka odeslána 14.1. po jeho podpisu, tak snad zítra?“ Dne 24.3.2015 si obžalovaný mimo jiné poznamenal, že dostal rozhodnutí sociálky o snížení příspěvku na 3.140 Kč s tím, že Gábina není považována za osobu v hmotné nouzi. 27.3.2015 si obžalovaný poznačil, že „Gábina spadla na kole na kostkách a pořádně si nabyla hlavu i stehno“. Dne 30.3.2015 si obžalovaný mimo jiné poznačil „žádost o MOPku Gábiny na 3.500 (dostane snad těch 2.020 Kč pro prevenci zdravotní újmy?) odvolání proti snížení hmotné nouze z 3.410 Kč na 3.140 Kč a podáno za Gabčou vyjádření k správnému řízení o určení neplatnosti doručení“. U data 1.4.2015 je uvedeno, že „Gábina je stále

spoluposuzovaná (i když na socce není) a proto 3.140 Kč! Děs. Podepsána plná moc pro zastupování Gábiny na socce. Podáno odvolání v řízení 0 Nc 1042-2010 (prohlášení taty za mrtvého) ... a Gábina dostala měsíčky.“ 4.4.2015 si obžalovaný poznačil, že „L. utřel novou houbičkou na nádobí prý stůl – ale spíš své boty – a černou jak botu ji dal do dřezu zpět. Když mu ji Gábina dala na stůl zpět, tak ji „očistil“ (špínu rozmazal po ní celé) a zase ji vrátil zpět. Když jsem mu řekl, že mu ji strhnu z nákupu, tak ji vztekle zahodil a křičel, že on s tím tady skončil a že už nechytne na nic ... Souhlasil jsem s tím, že čistit může JEN svými čistícími pomůckami, ne našimi. Počal se rozčilovat ...“ Dne 8.4.2015 si obžalovaný poznačil mimo jiné to, že elektronicky odeslal „trestní oznámení na křivou výpověď S.“. U data 24.4.2015 je mimo jiné uvedeno, že „Gábina navštívila opatrovnici a dozvěděla se od ní, že tato bude chtít dům prodat, aby se uspokojily peníze v něm utopené pohřešovanou a takové kecý. Nahráno diktafonem, nařkla mě ze zabití matky a zabití mého otce a pohřešované ... a Gábinu přede mnou varovala. A trvala na tom, že podá návrh na výkon rozhodnutí vystěhováním, které už prý padlo – aniž bych věděl, že se to tak vůbec stalo!“.

- **přepis audionahrávky** (č.l. 2675-2686). Jedná se o policejním orgánem vyhotovený přepis audionahrávky, kterou do spisu založil obžalovaný s tím, že se jedná o nahrávku pořízenou Gabrielou S. v průběhu návštěvy u Jaroslavy S. dne 24.4.2015. Z přepisu audionahrávky je zřejmé, že Gabriela S. na počátku setkání Jaroslavě S. sdělila, že pátrá po svém otci, dále uvedla, že bydlí u obžalovaného, kde si „všimla, že tam je pár věcí, které jsou podepsané S. A právě tento podpis je ... shodný s podpisem mého otce, tak jsem se přišla zeptat, zda-li víte něco“. Následuje komunikace mezi Gabrielou S. a Jaroslavou S., v rámci níž Jaroslava S. opakovaně upozorňuje Gabrielu S. na to, že obžalovaný je podezřelý z dvojnásobné vraždy svého otce a jeho manželky a že dům ve kterém nyní bydlí užívá neoprávněně a v brzké době se z něj bude muset vystěhovat. Tuto skutečnost Jaroslava S. opakovaně zdůrazňovala a nabádala Gabrielu S. k ostrážitosti s tím, aby si uvědomila, s kým v domě žije. V této souvislosti Jaroslava S. uvedla, že otec obžalovaného vydědil z toho důvodu, že ho obžalovaný v minulosti víckrát napadl, z toho jednou škaredě a tehdy to řešila policie. Dále hovořila o tom, že otec obžalovaného vydědil i svoji dceru, nevlastní sestru obžalovaného. Jaroslava S. dále hovořila o tom, že ona sama má v předmětné nemovitosti „hrůzu peněz“ s tím, že poté, co bude ukončeno dědické řízení, tak se dům prodá, protože ona sama ani děti zavražděné Zdenky N. dům nechťejí a navíc ona bude chtít z prodeje domu získat zpět své peníze. Proto se dům „bude muset prodat a peníze rozdělit“. Gabriela S. se Jaroslavy S. mimo jiné ptala na to, zda by pro ni nebylo jednodušší zbavit se opatrovnictví a převést ho například na nějaký úřad, pokud ne na obžalovaného. Gabriela S. opakovaně projevovala údiv nad informacemi ohledně obžalovaného a hovořila o tom, že vůbec netušila, k čemu mělo v minulosti dojít. Mimo jiné uvedla, že teď ji „nezbývá než dál na Pavla hrát, že o ničem nevím a doufat, že se do rána vzbudím“. V souvislosti s rodinnými poměry Gabriela S. uvedla, že domů se nechce vracet, protože oba otcové ji znásilňovali a matka z ní udělala bílého koně, takže je ráda, že od nich zmizela.
- **popis zboží** – mobilního telefonu **Aligator S4030 Duo Black** (č.l. 1640). Jedná se o výtisk popisky mobilního telefonu z internetových stránek, který do spisu založil obžalovaný a opatřil rukou psanou poznámkou: „Tento mobil si Gabriela S. pořídila během bydlení u mě za mně ukradené peníze (cirka září 2015)“.
- **popis zboží** - mobilního telefonu **Aligator S4030 Duo Black** a mobilního telefonu **Nokia X3** (č.l. 2963-2968). Jedná se o popisky uvedených mobilních telefonů obsažené na webových stránkách MobilMania.cz. Co se týče mobilního telefonu Aligator, tak jde o tzv. chytrý telefon s operačním systémem Android. V případě mobilního telefonu Nokia X3 se jedná o klasický mobilní telefon s tlačítkovým ovládáním.
- **recenze videohry ze série Assassin's Creed** z časopisu Týden a dále z internetových stránek Bonusweb.idnes.cz (č.l. 607-616). Jedná se o listiny založené do spisu obžalovaným, které se týkají

zmíněné videohry. V recenzích se mimo jiné uvádí, že „dějepisný leitmotiv všech her je pro studio Ubisoft extrémně důležitý, protože umožňuje představit hru nejen jako „akční veselici, ale také jako svého druhu virtuální muzeum ... Hráči se díky encyklopedii mohli dozvědět další informace a pochopit, v čem byla zvolená doba klíčová pro další rozvoj lidské civilizace a kultury ... Podstatou zábavy každého dílu je pohyb po otevřeném prostředí – tedy takový, který hráče nenutí jít po předem vybrané cestě“. Dále je zde uvedeno, že „v současné době je Assassin's Creed na úrovni mainstreamového titulu. Jen čtvrtého dílu ... se prodalo za dva roky od vydání přes 11 milionů ... Vedle toho se na zájemce valí tématické knihy a komiksy, Hollywood dokonce chystá filmovou verzi. Asasinové vystoupili z interaktivního rybníka a dostali se mnohem dále, než kam je jejich tvůrci před osmi lety vyslali“. V recenzi uveřejněné na stránkách Bonusweb.idnes.cz se mimo jiné uvádí, že „hlavním cílem je zavraždit nepohodlné osoby, které nějakým způsobem škodí celé společnosti“. Dále je zde uvedeno, že každá úkladná vražda si totiž žádá přípravu“, kdy je třeba hledat člověka, zjistit, kde se vyskytuje a kde má svou rezidenci a až poté následuje samotný akt úkladné vraždy. Následně je třeba ještě utéct a opětovně se skrýt. Dále je zde například uvedeno, že „stále je hlavním cílem zavraždit několik padouchů ... odpravit hlavního arcipadoucha ... máme tu vraždu na objednávku.“ U kategorie žánru je v recenzích uvedeno, že se jedná o akční hru.

- článek o **tisu červeném** publikovaný na Wikipedii (č.l. 393-396), výpis z vyhledávání na vyhledávači Google, články a texty z internetových fór ohledně informací o tisu červeném (č.l. 2919-2929). Z uvedených listin je patrné, že ve volně dostupných informačních prostředcích se nachází řada informací o rostlině tisu červeného včetně informací o jeho toxicitě. Např. v popisu této dřeviny na Wikipedii se uvádí, že požití semene nemusí vyvolat negativní účinky v případě, že člověk semena nerozkouše. Dále je zde uvedeno, že jed se vstřebává a působí velice rychle, zpomaluje srdeční činnost až způsobí zástavu srdce a smrt může nastat v řádu desítek minut po požití. Rovněž je zde uvedeno, že „jed rostliny může být nebezpečný i pro nezkušená, či zdomácnělá zvířata, která někdy umírají ještě dřív, než stihnou své hodování dokončit“. Při zadání hesel souvisejících se smrtelnou otravou tiselem červeným do vyhledávače Google je zpřístupněno velké množství odkazů na články a diskusní fóra, v nichž lze najít zmínky o dané problematice. Například na diskusním fóru Mojestarosti.cz probíhala v letech 2011-2016 komunikace v rámci tématu: Tis červený, otrava – kolik semínek zabije člověka?, přičemž diskutující zde uvádějí různé názory (například je zde zmiňována hrst semínek – viz č.l. 2920-2924). Na diskusním fóru k článku na webu zdraví.euro.cz diskutující řeší rovněž problematiku otravy tiselem, kdy poukazují na potřebu rozdrčení semen tisu a mimo jiné zde uvádí neúspěšnou snahu docílit smrtelné otravy člověka prostřednictvím 9-13, resp. 22 semen (č.l. 2926-2929).
- **fantasy kniha 2. doc.** (č.l. 1868-2093). Jedná se o fantasy příběh, který psala Gabriela S. v rámci komunikace na internetu. Z obsahu příběhu vyplývá, že se jedná o fantasy příběh, v němž vystupuje řada nadpřirozených osob (například démoni, elfové), dochází zde k nadpřirozeným událostem, v příběhu je stěžejní linie boje dobra se zlem a láska mezi hlavními hrdiny.
- **sdělení skutečností správnímu orgánu** (č.l. 703). Jedná se o listinu, kde jako oznamovatelka je uvedena Martina K. s uvedením rodného čísla a adresy oznamovatelky xxx. Listina obsahuje následující text: „Sděluji tímto správnímu orgánu, že v mém 1+1 bytě na adrese xxx poskytuji na dobu nezbytně nutnou přístřeší slečně Gabriele S., jenž samotná v této garsonce od 1.5.2015 pobývá. Přirozeně nejde o pobyt ani trvalý, ani v rámci své pomoci jí neumožním uvádět tuto adresu jako adresu trvalého pobytu, ale uvádím, tuto skutečnost výlučně pro účely sociálního odboru při Úřadu práce“. U jména Martiny K. je rukou psaný podpis a listina je datována 1.5.2015.
- **sdělení orgánům činným v trestním řízení** (č.l. 600). Jedná se o listinu, kde jako odesílatel je uvedena Gabriela S., adresa xxx, která tímto sděluje orgánům činným v trestním řízení „se vši vážností, že jsem tím, kdo znovu zapojil rodinný dům na adrese xxx, k rozvodné elektrické síti.

Učinila jsem tak na začátku roku 2015“, s tím, že se seznámila s rozhodnutím soudu v opatrovnickém řízení, podle kterých opatrovnice hradí poplatky spojené s provozem domu a není proto možné, aby byl dům svévolně odpojen od elektrické energie, kdy nedošlo ani k zrušení smlouvy s firmou ČEZ. Rovněž je poukázáno na to, že důvodem připojení bylo to, že Gabriela S. „nehodlala nadále číchat v garáži smrad ze zapůjčené elektrické centrály“, neboť má problémy s dýcháním. U jména Gabriela S. je rukou psaný podpis.

94. V rámci hlavního líčení soud k důkazu přehrál rovněž **audiozáznam** založený ve spise (č.l. 2686), kdy se podle obžalovaného jedná o záznam, který pořídila Gabriela S. v průběhu návštěvy u Jaroslavy S. dne 24.4.2015. Z audiozáznamu je patrné, že Gabriela S. kontaktovala Jaroslavu S., která po úvodním představení vyšla ze svého bytu před dům, kde po krátké komunikaci pozvala Gabrielu S. k sobě do bytu. Následně se již hovory odehrávají ve vnitřním prostoru (z nahrávky je zřejmé, že se jedná o byt Jaroslavy S.), kdy obsah rozhovoru koresponduje s přepisem audiozáznamu pořízený policejním orgánem (č.l. 2675-2686). V čase nahrávky od 18:32 do 18:44 minut a dále od 18:50 do 18:53 minut je na nahrávce slyšet štěkot psa, přičemž z charakteru této části zvukového záznamu (nižší hlasitost štěkotu psa oproti hlasitosti hovořících osob) lze usuzovat na to, že pes se nenachází v místnosti společně s Jaroslavou S. a Gabrielou S.
95. V rámci dokazování postupoval soud podle § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro své rozhodnutí. Za nejvýznamnější důkazy, o něž soud opřel svá skutková zjištění, je třeba uvést výpověď svědkyně Gabriely S., protokol o ohledání místa činu, včetně pořízené fotodokumentace, znalecký posudek vypracovaný znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, jak ve vztahu ke svědkyni Gabriele S., tak i ve vztahu k obžalovanému, dále listiny dokumentující civilní řízení vedené ve věci prohlášení Miloslava N. za mrtvého a ve věci ustanovení Jaroslavy S. opatrovnici, dále listiny týkající se řízení o vyklizení nemovitosti a řízení o výkon rozhodnutí vyklizením nemovitých věcí a další listiny vypovídající o vztahu obžalovaného k Jaroslavě S., jakož i listiny vztahující se k další trestní věci, která je současně vedena u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 29T 1/2011. Na tyto důkazy pak navazují výpovědi svědků Jaroslavy S. a Jiřího L. a další provedené důkazy.
96. Po provedeném dokazování provedl soud určité **úpravy skutkové věty** oproti tomu, jak byl skutek popsán v žalobním návrhu. Úpravy skutkové věty odrážejí výsledky dokazování v řízení před soudem a upřesňují popis skutku z hlediska jeho právní kvalifikace. Kromě běžných stylistických změn provedené úpravy spočívají zejména v upřesnění doby spáchání skutku, přičemž podle podané obžaloby měl být skutek spáchán v době nejméně od počátku roku 2015 do dne 2.2.2016, kdy byl obžalovaný zadržen policejním orgánem, zatímco na základě provedeného dokazování je třeba skutek, za nějž je obžalovaný trestně odpovědný, časově vymezit obdobím od 26.10.2015, kdy Gabriela S. převzala usnesení soudu o povinnosti vyklidit předmětnou nemovitost do 7.12.2015, což je den útěku Gabriely S. od obžalovaného (viz níže). Dále soud do skutkové věty doplnil údaj o záměru Jaroslavy S. prodat následně dům, ve kterém obžalovaný bydlel, neboť se jedná o skutečnost významnou pro posouzení dané věci, zejména co se týče motivu obžalovaného (opět viz níže). Soud rovněž v popisu skutku doplnil údaj o obstarání pákových kleští a tří visacích zámků za účelem následného zajištění úkrytu věcí, kdy uvedené věci byly v rámci domovní prohlídky zajištěny a Gabriela S. popsala, jakým způsobem je opatřila a jak tyto následně měly být využity v souvislosti s připravovanou vraždou.
97. Obžalovaný v průběhu řízení před soudem opakovaně **navrhoval doplnit dokazování** o nové důkazy, které v přípravném řízení nebyly opatřeny (viz č.l. 2333-2334, 2445, 2738, 2857 a 2887). Soud z části důkazním návrhům obžalovaného vyhověl, kdy kromě provedení řady listin, které obžalovaný do spisu průběžně zakládal, byl na jeho návrh zpracován dodatek toxikologického

znaleckého posudku a jako svědci byli vyslechnuti Danuše S. a Alena G. Co se týče dalších důkazních návrhů obžalovaného, tak těmto soud nevyhověl, neboť je z hlediska řádného objasnění věci považoval za neúčelné či nadbytečné. Konkrétně je třeba zmínit návrhy obžalovaného na vypracování znaleckých posudků z oboru biomechanika a daktyloskopie, kdy požadavek na jejich provedení obžalovaný v případě daktyloskopického posudku odůvodňoval potřebou přezkoumání reálnosti postupu nastražení klamné daktyloskopické stopy tak, jak jej popisovala Gabriela S. a v případě biomechanického znaleckého posudku potřebu jeho zpracování odůvodňoval možností posouzení rozdílů při mechanismu usmrcení Jaroslavy S. v případě, že by se činu měla dopustit Gabriela S. oproti tomu, kdy by čin měl spáchat Jiří L. Tyto důkazní návrhy považuje soud za irelevantní, neboť svědkyně Gabriela S. ve své výpovědi popisovala mechanismy uváděné obžalovaným tak, jak si je vybavovala, přičemž pokud by některé obžalovaným zamýšlené postupy vykazovaly určité nedostatky, či byly nesprávné, tak to samo o sobě rozhodně neznamená, že obžalovaný takto v souvislosti s připravovanou vraždou nemohl uvažovat. Navíc v kontextu s požadavkem obžalovaného na zpracování posudku z odvětví biomechaniky je třeba připomenout, že sama Gabriela S. před soudem uvedla, že měla Jaroslavu S. udeřit v okamžiku, kdy by se sklonila k psovi právě proto, aby to vypadalo, že ji napadla osoba nižšího vzrůstu, jako je Jiří L. (svědek L. měří podle svých slov 169 cm, zatímco Gabriela S. měří cca 180 cm). Pokud obžalovaný požadoval doplnit znalecké posudky vypracované znalci, kteří zkoumali jeho duševní stav a duševní stav Gabriely S. o konkrétní hodnoty výsledků testovacích metod za účelem možné objektivizace závěrů znalců, tak v tomto směru považuje soud znalecké posudky za komplexní a velmi pečlivě zpracované, kdy následně v rámci hlavního líčení byli především znalci psychologové Mgr. Pernička a Mgr. Kolařík podrobně vyslechnuti i v souvislosti s hodnocením výsledků použitých testových metod a obhajoba měla možnost v tomto směru znalcům klást otázky. Nebyl proto žádný důvod vyžadovat doplnění těchto znaleckých posudků. Stejně tak podle soudu nebylo na místě podrobovat znaleckému zkoumání otázky policejního orgánu, které nebyly zodpovězeny v rámci doplnění odborného vyjádření (č.l. 1688), neboť se jedná o otázky, jejichž zodpovězení podle názoru soudu není pro objasnění věci nijak podstatné. Obžalovaný se dále domáhal výslechu svědků Marie S. a jejího syna Lubomíra S. s tím, že tito by se měli vyjádřit zejména k tomu, z jakých prostředků Gabriela S. žila v době, kdy nebyla na úřadu práce, jaké měla telefony, kdo a jakým způsobem platil náklady za telefon a internet a za jakých okolností se od nich Gabriela S. odstěhovala. Soud uvedené svědky předvolal, nicméně z písemných omluv Marie S., jakož i z doložené lékařské zprávy a potvrzení o pracovní neschopnosti (č.l. 2426-2427, 2579 a 2581) je zřejmé, že duševní stav svědka S. se v mezidobí zhoršil, ošetřující lékař psychiatr uvedl, že se léčí s paranoidní schizofrenií a jeho výslech v současné době ze zdravotních důvodů nedoporučuje, přičemž svědkyně S. byla v pracovní neschopnosti a navíc musela o syna celodenně pečovat. Za této situace soud na výslechu uvedených svědků netrval zejména z toho důvodu, že se souhlasem stran byl podle § 211 odst. 6 tr. řádu čten úřední záznam o podání vysvětlení Luboše S. a co se týče výpovědi Marie S., tak je zjevné, že tato se měla vyjádřit k zcela podružným záležitostem, přičemž ve světle dalších důkazů je zřejmé, že výpovědi uvedených svědků by nemohly v zásadě nijak změnit závěry soudu ohledně skutkového děje a trestní odpovědnosti obžalovaného. V této souvislosti je třeba poukázat nejen na výpověď svědkyně Gabriely S., ale především na závěry znalců zkoumajících její duševní stav, kteří konstatovali, že Gabriela S. žije nápadně parazitárním způsobem života a je rozhodně schopna situační lži. Pokud se obžalovaný domáhal výslechu svědka Michala D. k okolnostem, které vedly ke ztrátě registračních značek, tak takový výslech by byl zcela nadbytečný, vzhledem k provedeným listinným důkazům, z nichž je patrné, kdy Michal D. na policii ohlásil odcizení registračních značek a ve kterém období k tomuto mělo dojít. Za nadbytečný považuje soud i navrhovaný výslech svědkyně Simony V., sestry Gabriely S., která se podle obhajoby měla vyjádřit k osobě svědkyně, kdy v tomto směru byla vyslechnuta na návrh obžalovaného Alena G., matka Gabriely S. a její výslech je v kontextu s dalšími důkazy naprosto dostačující. Soud nevyhověl ani návrhu obžalovaného na výslech svědkyně Věry D., který měl podle obžalovaného objasnit detaily jejího přátelství s Gabrielou S., stejně jako charakteristiku její

osobnosti a okolnosti související s darováním mobilního telefonu Aligator S 4030 Duo Black, neboť se jedná o skutečnosti, které nejsou nijak zvlášť významné pro posouzení projednávané věci, kdy ve vztahu k osobnosti Gabriely S. se podrobně vyjadřovali znalci zkoumající její duševní stav a co se týče mobilního telefonu Aligator, tak skutečnost, že Gabriela S. tento telefon v době, kdy bydlela u obžalovaného, dostala, potvrzuje nejen Gabriela S., ale i samotný obžalovaný. Stejně tak soud nevyhověl návrhu obžalovaného na výslech svědka Martina Š., který se podle něj měl vyjádřit k tvrzení Gabriely S. o tom, že k nim na návštěvy nikdo nechodil a rovněž by tento svědek jako „nezaujatá osoba“ mohl podat hodnocení Gabriely S., neboť je zřejmé, že se má jednat o známého obžalovaného a znovu je třeba uvést, že osobnost Gabriely S. byla důkladně posuzována zejména k tomu příslušnými znalci a další otázka, k níž se svědek podle obžalovaného měl vyjádřit, je zcela nepodstatná právě ve světle závěrů těchto znalců.

98. V podstatě od zahájení trestního řízení je nesporné to, že Gabriela S. se do domu k obžalovanému přistěhovala v lednu 2015 a 7.12.2015 dům bez předchozího upozornění obžalovaného opustila. Není sporu o tom, že obžalovaný umožnil Gabriele S., aby u něj v domě bydlela, pomohl jí vyřídit sociální dávky a podstatnou část jejich společného soužití je možné označit, jako přátelskou. V tomto směru se obžalovaný v podstatě shoduje s výpovědí svědkyně Gabriely S. Obžalovaný však od počátku kategoricky odmítá to, že by v inkriminované době plánoval vraždu své tety Jaroslavy S. nebo že by v tomto směru dokonce činil nějaké kroky, jak to tvrdí svědkyně Gabriela S. V rámci své obhajoby poukázal na to, že neměl žádný důvod k tomu, aby vůbec uvažoval o vraždě tety, přičemž Gabriela S. jej křivě obvinila za situace, kdy byla sama na základě jeho trestního oznámení zadržena policejním orgánem jako podezřelá z krádeže 17.000 Kč. Důvodem krádeže peněz a útěku Gabriely S. bylo podle obžalovaného to, že byla vyřazena z evidence u úřadu práce, tedy bez příjmů a on jí sdělil, že ji nadále nehodlá živit. Proto mu Gabriela S. ukradla peníze, utekla z domu a když byla následně zadržena policií, tak se sama obávala a vymyslela si „příběh“ o tom, jak měl obžalovaný připravovat vraždu své tety. V rámci své obhajoby obžalovaný poukazoval na celou řadu skutečností, které podle jeho názoru usvědčují Gabrielu S. ze lži a důkazní situaci fakticky hodnotil tak, že kromě nevěrohodné výpovědi svědkyně Gabriely S. ve věci neexistuje jediný důkaz, který by podporoval verzi obžaloby.
99. Soud provedené důkazy hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a po takto provedeném hodnocení důkazů dospěl k jednoznačnému závěru o tom, že se obžalovaný dopustil jednání, které je popsáno shora ve výroku tohoto rozsudku.
100. Jak bylo již uvedeno, za stěžejní důkaz v projednávané věci považuje soud výpověď svědkyně Gabriely S., která jako přímý účastník projednávaných událostí popsala jednání obžalovaného. Svědkyně v přípravném řízení i před soudem obsáhle vypovídala, kdy popsala jednotlivé úvahy obžalovaného o tom, jak usmrtit Jaroslavu S., včetně jeho motivace k takovému činu. Svědkyně podrobně popsala jaké kroky obžalovaný v této souvislosti postupně činil, osvětlila jeho myšlenkové pochody a asociace ohledně jednotlivých kroků, včetně důvodů pro něž nakonec ustoupil od prvních dvou plánovaných způsobů usmrcení Jaroslavy S. Byť svědeckou výpověď Gabriely S. považuje soud za klíčový a jediný přímý důkaz v projednávané věci, tak současně je třeba uvést, že se rozhodně nejedná o zcela osamocený důkaz, který obžalovaného v dané věci usvědčuje. Na výpověď svědkyně Gabriely S. totiž logicky navazují další důkazy a to především věci zajištěné při domovní prohlídce u obžalovaného, dále výpovědi svědků a listinné důkazy osvětlující vztah obžalovaného k Jaroslavě S. a existenci jeho motivu a v neposlední řadě také znalecký posudek vypracovaný znalci, kteří zkoumali duševní stav Gabriely S.
101. Co se týče **věrohodnosti výpovědi svědkyně Gabriely S.**, tak je třeba poukázat na několik zásadních skutečností, které ve svém souhrnu činí výpověď této svědkyně věrohodnou. Za tyto

skutečnosti soud považuje předně zajištění věcí o nichž svědkyně v souvislosti s přípravou vraždy hovořila při domovní prohlídce u obžalovaného, dále obsahovou konzistentnost výpovědi svědkyně, včetně uvádění patřičných detailů a rovněž uvádění postupů svědkyň o znalostech postupů orgánů činných v trestním řízení v rámci dokazování, dále neexistenci motivu Gabriely S. ke křivému obvinění obžalovaného z přípravy vraždy a konečně závěry znalců zkoumajících její duševní stav.

102. **Zajištění většiny věcí** o nichž Gabriela S. hovořila v souvislosti s připravovanou vraždou v rámci domovní prohlídky provedené u obžalovaného je třeba bezesporu považovat za velmi významné. Svědkyně konkrétně popsala, jakým způsobem byly tyto věci pořízeny, kde je v domě uložila a k jakému účelu měly být použity, přičemž jejich zajištění je z hlediska důkazní situace poměrně zásadní, neboť významnou měrou objektivizuje výpověď svědkyně Gabriely S. Konkrétně se jedná o zajištěnou trubku, dvě paruky, hmoždír, pákové kleště s visacími zámkami a dvě shodné registrační značky. V domě byla rovněž zajištěna výpočetní technika, elektrocentrála a nepoužívané jízdní kolo, přičemž i o těchto věcech Gabriela S. v souvislosti s přípravou vraždy Jaroslava S. hovořila.
103. Co se týče zajištěné **trubky**, tak tato svými rozměry odpovídá popisu trubky udávanému Gabrielou S. Pokud bylo obhajobou poukazováno na to, že zajištěná trubka má průměr 3,4 cm, zatímco Gabriela S. hovořila o tom, že zakoupila trubku o průměru 3 centimetry, tak se jedná o zcela nepodstatný rozdíl v popisu věci. Navíc je třeba uvést, že Gabriela S. ve svých svědeckých výpovědích nikdy neuvedla, že průměr zakoupené trubky byl přesně 3 cm, ale udávala pouze přibližný rozměr trubky (u hlavního líčení dne 10.2.2016 uvedla rozměry trubky „asi 2 metry.... asi 3 cm“) a v přípravném řízení hovořila o tom, že ji obžalovaný poslal, „aby zakoupila železnou trubkou 2 metry dlouhou, 3 centimetry v průměru a s co nejtlustší stěnou“ (č. l. 8-23).
104. Obžalovaný v rámci své obhajoby tvrdil, že trubka zajištěná při domovní prohlídce byla zakoupena již v minulosti (předtím, než se do domu nastěhovala Gabriela S.) a měla sloužit k zhotovení závěsu na jízdní kola v kůlně, a to z důvodu špatné izolace garážových vrat v zimě a promrzání domu. Tuto argumentaci obžalovaného je třeba hodnotit jako účelovou, neboť z fotodokumentace pořízené v rámci domovní prohlídky je patrné, že používaná jízdní kola byla v garáži volně postavená a nepoužívané jízdní kolo bylo zavěšeno na, k tomu účelu sloužícímu, závěsu (na stejném závěsu byla jízdní kola v garáži zavěšena i v roce 2008, což vyplývá z fotodokumentace provedené při ohledání místa činu ve věci 29 T 1/2011), přičemž působí nelogicky to, že by se trubka v garáži nacházela ještě dne 2.2.2016, pokud by ji obžalovaný skutečně zakoupil již v minulosti a to právě z důvodu, aby kola v zimě nemusel dávat do garáže, ale mohl je mít v kůlně (aby tak údajně zabránil promrzání domu v zimním období). Obžalovaný, který tak rád poukazuje na racionalitu svého jednání, jakož i na pečlivé hospodaření s finančními prostředky, zde odůvodňuje zakoupení předmětné trubky způsobem, který vzhledem k okolnostem případu logicky rozhodně nepůsobí.
105. Pokud obžalovaný zpochybňoval výpověď Gabriely S. o tom, že trubku zakoupila v prodejně Domstav, kdy v této souvislosti poukazyval na úřední záznam policejního orgánu, který v této prodejně provedl šetření (č.l. 50), tak nelze přisvědčit jeho závěru o tom, že toto šetření vyvrátilo výpověď Gabriely S. o zakoupení trubky. Naopak dotázaný majitel prodejny Antonín O. potvrdil, že takovou trubku fyzicky mají v nabízeném sortimentu zboží (sám obžalovaný připustil, že trubka mohla být zakoupena právě v prodejně Domstav) a za významné je třeba považovat sdělení dotyčného o tom, že při prodeji trubky obalí její střed papírovým letákem a převážou konopným motouzem. Přesně v tomto stavu byla předmětná trubka zajištěna (viz. fotografie č. 39 na čl. 160) a rovněž svědkyně Gabriela S. ve své výpovědi uvedla, že při zakoupení jí trubku v místě, kde „ji držela, omotali papírem“ (č.l. 263-284). Sama Gabriela S. po předložení fotografií č. 38,40 a 41z domovní prohlídky u hlavního líčení uvedla, že trubka na nich zachycená by mohla být trubkou, kterou zakoupila v Domstavu, nicméně si tím nebyla jistá s odůvodněním, že „všechny

trubky jsou stejné“. Následně po předložení fotografie č. 39 uvedla, že se jedná o trubku, kterou zakoupila což poznala „podle novin, které jsou omotané uprostřed trubky“, kdy takto jí to „zabalil prodáváč“. Za dané situace nelze vyjádření Antonína O. o tom, že si nedokáže vybavit zákazníka, který si v prodejně trubku zakoupil, považovat za jakékoli zpochybnění výpovědi Gabriely S., kdy je i poměrně logické to, že si dotyčný (pakliže by byl on osobou, která by fyzicky danou věc prodávala) s odstupem doby nevzpomněl, kdo přesně v prodejně zakoupil kus trubky.

106. Jako názorný příklad účelové interpretace obžalovaného je možné zmínit jeho hodnocení vyjádření Gabriely S., která uvedla, že při odchodu od obžalovaného trubku v garáži neviděla, z čehož obžalovaný dovozuje, že trubka, o jejímž zakoupení svědkyně hovořila, v domě již není. Je přitom evidentní, že Gabriela S. před odchodem od obžalovaného neměla žádný důvod k tomu, aby zkoumala kde přesně se trubka nachází a to, že nezaregistrovala, kde se trubka nachází rozhodně neznamena, že tato v domě, resp. v garáži již nebyla. Sama svědkyně uvedla, že trubku postavila na poněkud nepraktické místo do dveří spojujících garáž s prádelnou a nelze se proto divit tomu, že ji obžalovaný v garáži přemístil na jiné místo.
107. Co se týče dvou zajištěných **paruk**, tak tyto svým vzezřením opět odpovídají popisu, který uváděla svědkyně Gabriela S., přičemž paruky se v domě nacházely přesně na místě, které svědkyně rovněž označila. Obžalovaný v souvislosti s výpovědí Gabriely S. o tom, že paruky zakoupila u Vietnamců ve dvou různých prodejnách, opět poukázal na úřední záznam policejního orgánu o provedeném šetření (č.l. 48), ze kterého je podle něj zřejmé, že Gabriela S. lhala, když hovořila o tom, jak paruky zakoupila. Podle soudu však závěry policejního šetření nelze interpretovat způsobem, jakým to činí obžalovaný, kdy je třeba nejprve uvést, že na základě popisu Gabriely S. byly policejním orgánem vytipovány tři prodejny, které svojí lokalizací odpovídají údajům uváděným Gabrielou S., přičemž bylo zjištěno, že ve dvou z nich se dámské vlasové paruky prodávají a je tedy reálné, že zde svědkyně paruky mohla zakoupit. Pokud byly kontaktovány osoby v těchto prodejnách, tak z úředního záznamu není zřejmé, zda se ve všech případech jedná o jediné osoby, které fyzicky prodávají v těchto obchodech (v tomto směru lze spatřovat určitou nedůslednost v prvotní činnosti policejního orgánu, kterou s odstupem doby lze jen stěží napravit), nicméně vzhledem k povaze věci nelze považovat vyjádření oslovených osob za zcela objektivní a vypovídající, kdy opět lze předpokládat, že vzhledem k časovému odstupu si prodávající v obchodě logicky nemusí vzpomínat, zda a komu prodával určitou věc (paruku). Na uvedeném nemění nic ani vyjádření osoby, která byla kontaktována v prodejně textilu nacházející se na ulici xxx, která uvedla, že dotyčnou (Gabrielu S.) zná, ví, že je obézní postavy a tato zde údajně žádné paruky nekupovala. Samozřejmě nelze vyloučit ani to, že údaje uvedené Gabrielou S., na jejichž základě byly vytipovány konkrétní prodejny, v nichž mohla paruky zakoupit, byly nepřesné, kdy Gabriela S. měla pouze omezené místní znalosti, neboť se do Přerova přistěhovala až v lednu 2015. V souvislosti s otázkou zakoupení paruk je však třeba znovu poukázat na skutečnost, že při domovní prohlídce byly na místě označeném Gabrielou S. nalezeny dvě paruky vzhledově odpovídající přesně jejich popisu uvedenému Gabrielou S. Rovněž je třeba zmínit prvotní vyjádření obžalovaného, který na počátku domovní prohlídky uvedl (č.l. 141), že Gabriela S. „si koupila minimálně dvě“ paruky a ukazovala se mu v nich. Je tedy zřejmé, že Gabriela S. skutečně v průběhu bydlení v domě u obžalovaného zakoupila zajištěné dámské paruky, nejednalo se tedy o věci, které by si s sebou s dalšími osobními věcmi přivezla z předchozího bydliště. Pokud obžalovaný následně v rámci řízení před soudem uvedl, že Gabriela S. „ty paruky měla u sebe vždycky“, tak toto jeho vyjádření je v rozporu s tím, co on sám uvedl na počátku domovní prohlídky. V kontextu s výpovědí svědkyně Gabriely S., jakož i ve světle dalších provedených důkazů, vyhodnotil soud jako účelové tvrzení obžalovaného, že důvodem pro který Gabriela S. paruky měla bylo to, že se v nich fotografovala a následně fotky v zjištěném úmyslu rozesílala na internetu. Sama svědkyně potvrdila, že si paruky po zakoupení v domě nasazovala, zkoušela si v nich chodit a připustila možnost, že nějakému známému mohla bez dalšího poslat fotku, na níž je v paruce, což podle soudu nelze považovat, při znalosti životního

stylu svědkyně a způsobu její komunikace na internetu, za něco mimořádného, co by současně zpochybňovalo skutečný účel, pro který byly paruky zakoupeny.

108. Co se týče zajištěného **hmoždíře**, tak tento byl podle Gabriely S. zakoupen za účelem následného rozdrčení semen tisu, zatímco obžalovaný tvrdil, že hmoždír „byl pořízen před Vánoci“, a to za účelem pečení vánočního cukroví. Soud je toho názoru, že pokud by měl být hmoždír určen skutečně k pečení vánočního cukroví, tak je poněkud překvapivé místo jeho nálezu v rámci domovní prohlídky, kdy hmoždír byl zajištěn na polici v pracovně obžalovaného v prvním patře domu. Z fotodokumentace provedené v rámci domovní prohlídky je patrné, že v pracovně obžalovaného se kromě hmoždíře nenacházejí žádné další věci, které by sloužily k úpravě potravin. Z výpovědi obžalovaného přitom vyplývá, že běžné věci do domácnosti pořizovali průběžně, přičemž v domě jsou dvě kuchyně, kdy se používala v podstatě pouze kuchyň v přízemí. Opět z pořízené fotodokumentace je dobře zřejmé, že v místnostech obou kuchyní je nábytek sloužící k uskladnění kuchyňských potřeb, nádobí a podobných věcí. V případě zajištěného hmoždíře se nepochybně nejedná ani o dekorační předmět a pokud obžalovaný jako jediný důvod jeho pořízení uvádí přípravu vánočního cukroví, tak pak by jeho umístění v pracovně obžalovaného působilo přinejmenším velmi zvláště. Současně je třeba poukázat na to, obžalovaný sám před započítím domovní prohlídky uvedl, že hmoždír byl pořízen před Vánoci a pečení cukroví podle jeho výpovědi u hlavního líčení měla zajistit Gabriela S., z čehož je zřejmé, že obžalovaný zakoupení hmoždíře zasadil do stejného období jako Gabriela S. a pouze, stejně jako v případě zajištěných paruk, rozporuje účel, k němuž byla daná věc zakoupena. Co se týče námitky obžalovaného v tom směru, že Gabriela S. uvedla, že průměr hmoždíře byl 13 cm, zatímco znalec toxikolog v posudku uvádí průměr hmoždíře 11 cm, tak se jedná o vcelku nepodstatný rozdíl, neboť z výpovědi obžalovaného i Gabriely S. je zřejmé, že oba hovoří o jedné a té samé věci (porcelánovém hmoždíři, který byl zakoupen v závěrečném období pobytu Gabriely S. u obžalovaného). Je proto nerozhodné zda se Gabriela S. plete v údaji o přesném rozměru hmoždíře nebo zda uvedený rozpor vznikl jinak, např. v důsledku rozdílného měření (vnější a vnitřní průměr).
109. Pokud obžalovaný poukazoval na fakt, že v rámci toxikologického znaleckého zkoumání nebyly na ploše hmoždíře nalezeny žádné látky, které by svědčily o jeho kontaktu s tiselem červeným, tak toto není nikterak v rozporu s výpovědí Gabriely S., která opakovaně uvedla, že viděla pouze to, jak obžalovaný zbavoval semena tisu dužiny a následně je sušil, aniž by kdy hovořila o tom, že by byla svědkem následného drčení semen v hmoždíři. Neobstojí ani námitka obžalovaného v tom směru, že Gabriela S. v jedné ze svých výpovědí uvedla, že hmoždír viděla asi dva dny v horní pracovně obžalovaného a poté si jej obžalovaný někam uklidil, kdy stále platí, že poté, co svědkyně hmoždír zakoupila, tak jej v domě viděla pouze v pracovně obžalovaného nacházející se v patře domu a na tomto místě byl také zajištěn v rámci domovní prohlídky provedené dne 2.2.2016.
110. Za poměrně významné z hlediska důkazní situace je třeba považovat zajištění dvou **registračních značek**, které se nacházely na zadním sedadle vozidla zaparkovaného v garáži v domě obývaném obžalovaným. Význam zajištění registračních značek je dán zcela specifickým charakterem těchto věcí. Svědkyně Gabriela S. uvedla, že tyto registrační značky obstarala a přinesla do domu na pokyn obžalovaného, kdy měly sloužit ke stížení identifikace odcizeného motorového vozidla, kterým obžalovaný původně plánoval usmrtit Jaroslava S. Podle názoru soudu je vcelku nepodstatné to, zda Gabriela S. předmětné registrační značky skutečně našla tak, jak to uváděla ve své výpovědi, nebo zda je ve skutečnosti odcizila, kdy představit si lze logicky i tuto variantu. Významné je však to, že registrační značky byly zajištěny opět přesně na místě, které svědkyně popsala, tedy na zadním sedadle v garáži zaparkovaného motorového vozidla a dále to, kdy byly tyto registrační značky opatřeny. Z policejních evidencí bylo zjištěno (č. l. 221 – 222), že odcizení uvedených registračních značek oznámil dne 4. 11. 2015 pan Michal D., bytem xxx, s tím, že k odcizení muselo dojít ve dnech od 30. 10. 2015 do 3. 11. 2015. Z uvedeného vyplývá, že Gabriela S. musela opatřit tyto

registrační značky velmi krátce poté, co obžalovaný obdržel rozhodnutí soudu, kterým mu byla uložena povinnost vyklidit nemovitost (rozhodnutí převzala Gabriela S. na poště dne 26. 10. 2015). Je zde tedy zřejmá blízká časová souvislost mezi opatřením registračních značek a doručením exekučního rozhodnutí. Právě uvedené koresponduje s výpovědí Gabriely S., která hovořila o tom, že obžalovaný začal plánovat usmrcení Jaroslavy S. poté, co obdržel předmětné soudní rozhodnutí a že usmrcení Jaroslavy S. právě prostřednictvím odcizeného motorového vozidla bylo prvotním plánem obžalovaného, od něhož bylo následně upuštěno.

111. Významné je i to, jakým způsobem obžalovaný na skutečnost, že v domě byly nalezeny uvedené registrační značky, reagoval. K dotazu soudu uvedl, že z nálezu registračních značek byl překvapený a vůbec nevěděl, že v tom autě nějaké registrační značky jsou. Je patrné, že obžalovaný nedokázal nijak logicky vysvětlit nález cizích registračních značek u něj doma, kdy, jak již bylo uvedeno, na rozdíl od jiných věcí je registrační značka věcí naprosto specifickou, kterou lze prakticky využít pouze k jedinému účelu, kterým je právě označení (identifikace) motorového vozidla. Zatímco kovovou trubku lze nepochybně použít k výrobě závěsu na kola, stejně jako jí lze ubít člověka, hmoždír lze použít k drcení koření v souvislosti s pečením vánočního cukroví, stejně jako v něm lze rozdrtit semena tisu a zatímco paruky lze použít například jako součást karnevalové masky, stejně jako jí lze použít k ztížení identifikace pachatele trestného činu, tak v případě registrační značky si lze její použití k jinému účelu, než ke kterému je určena, jen stěží racionálně představit. K dotazu, zda má obžalovaný nějaké vysvětlení pro skutečnost, že Gabriela S. registrační značky do domu přinesla, obžalovaný uvedl, že to „pochopil 2. 2. 2016, při té domovní prohlídce“, přičemž se vyjádřil v tom smyslu, že se jedná o součást „obvinění“ Gabriely S. Podle soudu je však představa toho, že by Gabriela S. již na přelomu měsíce října a listopadu 2015 plánovala svůj útěk od obžalovaného a v souvislosti s tím by do domu obžalovaného donesla registrační značky, přičemž by současně vytvořila konstrukci křivého obvinění obžalovaného z přípravy vraždy (v rámci níž by pouze v souvislosti s jedním z plánovaných způsobů usmrcení Jaroslavy S. zmínila odcizené registrační značky), byl hoden kriminálního génia, nikoliv však osoby svědkyně Gabriely S., o níž se znalci zkoumající její duševní stav vyjadřovali v tom smyslu, že by takto promyšlených a komplikovaných úvah rozhodně nebyla schopna. Kromě toho by takovéto mimořádně rafinované jednání bylo zcela neadekvátní plánované události (úniku od obžalovaného).
112. V rámci domovní prohlídky byla v garáži domu zajištěna rovněž **elektrocentrála**, o níž Gabriela S. hovořila v souvislosti se záměrem obžalovaného opravit trubku za účelem výroby palcátu mimo bydliště obžalovaného a také se zde kromě dvou používaných jízdních kol nachází další **jízdní kolo** (zavěšené na držáku), o němž Gabriela S. uvedla, že toto mělo být použito k její dopravě na místo činu a následně při odjezdu z místa činu. Co se týče **pákových kleští a visacích zámků**, které byly při domovní prohlídce zajištěny v garáži domu, tak Gabriela S. se ve své výpovědi vyjádřila, k jakému účelu byly tyto věci pořízeny a s její výpovědí koresponduje fakt, že v případě visacích zámků se jedná o tři na první pohled shodné a nepoužívané zámky.
113. V souvislosti s **obsahovou stránkou výpovědi Gabriely S.** je třeba uvést, že trestní oznámení podala ve věci již 8.12.2015 v 23:50 hod., tedy necelé dva dny poté, co utekla od obžalovaného. Trestní oznámení bylo ukončeno v 01:43 hod. dne 9.12.2015 (č.l. 3-4) a první výpověď v procesním postavení svědka (za přítomnosti soudce) pak Gabriela S. učinila dne 10.12.2015 v 15:20 hod., tedy relativně krátce poté (čl. 8). Rozhodně se nejednalo o situaci, kdy by Gabriela S. měla nějaký delší časový prostor k tomu, aby promýšlela svoji výpověď a vymyslela natolik složitý a do detailu propracovaný skutkový děj, jaký v souvislosti s přípravou vraždy Jaroslavy S. popsala. Z pohledu soudu je významné to, že trestní oznámení jakož i další výpovědi Gabriely S. jsou obsahově konzistentní, svědkyně popisuje rozhodně události opakovaně v podstatě shodným způsobem a pokud se v jejich výpovědích vyskytují určité odlišnosti, jedná se o pouhé detaily, které nejsou pro posouzení věci nijak zásadní a nepochybně jdou na vrub především časovému odstupu od

popisovaných událostí. Pokud obžalovaný poukazoval na to, že je s podivem, že Gabriela S. v trestním oznámení dne 8.12.2015 poskytla pouze stručný popis údajné přípravy vraždy, zatímco v následujících svědeckých výpovědích již popsala velmi podrobně jednotlivé fáze údajné přípravy vraždy, tak je třeba takové zpochybnění věrohodnosti výpovědi svědkyně rázně odmítnout, neboť je naprosto běžné to, že v případě trestního oznámení se jedná o prvotní sdělení dotyčné osoby orgánům činným v trestním řízení, které má často obecnou a informativní povahu, zatímco v rámci následných výslechů svědka je již vyslýchající obeznámen s předmětem výslechu a výslech je od počátku veden tak, aby došlo pokud možno ke komplexnímu a co možná nejpřesnějšímu objasnění popisovaných událostí, přičemž svědkům jsou často kladeny otázky, které v okamžiku prvotního trestního oznámení nebylo možné položit. To, že se jedná o zcela běžnou praxi, potvrzuje i případ obžalovaného, který dne 7.12.2015 podal trestní oznámení na Gabrielu S. pro krádež částky 17.000 Kč, kdy obsah tohoto trestního oznámení (čl. 1087-1088) je výrazně kratší oproti obsahu podání vysvětlení, které obžalovaný v téže věci následně, ještě téhož dne, podal (čl. 1090-1095).

114. Dále je třeba poukázat na to, že Gabriela S. ve svých výpovědích zmínila řadu skutečností a detailů, které by si sama jen stěží vymyslela. Podle soudu, si nejen s ohledem na osobnostní strukturu Gabriely S., jak ji popsali znalci, lze jen stěží reálně představit to, že by v případě křivého obvinění obžalovaného, které by sama vykonstruovala, současně hovořila o dalších dvou variantách možného provedení trestného činu, od nichž by bylo následně obžalovaným upuštěno, přičemž právě v této souvislosti by navíc došlo k nálezům konkrétních věcí v domě obžalovaného (viz. zajištěné registrační značky). V případě zcela vyfabulovaného děje by soud u osoby jakou je Gabriela S. očekával spíše jednoduchou a přímočarou linii, v níž by absentovaly natolik rafinované a do detailu předem promyšlené podrobnosti a dějové linie. Rovněž je otázkou, proč by Gabriela S., v případě, že by chtěla na policii pouze nějak odůvodnit krádež peněz a svůj útěk od obžalovaného, v této souvislosti jednoduše neuvedla obdobné okolnosti, které krátce před tím sdělila Lubomíru S., tedy to, že ji obžalovaný bil a psychicky týral a namísto toho by vytvořila zcela nový, slovy obžalovaného, „smyšlený příběh“, který obsahuje natolik složitý a propracovaný děj, že lze zcela důvodně pochybovat o tom, že by jej Gabriela S. byla schopna sama vytvořit (viz. sdělení znalce psychologa, který uvedl, že „na vykonstruovanou lež, sofistickou, vyšetřovaná nemá“).
115. Nelze přehlédnout to, že v souvislosti s přípravou vraždy Gabriely S. popsala řadu postupů, kterými obžalovaný hodlal jí i sobě zajisti alibi, případně svést orgány činné v trestním řízení na klamnou stopu, což podle soudu koresponduje s tím, že obžalovaný má již z minulosti poměrně bohaté **zkušenosti s dokazováním v rámci trestního řízení**. On sám např. v rámci vazebního zasedání 4.2.2016 hovořil o údajné problematičnosti nastražení daktyloskopických a biologických stop, kdy dodal že by bylo možné uvažovat ještě o pachové stopě, ale to je podle něj „dvousečná zbraň“ (obžalovaný zde patrně vychází ze svých zkušeností s odorologickými expertizami prováděnými ve věci 29T 1/2011). V souvislosti s již zmiňovaným požadavkem obžalovaného na zpracování znaleckého posudku z odvětví biomechaniky lze připomenout to, jak Gabriela S. hovořila o tom, že měla Jaroslava S. usmrtit úderem do hlavy právě v okamžiku, kdy by se tato zohnula, tak aby to vypadalo, že se vraždy mohl dopustit Jiří L., který je menšího vzrůstu. Pokud Gabriela S. hovořila o tom, jak nejprve v souvislosti s plánem na usmrcení Jaroslavy S. motorovým vozidlem obžalovaný hodlal odcizené vozidlo nejprve odstavit v lese kvůli možné lokalizaci prostřednictvím GPS, poté jej opatřit odcizenými registračními značkami a následně jej nechat sjet do vody kvůli znehodnocení kriminalisticky využitelných stop, dále jak ona sama měla k dopravě na místo činu a z něj použít nepoužívané jízdní kolo, při činu měla použít dvojí oblečení a dvě paruky, dále to, jak měla být trubka při výrobě palcátu obráběna mimo bydliště obžalovaného a jak měly být mimo bydliště na jiném místě uschovány věci určené ke spáchání trestného činu, dále jak měly být nastraženy stopy směřující k Jiřímu L., či to, jak mělo být zajištěno prostřednictvím komunikace na počítači alibi pro obžalovaného i Gabrielu S., tak je zřejmé, že se jedná o poměrně sofistický, vyšetřovaný,

do detailu promyšlený plán, který využívá znalosti postupů a činnosti orgánů činných v trestním řízení v rámci dokazování.

116. Co se týče **okolností bezprostředně předcházejících trestnímu oznámení Gabriely S.**, tak je třeba uvést následující. Obžalovaný poukázal na to, že v důsledku odmítnutí nabízeného pracovního místa Gabrielou S. bylo zřejmé, že tato bude vyřazena z evidence úřadu práce a bude bez jakýchkoliv příjmů (v souvislosti s čímž jí měl sdělit, že jí dál nehodlá žít). Zde je však nutno poukázat na to, že v důsledku odmítnutí nabízeného pracovního místa Gabrielou S. nebylo jisté, že tato následně přijde o příjem ve formě dávky vyplácené jí úřadem práce a není pravdou ani to, že by v době útěku od obžalovaného Gabriela S. byla bez příjmů, neboť jí, stejně jako v předchozích měsících, byla úřadem práce vyplácena sociální dávka. Gabriela S. byla z evidence úřadu práce vyřazena skutečně k 19.10.2015 (č.l. 740), nicméně správní řízení o vyřazení z evidence bylo zahájeno až 14.3.2016 (č.l. 741), tedy po více jak třech měsících od jejího útěku od obžalovaného. Ona sama ve své výpovědi uvedla, že původně chtěla u obžalovaného setrvat až do 15.12.2015, kdy chtěla vyčkat na to, až obdrží další dávku od úřadu práce, která jí měla být vyplacena. Uvedené koresponduje s vyjádřením obžalovaného, který dne 7.12.2015 v rámci podání vysvětlení uvedl, že Gabriele S. „má během pěti dnů přijít sociálka a ona ji nebude moci vybrat“ (č.l. 1094). Je tedy zřejmé, že i obžalovaný si byl dobře vědom toho, že Gabriela S. v daném okamžiku fakticky nebyla vyřazena z evidence úřadu práce a měla jí být vyplacena další sociální dávka. Znovu je třeba poukázat na to, že správní řízení o vyřazení Gabriely S. z evidence úřadu práce kvůli odmítnutí pracovního místa bylo zahájeno až 14.3.2016 a pokud bylo rozhodnuto o jejím vyřazení z evidence u úřadu práce k 20.10.2015, stalo se tak až na základě rozhodnutí úřadu práce ze dne 7.4.2016 (č.l. 742). Bylo prokázáno, že právě obžalovaný se zásadní měrou přičinil o to, aby Gabriele S. a Jirímu L. byla vyplácena sociální dávka ve výši 3.400 Kč měsíčně, přičemž jak Gabriela S. tak Jirí L. z těchto peněz obžalovanému část odevzdávali za to, že u něj mohli bydlet a obžalovaný navíc pobíral příspěvek na pokrytí nákladů na energie. Tento způsob soužití a finančního zajištění dotýcným osobám v průběhu roku 2015 zjevně vyhovoval a bezprostředně před útekem Gabriely S. od obžalovaného se na tom nic nezměnilo.
117. Ze záznamu z jednání s uchazečem o zaměstnání ze dne 23.10.2015 vyplývá, že Gabriela S. dne 20.10.2015 odmítla nabízené pracovní místo, přičemž je zde výslovně uvedeno, že se tak stalo ze zdravotních důvodů. V této souvislosti Gabriela S. úřadu práce sdělila jméno svého ošetřujícího lékaře a věc měla být následně dořešena (č.l. 599). Pokud obžalovaný nyní v souvislosti s odmítnutím nabízeného pracovního místa tvrdí, že mu Gabriela S. řekla, že pracovat nechce, zatímco na úřadu práce uvedla, že pracovní místo odmítá ze zdravotních důvodů, tak je třeba poukázat nejen na svědeckou výpověď Gabriely S., která hovořila o tom, že v inkriminované době měla problémy se zády, ale znovu i na vyjádření obžalovaného v rámci podání vysvětlení ze dne 7.12.2015 (č.l. 1094), kde v pozici osoby podávající na Gabrielu S. trestní oznámení uvedl, že Gabriela S. „je v současné době na nemocenské s páteří“, aniž by tuto skutečnost jakkoliv komentoval či zpochybňoval. Obžalovaný zde tedy sám poukazuje na existenci zdravotních problémů Gabriely S., ať už se mělo jednat o skutečné zdravotní problémy, či problémy pouze simulované za účelem zdůvodnění odmítnutí nabízeného pracovního místa. Jak již bylo uvedeno, Gabriela S. při jednání na úřadu práce dne 23.10.2015 sdělila jméno svého ošetřujícího lékaře, a to právě v souvislosti s odmítnutím nabízeného pracovního místa ze zdravotních důvodů. Bylo by tedy otázkou dalšího řízení, zda by odmítnutí pracovního místa ze zdravotních důvodů bylo vyhodnoceno jako důvodné či nedůvodné. Každopádně lze konstatovat, že v době útěku Gabriely S. od obžalovaného se nijak zásadně nezměnily její finanční poměry, respektive finanční poměry osob bydlících s obžalovaným v domě.
118. Obžalovaný v rámci své obhajoby **jednání Gabriely S., spočívající v krádeži peněz a útěku od něj, hodnotí jako logické** v tom smyslu, že Gabriela S. tak reagovala právě na jeho neochotu

nadále ji financovat. Bylo by proto logické pokud by stejnou událost hodnotil shodným způsobem i v minulosti. Nicméně v již zmiňovaném podání vysvětlení dne 7.12.2015 (č.l. 1094) se obžalovaný vyjadřoval v tom smyslu, že jednání Gabriely S. je pro něj překvapivé a neočekávané. Obžalovaný zde neuvedl jako možný motiv Gabriely S. k takovému jednání to, co nyní považuje za naprosto logické, tedy, že Gabriela S. mu ukradla peníze a utekla od něj právě proto, že ji nadále odmítal financovat. Je třeba přisvědčit obžalovanému, že jím nyní uváděná konstrukce má určitou logiku, ale stejně tak (tím spíše) by tuto logiku měla i 7.12.2015, přičemž z povahy věci by se jednalo o skutečnost, která obžalovanému nemohla být skryta.

119. Soud je toho názoru, že obžalovaný se nyní snaží účelově využít skutečnosti, že Gabriela S. odmítla nabídnuté pracovní místo, k vytvoření konstrukce, která má zdůvodnit její útěk od něj. Provedené důkazy však tuto verzi obžalovaného nepodporují. Tvrzení obžalovaného o tom, že Gabriele S., poté co tato odmítla nabízené pracovní místo sdělil, že ji nadále nebude živit, soud vzhledem k uvedenému považuje za nepravdivé, kdy stejně tak je třeba hodnotit i výpověď svědkyně K. (č.l. 253), která v přípravném řízení k dotazu obhájce uvedla, že byla přítomna tomu, když obžalovaný, poté co Gabriela S. odmítla nabídku práce, na ni byl našťvaný a říkal jí, že ji nebude živit. Provedené důkazy svědčí naopak o tom, že svědkyně Gabriela S. se rozhodla od obžalovaného utéct, aniž by vyčkala na to, až jí bude vyplacena sociální dávka právě z důvodu narůstající obavy z obžalovaného, respektive jeho možných reakcí na případné odmítnutí realizace jeho plánu vraždy Jaroslavy S.
120. Pokud obžalovaný v rámci své obhajoby poukazoval na to, že **důvodem pro který jej Gabriela S. křivě obvinila z přípravy vraždy bylo to, že na ni podal trestní oznámení pro krádež částky 17.000 Kč a následně byla zadržena, kdy jí hrozilo vzetí do vazby**, tak tuto argumentaci je třeba rovněž odmítnout. Pomine-li soud zcela skutečnost, že Gabriela S. se v rámci podání vysvětlení dne 8.12.2015 doznala k odcizení částky 5.500 Kč obžalovanému (v případě odcizení částky 17.000 Kč by se jednalo o stejnou právní kvalifikaci trestného činu krádeže) a jako osoba doposud trestně bezúhonná by mohla být vzhledem k ustanovení § 68 odst. 2 tr. řádu jen stěží vzata do vazby (uvedených skutečností by si však jako právní laik, při absenci náležitého poučení, v daném okamžiku samozřejmě nemusela být vědoma), tak nelze přehlédnout fakt, že trestní oznámení Gabriela S. učinila až poté, co byla policejním orgánem propuštěna ze zadržení. V souvislosti s trestním oznámením obžalovaného byla totiž Gabriela S. zadržena v Rožnově pod Radhoštěm dne 8.12.2015 v 16.50 hodin, následně v 18.43 hodin podala ve věci vysvětlení, v rámci kterého doznala zmíněné odcizení částky 5.500 Kč obžalovanému (č.l. 1132-1133) a poté byla ve 21.40 hod. téhož dne propuštěna ze zadržení (č.l. 1130). Je zřejmé, že Gabriela S. při svém propuštění ze zadržení podepsala protokol, kde rovněž vlastnoručně potvrdila, že si své věci „převzala v pořádku“ a vzala tak jasně na vědomí to, že byla propuštěna ze zadržení. Od tohoto okamžiku se poměrně významně změnila její pozice, čehož si musela být i jako laik dobře vědoma (podezřelá osoba, která byla zadržena, byla ihned po svém výslechu propuštěna). Trestní oznámení Gabriela S. učinila až následně ve 23.50 hodin, tedy jednoznačně poté, co si byla dobře vědoma skutečnosti, že je propuštěna ze zadržení. Soud je oproti obhajobě toho názoru, že za dané situace by křivě obvinění obžalovaného z tak závažného trestného činu, jakým je příprava vraždy, bylo zcela nedůvodné. Za situace, kdy Gabriela S. doznala odcizení částky 5.500 Kč a následně byla propuštěna ze zadržení, by křivě obvinění obžalovaného z přípravy vraždy z hlediska jakékoliv její „procesní obrany“ podle soudu postrádalo logiku.
121. Obžalovaný v rámci své obhajoby opakovaně poukazoval na to, že **neměl žádný motiv k tomu, aby plánoval vraždu své tety Jaroslavy S.** Zdůrazňoval, že mohl kdykoli a velmi jednoduše ukončit její opatrovnictví tím, že by nadále nebrazil proti rozhodnutí Okresního soudu v Přerově o prohlášení jeho otce Miloslava N. za mrtvého. Dále tvrdil, že se nijak neobával vystěhování z předmětného domu, neboť si byl údajně dobře vědom svých práv, jakož i toho, že žaloba na vyklizení nemovitosti nemůže být úspěšná. Pokud měl nějaké výhrady k opatrovnictví Jaroslavy S.,

tak to byly výhrady ohledně její pasivity a nezákonného jednání v souvislosti s výkonem opatrovnictví majetku Miloslava N. a tyto výhrady byly podle něj zcela oprávněné.

122. Z provedených důkazů však vyplývají skutečnosti, svědčící o **značné problematičnosti vztahu obžalovaného k Jaroslavě S.** (právě od okamžiku, kdy tato byla ustanovena opatrovnící majetku nezvěstného Miloslava N.) a rovněž o tom, že **vztah obžalovaného k předmětné nemovitosti je velmi specifický** a v minulosti již byl předmětem rodinných sporů (viz listina o vydědění obžalovaného a dále rozsudek Okresního soudu v Přerově ze dne 30.3.2009, sp.zn. 15 C 281/2008, kterým mu byla uložena povinnost vyklidit prostory v domě Miloslava N.). V souvislosti s povahou vztahu obžalovaného k předmětné nemovitosti je možné poukázat na odůvodnění rozsudků krajského soudu ve věci 29 T 1/2011, jakož i odůvodnění zrušujících usnesení vrchního soudu, kde je rekapitulován sled událostí předcházející pohřšování Miloslava N. a jeho manželky Zdeňky N., právě v kontextu s událostmi souvisejícími se snahou Miloslava N. o vystěhování obžalovaného z domu.
123. Co se týče vztahu obžalovaného k Jaroslavě S., tak zde je možné poukázat na řadu trestních oznámení a dalších podání obžalovaného na Jaroslavu S. v souvislosti s výkonem opatrovnictví majetku Miloslava N. (viz výše – například trestní oznámení z porušení tajemství dopravovaných zpráv z května 2012, oznámení ve věci porušování povinností při správě cizího majetku z července 2012, oznámení pro křivé obvinění z listopadu 2012 nebo podání žaloby na ochranu osobnosti z 24. 9. 2013). Obžalovaný proti opatrovnictví Jaroslavy S. opakovaně brojil i v rámci řízení o ustanovení opatrovníka ve věci OS Přerov 0 Nc 1029/2009, kde se například návrhem ze dne 27. 8. 2012 domáhal zproštění Jaroslavy S. funkce opatrovníka (rozhodnutím soudu ze dne 31. 1. 2013 byl tento návrh obžalovaného jako nedůvodný zamítnut).
124. Zcela nezpochybnitelnou skutečností je to, že to byla právě Jaroslava S., která jako opatrovnice jménem Miloslava N. podala žalobu o vyklizení nemovitosti a načež bylo rozsudkem Okresního soudu v Přerově ze dne 22. 1. 2015 sp. zn. 10 C 164/2012 rozhodnuto o povinnosti obžalovaného vyklidit nemovitost. Rovněž tak opatrovnice Jaroslava S. podala jménem Miloslava N. žalobu o výkon rozhodnutí vyklizením nemovitých věcí, na základě čehož bylo následně usnesením Okresního soudu v Přerově ze dne 6. 10. 2015 sp. zn. 21 E 16/2015 nařízeno vyklizení nemovitosti obžalovaným.
125. O tom, jak obžalovaný skutečně vnímal Jaroslavu S. a to v době, kdy započal s přípravou její vraždy, svědčí dobře také jeho vlastní vyjádření, obsažená v jeho odvolání proti usnesení Okresního soudu v Přerově ze dne 6. 10. 2015 sp. zn. 21 E 16/2015 (č.l. 66 – 67), kterým bylo nařízeno vyklizení předmětného domu. Jedná se samozřejmě o listinu adresovanou soudu v rámci probíhajícího exekučního řízení a lze zde proto očekávat jistou „umírněnost“ projevu a formální stylizaci, nicméně i tak je na první pohled zřejmé, jaký postoj obžalovaný vůči Jaroslavě S. zastával. Obžalovaný ve svém odvolání ze dne 9. 11. 2015 poukazuje na řadu procesních i hmotněprávních skutečností, které podle jeho názoru činí rozhodnutí soudu o nařízení vyklizení domu nezákonným a nesprávným. Mimo jiné zde i obšírně namítá nedostatek věcné legitimace opatrovnice Jaroslavy S., což zdůvodňuje mimo jiné shodnými argumenty, které již dříve uváděl ve svém neúspěšném návrhu na zproštění Jaroslavy S. funkce opatrovníka. Obžalovaný v odvolání dále uvádí, že se jej, coby „spolubudovatele nemovitosti“ navrhovatelka „snaží zlikvidovat“, pomlouvá jej a „drže tvrdí, že žádným dědicem svého otce není“. Dále obžalovaný v odvolání poukazuje na to, že „poklidné užívání majetku“ je pod zákonnou ochranou a rozhodnutí soudu o vyklizení nemovitosti tak porušuje jeho práva. Podle soudu je z tohoto podání obžalovaného evidentní, že v listopadu 2015, tedy v době, kdy již započal s přípravou vraždy Jaroslavy S., tuto považoval za svého úhlavního nepřítele (osobu, která se jej „snaží zlikvidovat“), osobu, která mu nejen fakticky komplikuje stávající situaci, ale bezprostředně ohrožuje i jeho budoucnost (tvrdí o něm, že není dědicem svého

otce), neboť to byla právě Jaroslava S., která se v rámci civilního řízení snažila zbavit obžalovaného možnosti nadále užívat dům, k němuž má silný vztah a považuje jej za věc, na jejímž vybudování se sám podílel a která by se v budoucnu měla stát právě jeho vlastnictvím. Tvzení obžalovaného o tom, že se jej, jakožto „spolubudovatele nemovitosti...navrhovatelka snaží zlikvidovat“, je třeba v kontextu dané situace jednoznačně vnímat tak, že obžalovaný Jaroslava S. vnímal jako osobu, která se i v budoucnu bude snažit zamezit „jeho nárokům“ na předmětnou nemovitost. Pokud se obžalovaný v podaném odvolání dovolává ochrany „poklidného užívání majetku“, tak je zřejmé, že právě aktivitu Jaroslavy S. směřující k jeho vystěhování z domu vnímal jako překážku v nerušeném užívání předmětné nemovitosti, jak je to uvedeno i ve výroku tohoto rozsudku.

126. To, že vztah obžalovaného k Jaroslavě S. byl nepřátelský, vyplývá nejen z výše uvedených civilních sporů a podání obžalovaného, jakož i ze svědecké výpovědi Gabriely S., ale i z výpovědi dalšího spolubydličího v domě, svědka Jiřího L. Ten již v přípravném řízení opakovaně a poměrně expresivně hovořil o tom, že obžalovaný Jaroslava S. vnímal jako „nepřítele číslo jedna“. Svědek vypověděl, že obžalovaný „stále opakoval“, že jej Jaroslava S. chce „zničit a připravit ho o dům“. Svědek dále uvedl, že obžalovaný o Jaroslavě S. hovořil jako o osobě, která mu chce cíleně uškodit, považoval ji společně s policií za svého největšího nepřítele. Před svědkem obžalovaný „neřekl, že chce S. zlikvidovat. I když ji nenáviděl.“ Podle soudu je charakteristika vztahu obžalovaného k Jaroslavě S. svědkem Jiřím L. naprosto přiléhavá a vypovídající, kdy je třeba připomenout, že právě tohoto svědka se obžalovaný dovolává, pokud poukazuje na jeho hodnocení osoby Gabriely S. I z výpovědi tohoto svědka je bezesporu patrné to, že obžalovaný neměl k Jaroslavě S. výhrady pouze co se týče kvality výkonu opatrovnické funkce, ale jednoznačně ji vnímal jako osobu, která jej chce „zničit a připravit ho o dům“.
127. Pokud obžalovaný tvrdil, že si byl dobře vědom toho, že **opatrovnice Jaroslava S. nemohla účinně podat návrh na výkon rozhodnutí** vyklizením nemovitých věcí, neboť předtím nebylo rozhodnuto opatrovnickým soudem o schválení tohoto úkonu opatrovnice, tak je zřejmé, že se jedná opět o účelovou argumentaci, neboť z již zmiňovaného odvolání obžalovaného proti usnesení o nařízení vyklizení nemovitosti vyplývá (č.l. 66 – 67), že obžalovaný zde uvádí celou řadu argumentů, které podle jeho názoru musí vést ke zrušení napadeného rozhodnutí, nicméně rozhodně zde nenamítá předchozí neschválení úkonu opatrovnice soudem. Není žádný logický důvod domnívat se, že by obžalovaný tuto zásadní vadu napadeného rozhodnutí do odůvodnění svého odvolání vůbec neuvedl, pokud by si byl tohoto nedostatku skutečně vědom. Z obsahu odvolání je evidentní, že se zde snaží vyčerpávajícím způsobem poukázat na nedostatky napadeného rozhodnutí (mj. namítá nedostatek aktivní legitimace opatrovnice, vznáší námítky procesní i hmotněprávní povahy). Koneckonců i samotný exekuční soud nepovažoval absenci předchozího souhlasu soudu s úkonem opatrovnice (podáním exekuční žaloby) za nedostatek, který by mu bránil ve vydání rozhodnutí o povinnosti obžalovaného vyklidit nemovitost (ať už se jednalo o jeho právní názor nebo opomenutí této skutečnosti). Napadené usnesení bylo následně usnesením Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 8.3.2016, sp.zn. 40 Co 57/2016 zrušeno, jednak z důvodu absence předchozího souhlasu soudu s úkonem opatrovnice a jednak z důvodu zániku funkce opatrovníka v důsledku prohlášení Miloslava N. za mrtvého (rozhodnutí o prohlášení za mrtvého nabylo právní moci 18.1.2016), tedy z důvodů, které obžalovaný ve svém odvolání vůbec neuváděl. V každém případě je z odvolání obžalovaného zřejmé, že rozhodnutí, kterým mu bylo uloženo vyklidit nemovitost, vnímal jako aktuální a závažnou hrozbu, což zcela koresponduje s výpovědí Gabriely S. a s faktem, že právě po doručení exekučního rozhodnutí soudu započal s přípravou vraždy Jaroslavy S.
128. Obžalovaný opakovaně poukazoval také na to, že **mohl jednoduše docílit okamžitého ukončení opatrovnictví Jaroslavy S.** tím, že by vzal zpět své odvolání ze dne 30. 3. 2015, které podal proti rozsudku Okresního soudu v Přerově ze dne 18. 12. 2014 sp. zn. 0 Nc 1042/2010,

kterým byl Miloslav N. prohlášen za mrtvého a neměl tedy žádný důvod plánovat vraždu Jaroslavy S. Obžalovanému lze sice přisvědčit v tom, že jako strana v civilním řízení samozřejmě mohl disponovat podaným odvoláním, nicméně v daném případě činil pravý opak, kdy podané odvolání průběžně doplňoval (následně ve věci neúspěšně podal ještě ústavní stížnost a dovolání), přičemž v řízení již dříve podával odvolání proti rozhodnutí o pokračování v řízení (čl. 1543) a předkládal důkazy o tom, že jeho otec žije. Pokud tedy obžalovaný nyní poukazuje na možnost, jak se mohl „lehce“ zbavit Jaroslavy S. jakožto opatrovnice (ať už si byl vědom toho, že prohlášením otce za mrtvého dojde ze zákona k zániku jejího opatrovnictví, které bylo vázáno pouze na dobu nezvěstnosti Miloslava N. či nikoliv), tak se jedná o zcela zavádějící a účelovou argumentaci, neboť v daném případě je neoddiskutovatelné, že ve skutečnosti činil kroky zcela opačné.

129. To, že Jaroslava S. byla opravdu osobou, kterou obžalovaný vnímal jako hlavní překážku v užívání předmětného domu a rovněž jako osobu, která do budoucna ohrožovala jeho nároky vůči předmětné nemovitosti, koresponduje i s **okolnostmi návštěvy Gabriely S. u Jaroslavy S.**, ke které došlo v dubnu 2015. Z výpovědi svědkyně Gabriely S. vyplývá, že to byl právě obžalovaný, kdo její návštěvu u Jaroslavy S. inicioval, neboť chtěl zjistit, jaké má ohledně domu plány do budoucna, „chtěl zjistit, proč to dělá, proč mu ničí život, proč mu nenechá ten barák“. Proto ji také vybavil nahrávacím zařízením, kterým si průběh návštěvy skrytě nahrála. Z výpovědi Gabriely S., jakož i z pořízené audionahrávky je patrné, že Jaroslava S. během tohoto setkání Gabriele S. mimo jiné sdělila, že má v plánu v budoucnu dům prodat a hovořila v tom smyslu, že obžalovaný na dům nemá nárok a že jeho otec jej před smrtí vydědil. Z elektronického deníčku (č.l. 1607-1612), který si obžalovaný vedl je zřejmé, že obžalovaný byl s vyjádřeními Jaroslavy S. v rámci uvedené návštěvy dobře obeznámen, přičemž si dne 24.4.2015 poznačil: „Gábina navštívila opatrovnici a dozvěděla se od ní, že tato bude chtít dům prodat, aby se uspokojily peníze v něm utopené pohřešovanou a takové kecý“. Soud nepochybuje o tom, že k popisované návštěvě Jaroslavy S. došlo na popud obžalovaného právě v souvislosti s jeho zájmem o zjištění záměrů Jaroslavy S. ohledně domu, o čemž svědčí nejen výpověď Gabriely S., ale především fakt, že ji obžalovaný pro tento účel vybavil nahrávacím zařízením a chtěl po ní, aby průběh návštěvy skrytě nahrála. Tvrzení obžalovaného o tom, že iniciátorkou návštěvy byla samotná Gabriela S. (a on pouze využil situace), která údajně měla, vzhledem ke shodnému příjmení, chtít zjistit, zda mezi ní a Jaroslavou S. není příbuzenský poměr, respektive zjistit údaje k osobě otce, působí v dané situaci naprosto nevěrohodně a při vědomí frekvence natolik běžného příjmení, jakým je S.-S., i poměrně absurdně. Sama Gabriela S. v této souvislosti uvedla, že se jednalo pouze o legendu, na jejímž základě se měla k Jaroslavě S. dostat. Navíc Gabriela S. prokazatelně již delší dobu neudrží žádné kontakty se svými rodinnými příslušníky, o svém biologickém otci stejně jako o nevlastním otci hovořila negativně v tom směru, že ji měli sexuálně zneužívat (při těchto sděleních byla svědkyně před soudem zjevně rozrušená) a není proto žádný důvod uvažovat o tom, že by ve skutečnosti zjišťovala u Jaroslavy S. údaje ohledně svého otce. Konečně to, že se jednalo o připravenou legendu potvrzuje i samotný úvod komunikace Gabriely S. s Jaroslavou S., kdy Gabriela S. uvedla, že v domě u obžalovaného viděla nějaké listiny, kde bylo jméno S. s tím, že podpis u jména vypadal jako podpis jejího otce, což mělo být právě důvodem, pro něž se rozhodla Jaroslavu S. kontaktovat.
130. Ze všech výše uvedených skutečností je podle sodu dostatečně zřejmé, že Jaroslava S. v očích obžalovaného představovala skutečně zásadní překážku a to nejen jako opatrovnice, ale i v případě zániku opatrovnictví, neboť na základě příbuzenského vztahu k Miloslavu N. mohla být za určitých podmínek (vydědění dětí Miloslava N.) zákonnou dědičkou jeho majetku a obžalovaný si byl vědom toho, že Jaroslava S. v budoucnu v rámci dědického řízení může uplatnit tyto své nároky (což jak se ukázalo před soudem také již udělala), kdy se zcela jasně vyjádřila i v tom směru, že dům následně hodlá prodat. Obžalovaný tedy Jaroslavu S. logicky vnímal jako osobu, která jej, bez ohledu na to, zda vykonává funkci opatrovníka či nikoliv, i do budoucna ohrožuje v jeho nárocích na předmětnou nemovitost. Zjednodušeně lze říci, že opatrovnictví vykonávané Jaroslavou S.

obžalovanému komplikovalo stávající situaci - nerušené užívání nemovitosti, zatímco samotná osoba Jaroslavy S. jej ohrožovala i do budoucna, právě v souvislosti s nároky, které si činil na předmětnou nemovitost, tedy věc která pro něj má mimořádný význam a v jeho životě hraje vcelku zásadní roli.

131. V rámci své obhajoby obžalovaný namítal dále to, že **způsob zajištění alibi tak, jak ho popisovala Gabriela S., by byl naprosto nereálný a nelogický** a je proto zřejmé, že on sám by takto nikdy neuvažoval. Přitom poukazoval zejména na nezpůsobilost zajištění komunikace mobilního telefonu s počítačem prostřednictvím programu Macro Express, dále na nemožnost přenesení otisku prstu Jiřího L. na kovovou trubku, dále poukázal na to, že při domovní prohlídce nebyl nalezen žádný sáček s vlasy Jiřího L. a jeho boty nemohly být určeny k potřísnění krví, neboť Jiří L. má pouze jedny boty. V této souvislosti je třeba nejprve uvést, že obžalovanému je v projednávané věci kladeno za vinu to, že připravoval vraždu Jaroslavy S., nikoli že by se již o její vraždu pokusil nebo ji dokonce dokončil. Gabriela S. v daném případě neodpovídala za úroveň a správnost postupů, které obžalovaný plánoval v rámci připravované vraždy použít za účelem vytvoření alibi pro sebe a jí samotnou, jakož i za účelem zmatení policejního orgánu a svedení stopy na Jiřího L. V každém případě však mechanismy popisované Gabrielou S. mají racionální základ a obecně mohou vést k dosažení sledovaného cíle. Navíc je zřejmé, že obžalovaný v průběhu trestního řízení věnoval značnou energii rozboru jednotlivých postupů, o nichž Gabriela S. v souvislosti s plánovaným alibi hovořila, přičemž postupem času nepochybně mohl zjistit určité nedostatky či slabiny mechanismů, které sám hodlal použít. V tomto směru je možné odkázat například na jeho vyjádření stran problematičnosti umístění daktyloskopické stopy na zdrsňený povrch trubky, kdy v této souvislosti obžalovaný prohlásil, že si nastudoval pokyn policejního prezidia týkající se právě daktyloskopických stop. Stejně tak lze poukázat na toxikologický znalecký posudek a opakovanou výpověď příslušného znalce před soudem, kdy až v rámci doplněného znaleckého posudku, za součinnosti farmakologa, bylo stanoveno, jaké množství semen tisu by mohlo vést k smrtelné otravě psa, přičemž ani znalec toxikolog na tuto otázku zprvu neznal odpověď.
132. Pokud například Gabriela S. hovořila o záměru obžalovaného nastražit pod plastovou omotávku vlas Jiřího L., tak se nepochybně jedná o nikterak komplikované nastražení biologické stopy, jejímž prostřednictvím by bylo možné jednoduše zjistit DNA Jiřího L., tedy osoby, která bydlela v domě společně s obžalovaným a mohla by proto mít rovněž motiv k usmrcení Jaroslavy S. (v souvislosti s její snahou vystěhovat je z domu). Obžalovaný by měl nepochybně řadu příležitostí, jak získat vlas spolubydlící osoby, přičemž to, že při domovní prohlídce nebyly nalezeny cíleně separované vlasy Jiřího L. nepovažuje soud za zásadní, neboť obžalovaný mohl do doby svého zadržení z různých důvodů právě vlasy (stejně jako semena tisu, která nebyla při domovní prohlídce rovněž zajištěna) zničit nebo uložit na jiném místě. Rovněž tak potřísnění bot Jiřího L. krví Jaroslavy S. a jejich odhození do nedalekého kontejneru společně se smrtící zbraní, by bylo reálně proveditelné a jednoznačně by vedlo orgány činné v trestním řízení na stopu Jiřího L. Pokud bylo v rámci obhajoby obžalovaného poukazováno na to, že Jiří L. má podle svých vlastních slov jedny boty a tyto se mu nikdy neztratily, tak Gabriela S. nikdy nehovořila o tom, že by v souvislosti s přípravou vraždy boty Jiřího L. již odcizili, ale uvedla, že k zajištění bot Jiřího L. mělo dojít až před provedením vraždy, přičemž si lze zcela reálně představit to, že pro Gabrielu S. by nebylo nějak problematické odcizení bot Jiřího L. těsně před spácháním připravované vraždy za situace, kdy k vraždě mělo dojít ve večerních hodinách a Jiří L. bydlel v domě společně s ní a s obžalovaným. Pokud Gabriela S. hovořila o plánu obžalovaného, jak zajistí alibi pro sebe a pro ni prostřednictvím komunikace na počítačích, které budou umístěny mimo Přerov, tak se nepochybně opět jedná o reálný způsob, jakým by bylo možné vytvořit alibi. Gabriela S. v podstatě ve všech svých výpovědích při popisu tohoto mechanismu hovořila o tom, jak si obžalovaný na počítači jednoduše naprogramoval „program makro“, který následně bez jakékoliv jeho aktivity prováděl samostatně

operace, takže to působilo, jako by na počítači někdo skutečně pracoval. Gabriela S., aniž by v tomto směru měla zjevně nějaké hlubší znalosti, tak laicky vcelku přesně popsala princip, jakým fungují různá makra, tedy i program Macro Express, který byl nainstalován v počítačích zajištěných při domovní prohlídce. V této souvislosti je třeba uvést, že obžalovaný v rámci své obhajoby ve věci 29 T 1/2011 poukazuje mimo jiné na to, že se vraždy svého otce a jeho manželky nemohl dopustit, protože v době, kdy mělo ke spáchání skutku dojít, byl fyzicky v místě svého bydliště, kde pracoval na počítači. Z odůvodnění rozsudků nalézacího i odvolacího soudu je patrné, že této části obhajoby obžalovaného byl věnován poměrně velký prostor, kdy bylo prováděno znalecké zkoumání zajištěné výpočetní techniky, přičemž na základě zjištěných dat bylo konstatováno, že obžalovaný v inkriminované době skutečně mohl fyzicky pracovat na počítači (s dodatkem, že mezi jednotlivými aktivitami však byly časové roztupy a obžalovaný se za daných okolností podle názoru soudů mohl žalovaného skutku dopustit). Z uvedeného je zřejmé, že obžalovaný si byl dobře vědom toho, že údaje o komunikaci na počítači mohou při určitých typech činnosti potvrzovat fyzickou přítomnost konkrétní osoby na daném místě, kdy v případě, že by k takové komunikaci docházelo mezi dvěma počítači nacházejícími se mimo Přerov, tedy v místech vzdálených od místa, kde mělo dojít ke spáchání trestného činu, nepochybně by se jednalo o mechanismus způsobilý zajistit dotyčným osobám alibi na dobu, kdy mělo dojít ke spáchání trestného činu. Obžalovaný si na základě zkušenosti z trestního řízení ve věci 29 T 1/2011 byl rovněž dobře vědom toho, že v případě uplatnění takovéto obhajoby se orgány činné v trestním řízení touto musí pečlivě zaobírat, kdy se jedná o poměrně zásadní věc z hlediska závěru o tom, zda konkrétní osoba mohla spáchat v určitém čase trestný čin či nikoliv.

133. Obžalovanému lze přisvědčit v tom směru, že **program Macro Express** patrně neumožňuje ovládnutí mobilního telefonu (přijetí telefonního hovoru), nicméně v tomto směru je otázkou, nakolik přesně a správně Gabriela S. dokázala interpretovat údaje, které jí obžalovaný v této souvislosti sdělil. Jak v tomto případě, tak i při popisu dalších odborných a technických detailů týkajících se jednotlivých mechanismů, které obžalovaný hodlal využít, je třeba mít na zřeteli reálnou možnost jejich nechtěného zkreslení, k němuž logicky mohlo při výpovědi Gabriely S. dojít. Z provedeného dokazování je zřejmé, že Gabriela S. nemá vyšší vzdělání (je vyučená v oboru krejčovská a provoz domácnosti), na rozdíl od obžalovaného nemá hlubší technické znalosti a podle znalců neoplývá nějakou výraznější kvalitou intelektu. Gabriela S. nepochybně mohla hovořit o programu „makro“, jehož fungování jí obžalovaný ukazoval (a svědkyně to také vcelku přesně popsala), i v souvislosti s automatickým přijetím telefonického hovoru na mobilní telefon, což mělo právě s touto činností (provádění operací na počítači pomocí „makra“) bezprostředně souviset. To, že Gabriela S. při popisu některých technických postupů uvádí nesprávné údaje, aniž by se snažila záměrně zkreslovat skutečnosti, lze velmi dobře demonstrovat na tom, jak svědkyně popisovala to, jak obžalovaný hledal informace ohledně účinků semen tisu na internetu. Svědkyně uvedla, že „používal tzv. torenty“, což jsou podle ní „programy na skrytí IP adresy, takže to vypadalo, jako že to nehledá ze svého počítače, ale například z Francie, z Budapešti apod.“ Svědkyně zde tedy hovořila o „torrentech“, zatímco v podstatě naprosto přesně popsala fungování sítě Tor, která zajišťuje anonymizaci uživatele při pohybu na internetu. Právě prostřednictvím sítě Tor je možné skrýt informace o IP adrese uživatele a dalších faktorech, které by mohly vést k jeho identifikaci. Díky používání Toru je obtížné vysledovat činnost uživatele na internetu včetně návštěv webových stránek a podobně (viz úřední záznam č.l. 377 – 378). Z kriminalistického odborného vyjádření (č.l. 367-374, 1688-1690) vyplývá, že na všech počítačích zajištěných v rámci domovní prohlídky u obžalovaného byl nalezen nainstalovaný funkční program Tor s aplikací Vidalia (grafickým doplňkem pro ovládnutí Tor sítě). Z výpovědi Gabriely S. je tedy zřejmé, že popisovala právě fungování sítě Tor, přesto že hovořila o „torrentech“, což jak správně obžalovaný uvedl, jsou soubory určené k zcela jiným účelům než je skrývání IP adresy počítače (s Torem je spojuje pouze určitá slovní podobnost). Podle soudu je proto třeba i na další části výpovědi Gabriely S., pokud jí

obžalovaný vytýká technické nedostatky popisovaných mechanismů, nahlízet s vědomím tohoto možného omezení, které však v zásadě nijak nesnižuje racionalitu a věrohodnost její výpovědi.

134. V souvislosti s **automatickým přijetím telefonického hovoru** na mobilním telefonu je třeba poukázat opět na kriminalistické odborné vyjádření (č.l. 1688-1690), ze kterého vyplývá, že v současné době je na internetu nepřeberné množství programů, kterými je možné ovládat mobilní telefon prostřednictvím počítače, přičemž tyto programy je možné volně stáhnout z internetových stránek a elektronickou komunikací s počítačem v současnosti podporují všechny „chytré telefony“ tedy i telefony vybavené operačním systémem Android. Z výpovědi Gabriely S. vyplývá, že v průběhu doby, kdy bydlela u obžalovaného získala mobilní telefon Aligator S4030 Duo Black, který je tzv. chytrým telefonem s operačním systémem Android (č.l. 2963-2968). To potvrdil i sám obžalovaný, který listinu, týkající se popisu předmětného mobilního telefonu založenou do trestního spisu, vlastnoručně opatřil poznámkou - „tento mobil si Gabriela S. pořídila během bydlení u mě za mně ukradené peníze (cirka září 2015)“ - viz č.l. 1640. Obžalovaný i Gabriela S. hovořili v souvislosti s tímto mobilním telefonem o tom, že se porouchal. Je samozřejmě otázkou, kdy se tak stalo (pokud Gabriela S. mobilní telefon získala někdy v září 2015, mělo by k poruše logicky dojít někdy v pozdější době), nicméně pro posouzení věci je nepodstatné, zda k tomu došlo ještě před tím, než obžalovaný započal s přípravou vraždy nebo až poté, neboť ve fázi přípravy trestného činu by v případě poruchy bylo možné logicky opatřit jiný přístroj či upravit vlastní postup zajištění alibi. Rozhodně nelze souhlasit s obžalovaným, pokud naznačuje, že v případě poruchy mobilního telefonu je verze Gabriely S. nerealizovatelná a nelze tak vycházet z její výpovědi.
135. Pokud obžalovaný poukázal na to, že v rámci zkoumání zajištěné výpočetní techniky **nebyla nalezena hesla, která by svědčila o vyhledávání informací o tisu**, tak to lze vysvětlit právě tím, co uváděla svědkyně Gabriela S., tedy vyhledáváním prostřednictvím sítě Tor (samozřejmě si lze představit i to, že při standardním vyhledávání by obžalovaný následně smazal historii vyhledávání v internetovém prohlížeči nebo by využil možnosti anonymního vyhledávání – viz odborné vyjádření č.l. 2895-2897). Znovu je třeba připomenout, že obžalovaný si byl ze zkušeností s trestním řízením ve věci 29 T 1/2011 velmi dobře vědom toho, že v rámci objasňování trestné činnosti může být zajištěna výpočetní technika podezřelé osoby a tato může být následně podrobena znaleckému zkoumání s cílem, získat veškeré relevantní údaje.
136. Bylo prokázáno, že o rostlině tisu červeného lze na internetu volně získat řadu informací, kdy v podstatě ve všech případech je poukazováno na to, že se jedná o jedovatou rostlinu. V článku publikovaném v elektronické encyklopedii Wikipedia se například uvádí, že jed se vstřebává a působí velice rychle a „může být nebezpečný i pro nezkušená, či zdomácnělá zvířata, která někdy umírají ještě dřív, než stihnou své hodování dokončit“ (č.l. 393-396). Z některých článků a textů, které se zobrazí při zadání hesla „tisu červeného“ na vyhledávači Google je patrné, že se zde hovoří o smrtelných otravách rostlinou tisu červeného, přičemž se zde řeší i otázka množství semen tisu, které je potřebné k usmrcení člověka, kdy jsou například uváděny i hodnoty v řádech desítek semen. Je otázkou, jaké informace obžalovaný ohledně toxicity semen tisu a jejich množství na internetu získal, kdy vzhledem k výše uvedenému se lze oprávněně domnívat, že tak činil skrytě, právě za pomoci sítě Tor, která je rovněž využívána k přístupu na tzv. Deep/Dark web, což je oblast internetu, která je z běžného prohlížeče nedostupná a často slouží k získávání nelegálních informací a věcí (viz úřední záznam č.l. 377-378). Znovu je třeba také poukázat na to, že Gabriela S. není nějak odpovědná za správnost údajů, které jí obžalovaný sděloval. Pokud tedy obžalovaný zpochybňoval věrohodnost výpovědi Gabriely S. poukazováním na závěry znalce toxikologa, jedná se vzhledem k výše uvedenému o poněkud zavádějící argumentaci.

137. Z hlediska věrohodnosti výpovědi svědkyně Gabriely S. považuje soud v souvislosti s údaji o toxických účincích tisu červeného podstatnou jinou skutečnost a sice to, že Gabriela S. uvedla, že jí obžalovaný v souvislosti se semeny tisu sdělil, že jedovaté je pouze samotné semeno a nikoli měkká dužina, která jej obaluje. Následně viděla to, jak obžalovaný zbavoval semena dužiny a poté je sušil. Lze souhlasit s tím, že je poměrně obecně známou skutečností to, že rostlina tisu červeného je jedovatá, nicméně nelze již považovat za nějakou notoriету to, že v případě plodu tisu červeného je jedovaté pouze semeno, zatím co červený míšek (dužina), který jej obaluje je zcela netoxický (viz toxikologický znalecký posudek č.l. 384-387), kdy tato skutečnost již zpravidla běžnému laikovi, který v tomto směru nebude vyhledávat další informace, nebude známa. Podle soudu se zde opět jedná o poměrně významný detail podporující věrohodnost svědecké výpovědi Gabriely S., svědčící o předchozím zájmu obžalovaného o danou problematiku, byť on sám v rámci vazebního zasedání dne 4.2.2016 uvedl (podle názoru soudu zcela účelově), že neví, zda jsou semena tisu jedovatá s tím, že je mu známo, že jedovatý je odvar z větviček tisu (aby pak následně u hlavního líčení vypověděl, že „snad každý přičetný člověk ví, že tis je jedovatý celý“). Dalším faktem, který v této souvislosti Gabriela S. uvedla je to, že obžalovaný plánoval semena tisu rozdrtit v hmoždíři, což je opět poměrně významná skutečnost svědčící o předchozím zájmu o toxické účinky semen tisu, neboť jak vyplývá z výpovědi znalců toxikologa a farmakologa před soudem, tak semena tisu se drtí právě proto, aby nastaly požadované toxické účinky, kdy nerozdrcené semeno může projít trávicím traktem, aniž by došlo k intoxikaci daného organismu.
138. Obžalovaný v rámci své obhajoby poukazyval dále na to, že **Jaroslava S. nyní žádného psa nemá a neměla jej ani v inkriminované době** a je tudíž otázkou, jak by mohla být usmrcena při večerním venčení psa, respektive, jak by tomuto „neexistujícímu psovi“ mohla být předhována otrávená návnada. Zde je třeba nejprve zmínit výpověď svědkyně Jaroslavy S., která u hlavního líčení uvedla, že v minulosti měla psa, šlo o fenku jezevčíka a tohoto psa venčívala i ve večerních hodinách, o čemž obžalovaný věděl. Uvedené koresponduje s výpovědí obžalovaného v rámci vazebního zasedání dne 4.2.2016, kde hovořil o tom, že v minulosti měl s tetou normální vztah, chodil k ní i do bytu, je mu známo, že teta měla někdy v roce 2002 psa. Obžalovaný u vazebního zasedání dále uvedl, že „neví“, zda Jaroslava S. má psa i v současnosti, připustil, že si mohla dotyčná pořídit nového psa, ale to nemůže vědět. Dále uvedl, že se domnívá „že ten jezevčík se může dožít deseti, dvanácti let“. Z těchto vyjádření obžalovaného vyplývá, že si byl skutečně vědom toho, že Jaroslava S. v minulosti měla psa (jezevčíka) a není žádný důvod zpochybňovat sdělení této svědkyně o tom, že obžalovaný věděl, že psa venčívá i ve večerních hodinách. Obžalovaný sám připustil možnost, že si Jaroslava S. mohla pořídit nového psa a to, že původního psa již nemá dedukoval z představy o předpokládané délce života jezevčíka.
139. Pokud obžalovaný poukazyval na to, že Gabriela S. lhala, když před soudem tvrdila, že během návštěvy v bytě Jaroslavy S. slyšela štěkat psa, tak předně je třeba konstatovat, že Gabriela S. nikdy neřekla, že by v bytě Jaroslavy S. slyšela štěkat psa. Vyjádřila se, v tom smyslu, že v bytě Jaroslavy S. slyšela psa, konkrétně uvedla, že si přesně nevzpomíná, jestli ten pes „štěkal nebo kňučel, nebo dělal nějaký jiný rachot, ale byl slyšet v tom bytě“. Z audionahrávky pořízené Gabrielou S. právě v průběhu této návštěvy u Jaroslavy S. je patrné, že během návštěvy byl v bytě skutečně zřetelně slyšet štěkot psa, přičemž vzhledem k hlasitosti štěkotu lze reálně usuzovat na to, že pes se nenacházel v jedné místnosti s Gabrielou S. a Jaroslavou S. Je samozřejmě otázkou, kde přesně se v daný okamžik štěkající pes nacházel (Jaroslava S. bydlí v domě, kde se nachází řada bytů), bez ohledu na to však platí, že v průběhu popsané návštěvy je v bytě Jaroslavy S. zřetelně slyšet štěkot psa. Za této situace je evidentní, že Gabriela S. se mohla skutečně domnívat, že se v bytě nachází pes. Zmíněná audionahrávka tedy rozhodně neusvědčuje Gabrielu S. ze lži, ale naopak potvrzuje věrohodnost její výpovědi, když hovořila o tom, že pes „byl slyšet v tom bytě“.

140. V souvislosti s posouzením toho, zda Gabriela S. lhala, pokud hovořila o psovi Jaroslavy S., je třeba dále poukázat na to, že Jaroslava S. také uvedla, že ve všední dny chodívá kolem poledne pravidelně venčit jezevčíka své dcery, přičemž asi dva měsíce poté, co jí v bytě navštívila Gabriela S., tuto potkala ve městě právě v okamžiku, kdy venčila psa dcery. Jaroslava S. vypověděla, že si všimla, že ji Gabriela S. zaregistrovala, ale nedala to najevo a nijak se spolu tehdy nebavily. Také Gabriela S. ve své výpovědi potvrdila zmíněnou událost, tedy to, že jednou ve městě Jaroslavu S. náhodně viděla, ale nehlásila se k ní. Je tedy zřejmé, že Gabriela S. viděla Jaroslavu S. během dne při venčení jezevčíka. Pokud obžalovaný následně vyslal Gabrielu S., aby sledovala pohyb Jaroslavy S., tak k tomu podle Gabriely S. došlo pouze jednou, a to ve večerních hodinách, kdy již byla tma, přičemž svědkyně viděla ženu, která venčila psa, který vypadal jako jezevčík. Gabriela S. výslovně uvedla, že si „myslí, že to byla paní S., i když do obličeje ... jí neviděla“. Za této situace je podle soudu reálné to, že Gabriela S. si Jaroslavu S. mohla splést s jinou osobou venčící psa, pokud již v dubnu v průběhu návštěvy v bytě Jaroslavy S. slyšela štěkat psa a po nějaké době ji viděla ve městě se psem, kdy sama uvedla, že ji neviděla do obličeje (předtím ji na živo viděla pouze dvakrát), byl večer a dotyčná žena venčila psa, který vypadal jako jezevčík. Za daných okolností Gabriela S. (stejně jako obžalovaný) mohla reálně nabýt přesvědčení, že Jaroslava S. skutečně má jezevčíka, kterého by logicky měla venčit v místě svého bydliště i ve večerních hodinách a pokud následně poblíž domu viděla ženu venčící psa vzezření jezevčíka, mohla tak na základě těchto indicií dospět k závěru, že se jedná o Jaroslavu S. Podle soudu se nejedná o nelogickou či uměle vykonstruovanou úvahu, ale naopak o zcela reálnou situaci, mající prokazatelně oporu v konkrétních událostech (1. povědomí obžalovaného o psovi Jaroslavy S., 2. štěkot psa během návštěvy Gabriely S. v bytě Jaroslavy S., 3. spatření Jaroslavy S. se psem ve městě a 4. spatření ženy venčící psa ve večerních hodinách v místě bydliště Jaroslavy S., kdy ve všech případech se mělo jednat o jezevčíka).
141. Pokud bylo obhajobou v souvislosti se závěry znalce toxikologa poukazováno na to, že Gabrielou S. udávané množství semen tisu bylo mnohonásobně nižší, než jaké množství by bylo potřebné k usmrcení (otravě) jezevčíka, tak je třeba kromě již dříve uvedeného zmínit, že Gabriela S. nikdy nehovořila o tom, že by jezevčík v důsledku předhozené otrávené návnady měl okamžitě pojit, kdy z její výpovědi vyplývá spíše to, že předhození návnady mělo upoutat pozornost psa a následně i Jaroslavy S., která by vcelku logicky reagovala na danou situaci tím, že by se psovi snažila v pozření návnady zabránit.
142. Jestliže se obžalovaný snažil zpochybnit věrohodnost svědkyně Gabriely S. poukazováním na její **zálibu ve hře Assassin's Creed**, tak je třeba uvést, že se jedná o počítačovou hru, která je mezi veřejností poměrně oblíbená a je bez jakéhokoliv omezení dostupná a volně prodejná. Právě z listin předložených obžalovaným vyplývá, že o této hře jsou publikovány recenze v mainstreamových médiích, přičemž se jedná o akční hru, která je dějově zasazena především do historicky vzdálených období (zejména středověku) a byť se v případě hlavních postav hry (Assasinů) jedná o „nájemné vrahy“, tak jejich hlavním cílem je zlikvidovat osoby, které nějakým způsobem škodí celé společnosti. Ve hře nejsou rozhodně popisovány ani využívány moderní kriminalistické metody, které se odrážejí v postupech uváděných Gabrielou S. v souvislosti s plánováním vraždy Jaroslavy S. (viz recenze č.l. 607-616). Na uvedeném nemění nic to, že Gabriela S. hru označila za „strategickou“, kdy správně (oficiálně) je tato hra označována jako „akční“.
143. Pokud se jedná o již zmiňovaný **fantasy příběh**, který měla Gabriela v rámci komunikace na internetu psát, tak zde je třeba, stejně jako v případě hry Assassin's Creed, poukázat na to, že z obsahu tohoto příběhu (viz č.l. 1868-2093) je patrné, že se jedná skutečně o fantasy příběh, kde vystupují mimo jiné upíři a démoni, hrdinové překonávají překážky zázrakem a ústředním tématem je láska mezi hrdiny příběhu ve fantazijním světě. Znalec psycholog u hlavního líčení jednoznačně uvedl, že psaní fantasy příběhů formou komunikace na internetu zcela odpovídá zjištěnému

charakteru osobnosti Gabriely S., u níž převládají schizoidní rysy, přičemž fakt, že svědkyně psala takovýto příběh opět nic nemění na psychologických závěrech znalce o její specifické věrohodnosti.

144. Co se týče **výpovědi svědkyně Aleny G.**, matky Gabriely S., tak je samozřejmě otázkou, na kolik je její hodnocení dcery objektivní a nestranné, pokud svědkyně hovořila o kauze týkající se půjčky u společnosti Provident, kdy je zřejmé, že jak Alena G., tak i Gabriela S. prezentují každá svou zcela odlišnou verzi případu. Nicméně tato skutečnost, stejně jako údaje uváděné svědkyní G. o tom, že Gabriela S. doma lhala a kradla drobné věci a peníze, jakož i to, že nechtěla pracovat, korespondují plně se závěry znalců, kteří vyšetřovali duševní stav Gabriely S. To, že Gabriela S. žije nápadně parazitárním způsobem života, mohla se v minulosti nepochybně dopustit například podvodného jednání a situačních lží, nemění nic na závěrech znalců o tom, že v projednávané věci je třeba výpovědi Gabriely S. z hlediska psychologických kritérií hodnotit jako specificky věrohodnou.
145. Soud již zmiňoval okolnosti, ze kterých lze jednoznačně dovodit velmi negativní vztah obžalovaného k svědkyni Jaroslavě S., jakož i motiv k přípravě její vraždy. To, že obžalovaný je osobou, která je schopna nejen uvažování, ale i konkrétního jednání souvisejícího s přípravou vraždy, koresponduje i se **závěry znalců, kteří vyšetřovali jeho duševní stav**. Jak bylo již výše uvedeno, znalci u obžalovaného diagnostikovali smíšenou poruchu osobnosti s dominujícími narcistickými rysy a jeho vztah k Jaroslavě S. popsali jako dlouhodobě negativní a naplněný záští k této osobě. Znalci rovněž uvedli, že pokud by bylo prokázáno, že se obžalovaný dopustil vytýkaného jednání, tak z psychologického hlediska by jeho motivace spočívala v osobní mstě a byla by vyústěním dlouhodobé zášti vůči Jaroslavě S. Podle znalců by se tento motiv v jednání obžalovaného mohl vzhledem k silnému prožívání těchto témat prosadit i přes nelogičnost takového počínání (viz č.l. 530). Na tomto místě je třeba také připomenout fakt, že obžalovaný již v roce 2008 poměrně brutálně napadl svého blízkého příbuzného (otce), kdy jej opakovaně udeřil kovovými nůžkami na plech do obličeje, čímž mu způsobil výše popsaná zranění. Trestní stíhání obžalovaného v dané věci bylo sice zastaveno, nicméně bylo konstatováno, že bylo nepochybně prokázáno to, že se předmětný skutek stal a důvodem zastavení bylo to, že podle právního názoru státního zástupce byl obžalovaný v době činu nepřičetný v důsledku „městnání a vybití afektu“. V této souvislosti je třeba uvést, že v nyní projednávané věci byly znalci u obžalovaného zjištěny zvláště agresivní sklony, které typicky zadržuje v sobě, kdy může docházet k jejich městnání a rostoucímu agresivnímu napětí. Za zmínku stojí i oblast sexuální orientace obžalovaného ve které se objevují sadomasochistické praktiky, kdy v tomto směru se vyjadřovala svědkyně Gabriela S., jak při vyšetření znalci, tak i ve své svědecké výpovědi (před soudem uváděla například to, že obžalovaný byl v tomto směru „profík“, měl potřebné náčiní a v této souvislosti k nim v jednom případě dokonce přijela policie). Sám obžalovaný toto nijak nezpochybňoval a v souvislosti s vlastní sexualitou u hlavního líčení hovořil o „velice posunutých limitech“.
146. Jestliže bylo v rámci obhajoby obžalovaného poukazováno na to, že charakteristika osobnosti obžalovaného může být odůvodněna přítomností tzv. Aspergerova syndromu, tak znalec psycholog v této souvislosti u hlavního líčení uvedl, že o přítomnosti tohoto syndromu u obžalovaného znalci vůbec neuvažovali, neboť i když teoreticky uváděné rysy jeho osobnosti mohou být i projevem tohoto syndromu, tak v konkrétním případě obžalovaného tomu nic nenásvědčovalo. Znalec uvedl, že osoby trpící Aspergerovým syndromem jsou od útlého dětství výrazně nápadné, trpí poruchami navázání jakéhokoliv sociálního kontaktu, nereagují na své rodiče, jsou vyčleněni z kolektivu a typické je u nich snížené IQ, kdy i u „vysoce funkčních Aspergerů“ je intelekt snížený, takže jeho projevy jsou skutečně výrazné a nepřehlédnutelné. U obžalovaného bylo IQ zjištěno v horní polovině pásma normy, orientačně kolem hodnoty 110.

147. Obžalovaný dále poukazoval na to, že (pokud by měla být připuštěna varianta, že skutečně připravoval vraždu) **by si nikdy nevybral osobu, jako je Gabriela S. k tomu, aby s ní připravoval vraždu** Jaroslavy S., kterou by navíc měla provést právě Gabriela S. V této souvislosti poukazoval na to, že Gabriela S. byla osoba labilní a nespolehlivá, kdy v jednom případě dokonce utekla z jednání u úřadu práce. Aniž by soud nějak zpochybňoval obžalovaným popisovanou reakci Gabriely S. při jednání na úřadu práce, tak je třeba zde zmínit výpověď svědka Jiřího L., který mimo jiné uvedl, že na nákupy chodila většinou Gabriela S., která obžalovanému chodila také pro poštu a „byla taková jeho služka“. Dále svědek uvedl, že mu obžalovaný říkal, že se na Gabrielu S. „může ve všem spolehnout“. V souvislosti s důvěrou obžalovaného ke Gabriele S. je třeba zmínit také průběh její návštěvy u Jaroslavy S., z něhož je patrné, že Gabriela S. se na základě smyšlené legendy dokázala dostat do bezprostřední blízkosti Jaroslavy S., přičemž nepochybně projevila i jistou míru odvahy a komunikační obratnosti, neboť svými otázkami na Jaroslavu S. (například proč nepřevéde opatrovnictví na obžalovaného nebo na úřad) se snažila získat informace, které byly pro obžalovaného významné. O tom, že Gabriela S. byla pro obžalovaného důvěryhodná (ve smyslu dobře využitelná) svědčí rovněž to, že se sama přihlásila k nelegálnímu připojení společně obývaného domu k elektrické rozvodné síti (viz čl. 600). Z uvedeného je patrné, že obžalovaný Gabrielu S. využíval ve svůj prospěch a důvěřoval jí. Obžalovaný začal připravovat vraždu, k jejímuž spáchání chtěl využít Gabrielu S. v době, kdy si již byl dobře vědom její ochoty k tomu, aby v jeho prospěch vykonala jím zadané úkoly, přestože tyto pro ni byly spojeny s jistou mírou rizika.
148. Obžalovaný dále hovořil o tom, že se v podstatě 4.11.2015, kdy ohlásil odcizení 600 Kč, od Jiřího L. dozvěděl, že mu Gabriela S. již delší dobu krade peníze. Od té doby k ní tedy pojal nedůvěru a dnes lituje toho, že zjistil až tak pozdě, co je Gabriela S. zač. Tato tvrzení obžalovaného je třeba opět hodnotit jako účelová a nepravdivá. Obžalovaný sám, v rámci podání vysvětlení dne 7.12.2015, v souvislosti s údajným odcizením částky 17 000 Kč vůbec nehovořil o tom, že by se Gabriela S. již dříve opakovaně dopouštěla v jeho domě krádeží a jejich vzájemný vztah po celou dobu společného soužití v domě hodnotil jako bezproblémový. V naprostém rozporu s nynějším tvrzením obžalovaného o tom, že počátkem listopadu 2015 pojal ke Gabriele S. nedůvěru, je skutečnost, kterou potvrzují v podstatě všichni zúčastnění a sice to, že ke konci společného soužití v domě obžalovaný začal zamykat kuchyni v přízemí domu, a to kvůli tomu, že se začaly ztrácet potraviny. Sám obžalovaný v této souvislosti uvedl, že kuchyň „začali zamykat“ před Jiřím L. až někdy v říjnu nebo v listopadu 2015 (nikoliv před Gabrielou S., přestože právě v té době k ní měl obžalovaný na základě informací od L. ztratit důvěru !). Uvedené potvrdila i Gabriela S., jakož samotný Jiří L., který vypověděl, že z ledničky se začaly ztrácet potraviny, proto ji přemístili z předsíně do kuchyně a „tu před ním zamykali“. Z výpovědi obžalovaného, jakož i z výpovědi svědků Jiřího L. a Gabriely S. není zřejmé, že by se do doby útěku Gabriely S. na tomto stavu cokoliv změnilo. Pokud tedy obžalovaný nyní poukazuje na to, že počátkem měsíce listopadu na základě sdělení Jiřího L. ztratil důvěru ke Gabriele S., tak ve skutečnosti je zřejmé, že v tomto období zcela konkrétním opatřením vyjádřil nedůvěru ve vztahu k Jiřímu L., když před ním s Gabrielou S. schovali ledničku do kuchyně, kterou zamykali. Je tedy zřejmé, že i v období od 26.10.2015 do 7.12.2015 obžalovaný Gabriele S. důvěřoval a pokud měl nějaké výhrady, tak tyto směřovaly právě k Jiřímu L.
149. Obžalovaný před soudem **sám sebe stavěl do pozice osoby obětavé, vstřícné k druhým lidem**, zejména těm, kteří se ocitli v nouzi a potřebují pomoc. V kontrastu s vlastním sebeobrazem filantropa opakovaně poukazoval na asociálnost a parazitární způsob života Gabriely S., která jej křivě obvinila z přípravy vraždy. Je bezpochyby pravdou, že umožnil jak Jiřímu L. tak i Gabriele S., aby s ním v domě bydleli a významně jim pomohl při vyřízení sociálních dávek na úřadu práce, kde za ně v podstatě jednal. Na druhé straně je však třeba poukázat na závěry znalců zkoumající duševní stav obžalovaného, kteří u něj diagnostikovali poruchu osobnosti

s dominujícími narcistickými rysy a v této souvislosti hovořili o typickém nadhodnocování vlastního sebeobrazu. Podle znalců osobnost typu obžalovaného může pomáhat druhým v nouzi, pokud to „lichotí jeho egu“, ovšem motivace k takovému jednání bude vyplývat z pocitu vlastního prospěchu a nikoli z jeho autentického pocitu nějakého soucitu s druhými lidmi. Znalci konstatovali, že obžalovaný nebuduje plnohodnotné vztahy s druhými lidmi, tyto prožívá více jako objekty, které mu poslouží něčeho dosáhnout nebo něco získat, než aby s nimi navázal intimní vztah naplněný sdílením a empatií. Jako příklad takového vztahu znalec psycholog uvedl situaci, kdy dotyčná osoba pomůže obžalovanému platit náklady na bydlení. Vztah k Jiřímu L. znalci hodnotili jako nepropracovaný a bez skutečné vzájemnosti. Tyto závěry znalců podle názoru soudu zcela korespondují se zjištěním, že obžalovaný, jak Jiřímu L., tak Gabriele S. v podstatě zajistil příjem sociálních dávek od úřadu práce a z výpovědí obou uvedených svědků vyplývá, že mu poté pravidelně každý měsíc část peněz ze sociální dávky odevzdávali. To vše za situace, kdy obžalovaný rovněž pobíral sociální dávku ve výši 3.410 Kč a energie spojené s užíváním nemovitosti mu byly rovněž hrazeny z úřadu práce. Sám svědek L. uvedl, že si myslí, že jej obžalovaný u sebe v domě nechal bydlet i po smrti své matky právě „kvůli penězům“. Svědek v této souvislosti k dotazu obhájce, zda jej chtěl obžalovaný z domu někdy vystěhovat uvedl, že „dokud ... mu dával peníze, tak ne, to byla podmínka“. Stejně tak lze poukázat na obsah deníčku, který si obžalovaný vedl, kde si dne 19.1.2015 poznačil, že „L. stále nedošly peníze, S. napsala, že byla dávka odeslána 14.1. po jeho podpisu, tak snad zítra?“. Také z již několikrát zmiňovaného podání vysvětlení obžalovaného ze dne 7.12.2015 je zřejmé, že obžalovaný měl velmi dobrý přehled o finančních prostředcích, které jeho spolubydlíci dostávali, kdy uvedl, že Gabriele S. má být v brzké době vyplacena sociální dávka od úřadu práce.

150. V souvislosti s výpovědí **svědkyně Martiny K.** považuje soud za nutné poukázat na její velmi blízký vztah k obžalovanému, který vyplývá jak z její vlastní výpovědi, tak i ze spisového materiálu. Svědkyně K. se s obžalovaným seznámila ještě v době, kdy byl ve vazbě ve věci 29 T 1/2011 a následně mu opakovaně poskytla finanční prostředky v souvislosti s jeho záměrem nechat si vypracovat nové znalecké posudky v uvedené trestní věci. Svědkyně sama hovořila o poskytnutí „sponzorského daru“ obžalovanému, což působí poměrně překvapivě, vezme-li se v úvahu to, že obžalovaný byl v té době ve vazbě v rámci trestní věci v níž se podle obžaloby měl dopustit dvojnásobné vraždy a svědkyně jej podle vlastních slov osobně neznala. Svědkyně obžalovanému rovněž opakovaně poskytla pracovní příležitost, poté co byl 2.2.2016 zadržen, byla právě ona osobou, kterou obžalovaný žádal o této skutečnosti vyrozumět a následně obžalovaného opakovaně navštívila ve vazbě, kam mu také posílala kopie písemností o které ji požádal a hradila za něj náklady na pořízení kopií ze spisu. Poté, co byl obžalovaný vzat v této věci do vazby, tak to byla rovněž svědkyně, která prostřednictvím klíče od obžalovaného na jeho pokyn vstoupila do předmětné nemovitosti. Z popsaného jednání je evidentní velmi blízký vztah mezi svědkyní a obžalovaným, který se nepochybně promítá do výpovědi svědkyně, která nejen že zcela nekriticky hovoří o osobně obžalovaného, ale rovněž ve prospěch obžalovaného účelově zkresluje skutečnosti především ve vztahu k událostem k nimž došlo během jeho soužití s Gabrielou S. Zde je třeba poukázat především na listinu označenou jako Sdělení skutečností správnímu orgánu (č.l. 703), v němž Martina K. „správnímu orgánu“ sděluje, že Gabriele S. poskytuje na dobu nezbytně nutnou přístřeší ve svém bytě na adrese xxx. Svědkyně K. ve svém sdělení výslovně uvádí, že Gabriela S. v její garsonce „bydlí od 1.5.2015“, přičemž ve svých svědeckých výpovědích přiznala to, že Gabriela S. v tomto bytě ve skutečnosti nikdy nebydlela, dokonce u svědkyně nebyla ani nikdy na návštěvě. Z povahy věci je zřejmé, že tato listina souvisela s řízením o poskytování sociálních dávek a svědkyně K. v ní v souladu se zájmem obžalovaného a Gabriely S. uváděla zjevně nepravdivé údaje. Dále je třeba poukázat na výpověď svědkyně z přípravného řízení, kdy nejprve k dotazu obhájce, zda v průběhu měsíce listopadu 2015 sledovala v chování Gabriely S. nějaké změny, tato uvedla, že mezi obžalovaným a Gabrielou S. oproti dřívější době „tehdy bylo určité napětí“ a „začali se mezi sebou handrkovat“, což odůvodňovala tím, že obžalovaný Gabriele

S. sdělil, že ji v případě sankčního vyřazení z úřadu práce nebude živit. Přitom hned na následující otázku obhájce, zda si všimla, že by měla Gabriela S. z obžalovaného strach svědkyně mimo jiné uvedla, že si „žádných změn v chování Gabriely nevšimla, chovala se k Pavlovi pořád stejně a on k ní taky“. Je zřejmé, že svědkyně odpovídala na dotazy obhájce protichůdně, kdy tento rozpor lze logicky vysvětlit právě účelovostí jejího postoje. Zatímco svědkyně Martina K. v přípravném řízení k dotazu obhájce tvrdila, že v průběhu měsíce listopadu registrovala, že se obžalovaný s Gabrielou S. začali „trochu handrkovat“ a bylo mezi nimi „určité napětí“, tak obžalovaný se v rámci zmíněného podání vysvětlení dne 7.12.2015 vyjadřoval v tom směru, že s Gabrielou S. neměl žádné problémy a vycházel s ní dobře. Navíc, jak již bylo shora uvedeno, tak vzhledem k okolnostem odmítnutí nabízeného pracovního místa Gabrielou S. lze úspěšně pochybovat o tom, že by obžalovaný Gabriele S. vyčítal to, že odmítla nabízené pracovní místo a že by jí vůbec sdělil to, že ji do budoucna nebude živit. Při tom svědkyně K. ve své výpovědi tvrdila, že právě takové situaci byla při návštěvě u obžalovaného přítomna. Podle soudu svědkyně K. v tomto směru vypovídala opět účelově, v podstatě shodně s tím, co tvrdí obžalovaný. Pokud Gabriela S. hovořila o tom, že Martinu K. nezná, tak toto její vyjádření nelze považovat za kategorické v tom směru, že by nevěděla o koho se jedná, kdy sama Gabriela S. hovořila o tom, že za obžalovaným jezdila žena, která mu vozila práci na doma. Navíc Gabriela S. svědkyni K. nepovažovala za svoji známou nebo osobu, se kterou by se nějak blíže přátelila, kdy sama svědkyně K. tuto skutečnost u hlavního líčení potvrdila, když uvedla, že by svůj vztah s Gabrielou S. rozhodně nehodnotila tak, že byly kamarádky „to v žádném případě“. Pokud obžalovaný poukazoval na emailovou komunikaci mezi Gabrielou S. a svědkyní K., tak je otázkou, do jaké míry a zda skutečně Gabriela S. tyto maily psala, kdy listiny s texty emailů obžalovanému poskytla svědkyně K., nicméně nejedná se podle soudu o nějak zásadní okolnost pro posouzení projednávané věci. Vzhledem k výše uvedenému, jakož i ve světle dalších provedených důkazů, je třeba výpověď svědkyně Martiny K., především v částech, kdy hovořila o osobě Gabriely S. a některých momentech, jimž byla údajně přítomná, považovat za nevěrohodnou.

151. Jednání obžalovaného soud **právně kvalifikoval** jako přípravu zvláště závažného zločinu vraždy podle § 20 odst. 1 k § 140 odst. 2 tr. zákoníku, neboť obžalovaný se dopustil jednání, které záleželo v úmyslném vytváření podmínek pro úmyslné usmrcení jiného po předchozím uvážení, a to jeho organizováním a opatřováním prostředků k jeho spáchání, přičemž k pokusu ani dokonání zvláště závažného zločinu nedošlo. Za vlastní jednání, v němž lze spatřovat úmyslné vytváření podmínek pro usmrcení Jaroslavy S., je třeba považovat konkrétní plány mechanismů jejího usmrcení, které obžalovaný vymyslel a následně započal s jejich aktivní realizací. Konkrétně se jedná o plán na usmrcení Jaroslavy S. odcizeným automobilem, v souvislosti s nímž Gabriela S. na pokyn obžalovaného obstarala dvě registrační značky a zejména pak plán na usmrcení Jaroslavy S. ubitím kovovým palcátem, kdy v této souvislosti obžalovaný nejen plánoval vlastní provedení tohoto útoku a vytvoření alibi pro sebe a Gabrielu S., jakož i nastražení klamných stop, ale současně činil konkrétní kroky směřující k realizaci svého záměru, kdy prostřednictvím Gabriely S. obstaral věci, které chtěl následně upravit nebo přímo použít při spáchání vraždy Jaroslavy S. Zde je třeba znovu poukázat na to, že Gabriela S. na pokyn obžalovaného zakoupila trubku určenou k výrobě palcátu, dvě paruky, hmoždír, pákové kleště se třemi visacími zámky a nasbírala semena tisu. Rovněž na pokyn obžalovaného Gabriela S. v jednom případě ve večerních hodinách byla poblíž místa bydliště Jaroslavy S. s cílem vysledovat její večerní režim v souvislosti s venčením psa.
152. Příprava k zvláště závažnému zločinu je jedním z vývojových stádií trestného činu a obecně je v § 20 odst. 1 tr. zákoníku vymezena jako úmyslné vytváření podmínek pro spáchání zvláště závažného zločinu, kdy zákon následně příkladmo vypočítává jednotlivé typické způsoby přípravného jednání (například organizování zvláště závažného zločinu, opatřování nebo přizpůsobování prostředků a nástrojů k jeho spáchání atd.), přičemž přípravou může být jakékoli jiné úmyslné vytváření podmínek pro spáchání zvláště závažného zločinu. Uvedené formy přípravy mohou směřovat jen

k spáchání vlastního zvlášť závažného zločinu nebo jen k zvlášť závažnému zločinu další osoby (například návod a pomoc) nebo k zvlášť závažnému zločinu vlastnímu i osoby další (spolčení, srocení). U přípravy platí, že nevykazuje ještě povahu jednání, které charakterizuje skutkovou podstatu uvedeného konkrétního zvlášť závažného zločinu, ale jen vytváří úmyslně podmínky pro jeho spáchání. Příprava tedy vyvolává zatím jen vzdálené nebezpečí, že nastane následek, který je znakem skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu (viz R 3/1952).

153. Z hlediska časového vymezení skutku platí, že jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu, bylo ohraničeno na straně jedné okamžikem doručení rozhodnutí soudu o vystěhování z domu a na straně druhé okamžikem útěku Gabriely S. od obžalovaného. Jedná se tedy o dobu cca šesti týdnů (od 26.10 do 7.12.), v níž se odehrálo jednání, které je soudem kvalifikováno jako příprava k zvlášť závažnému zločinu vraždy podle § 20 odst. 1 k § 140 odst. 2 tr. zákoníku. Soud je toho názoru, že z hlediska trestní odpovědnosti obžalovaného nelze do předmětného skutku zahrnout dobu od útěku Gabriely S., to je období od 7.12.2015, až do okamžiku zadržení obžalovaného, tedy do 2.2.2016. Je samozřejmě otázkou, co přesně obžalovaný v inkriminované době v souvislosti s připravovanou vraždou zamýšlel, či zda v tomto období podnikl nějaké konkrétní kroky, nicméně provedenými důkazy nebylo zjištěno nic, co by svědčilo o tom, že obžalovaný v přípravě vraždy pokračoval i po datu 7.12.2015, kdy od něj Gabriela S. utekla.
154. Obžalovaný poukazyval na to, že jestliže je podstatou přípravy trestného činu podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku jednání pachatele, které záleží v úmyslném vytváření podmínek pro spáchání zvlášť závažného zločinu, tak on sám se žádného jednání nedopustil a i popis skutku tak, jak je obsažen v podané obžalobě mu v tomto směru dává za pravdu, neboť hovoří o tom, že to byla pouze Gabriela S., která se fakticky dopouštěla jednání, které je však nyní kladeno k tíži obžalovanému. Obžalovaný v této souvislosti uvedl, že to byla Gabriela S., kdo měl sledovat ve večerních hodinách Jaroslavu S., kdo měl obstarat registrační značky, kdo následně obstarával jednotlivé věci a posléze měl spáchat samotnou vraždu. Tato argumentace obžalovaného je zjevně neopodstatněná, neboť je zřejmé, že součástí přípravy trestného činu podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku, je i organizování, které spočívá právě v zosnování a řízení trestného činu, kdy zejména takovýto charakter jednání obžalovaného mělo. Byl to právě obžalovaný, kdo pojal úmysl usmrtit Jaroslavu S. a následně promýšlel jednotlivé varianty jejího usmrcení a v této souvislosti instruoval Gabrielu S., kterou navíc konkrétně úkoloval v souvislosti s opatrováním věcí určených ke spáchání vraždy Jaroslavy S. Nelze proto hovořit o tom, že by obžalovaný nebyl trestně odpovědný v souvislosti s projednávanou přípravou zvlášť závažného zločinu vraždy v důsledku absence jeho jednání.
155. Podle § 20 odst. 3 tr. zákoníku trestní odpovědnost za přípravu k zvlášť závažnému zločinu zaniká, jestliže pachatel dobrovolně upustil od dalšího jednání směřujícího k spáchání zvlášť závažného zločinu a současně buď odstranil nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknuté přípravy nebo učinil o přípravě v zákoně kvalifikované oznámení. Z uvedeného je patrné, že aby v případě přípravy došlo k zániku trestní odpovědnosti, je třeba, aby byly kumulativně (současně) splněny dvě podmínky, a to vždy podmínka toho, že pachatel dobrovolně upustil od dalšího jednání a dále jedna z dvou podmínek spočívajících v odstranění hrozícího nebezpečí, nebo učinění kvalifikovaného oznámení.
156. V souvislosti s podmínkou dobrovolného upuštění od přípravy je možné poukázat na judikaturu, která se otázkou splnění této podmínky zabývala v mnoha případech. Opakovaně bylo konstatováno, že o dobrovolné upuštění od přípravy ve smyslu § 20 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku nejde, jestliže pachatel upustil od dalšího jednání směřujícího k spáchání zvlášť závažného zločinu pod vlivem překážky a nebo, jestliže uskutečnění svého záměru toliko odložil na pozdější dobu (R 52/1970). Dobrovolnost totiž vyžaduje, aby pachatel od dalšího jednání ustoupil z vlastního podnětu (B 1/1986). Za dobrovolné upuštění od podniknuté přípravy podle § 20 odst. 3 tr.

zákoníku lze proto považovat pouze takovou situaci, kdy rozhodnutí o upuštění od dalšího jednání je výrazem svobodné volby pachatele (srov. NS ČR 4 Tdo 157/2016). Jestliže připravovaný trestný čin nedospěl ani do stádia pokusu, protože se pachateli nepodařilo vytvořit si podmínky, nelze takovou okolnost považovat za dobrovolné upuštění od dalšího jednání směřujícího k spáchání trestného činu ve smyslu podmínek zániku trestnosti podle § 20 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Za tohoto stavu totiž nešlo o to, že by pachatel dobrovolně upustil od dalšího jednání, které jinak mohl vykonat, ale o to, že nebyl schopen překonat náhlou překážku, která ho přinutila nepokračovat v dalším jednání pro jeho nemožnost (NS ČR 7 Tdo 1056/2011).

157. Pokud obžalovaný poukazoval na to, že právě z doby, která uplynula od útěku Gabriely S. do doby jeho zadržení je zřejmé, že on sám od přípravy vraždy dobrovolně upustil, nelze takovou argumentaci považovat za správnou. Je totiž od počátku zřejmé, že v plánech obžalovaného na usmrcení Jaroslavy S. hrála klíčovou roli právě Gabriela S., která nejen že pomáhala obžalovanému zajistit různé věci určené k realizaci tohoto plánu, ale především to měla být právě ona, kdo měl vraždu Jaroslavy S., ať už v počáteční verzi (sražením odcizeným motorovým vozidlem) nebo ve finální verzi (ubití kovovým palcátem), fyzicky provést. Pokud tedy Gabriela S. od obžalovaného zcela neočekávaně utekla, obžalovaný tak fakticky ztratil osobu, která byla od počátku určena k realizaci vraždy. Z povahy věci je zřejmé, že v souvislosti s útekem Gabriely S., který pro obžalovaného představoval zcela nečekanou a zásadní překážku z hlediska realizace jeho záměru (dokonání připravované vraždy), nelze hovořit o tom, že by obžalovaný dobrovolně upustil od dalšího jednání směřujícího k spáchání vraždy. Je přitom zcela irelevantní to, zda se obžalovaný po útěku Gabriely S. vzdal svého záměru usmrtit Jaroslavu S., zda odstranil některé věci, které předtím chystal k vraždě použít nebo zda naopak o vraždě Jaroslavy S. nadále uvažoval a plánoval jiný způsob jejího provedení, či v tomto směru dokonce již podnikl nějaké kroky. Znovu je třeba konstatovat, že jednání obžalovaného v době, která je vymezena ve výroku tohoto rozsudku, jednoznačně naplňuje znaky přípravy k zvlášť závažnému zločinu vraždy a pokud obžalovaný útekem Gabriely S. od něj nedobrovolně ztratil osobu (pachatele) jejímž prostřednictvím plánoval vraždu od počátku spáchat, nejedná se v daném případě o dobrovolné upuštění od dalšího jednání ve smyslu § 20 odst. 3 tr. zákoníku, které by znamenalo zánik trestní odpovědnosti obžalovaného.
158. Pokud bylo v rámci závěrečné řeči obhájce poukazováno na rozhodnutí Nejvyššího soudu 3Tdo 1417/2003 s tím, že v případě spolupachatelství dojde k zániku trestnosti přípravy v případě, jestliže některá ze společně jednajících osob upustí dobrovolně od dalšího jednání směřujícího ke spáchání zvlášť závažného zločinu za současného splnění jedné ze dvou v zákoně uvedených podmínek, tak je třeba uvést, že institut zániku trestní odpovědnosti u přípravy (stejně jako u pokusu nebo účastenství) je založen na individuálním principu. Z hlediska zániku trestní odpovědnosti při přípravě zvlášť závažného zločinu, na niž se účastní více pachatelů, je třeba dobrovolné upuštění u každého z nich posuzovat samostatně a dobrovolné upuštění je proto tzv. osobním důvodem zániku trestní odpovědnosti (viz. Šámal, P. a kol. Trestní zákoník I. § 1 – 139. Komentář.2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2012, 289 s.). Dobrovolným upuštěním Gabriely S. od dalšího jednání směřujícího k spáchání zvlášť závažného zločinu vraždy proto nemohlo dojít k zániku trestní odpovědnosti obžalovaného, neboť jak již bylo uvedeno, v jeho případě nemůže být o dobrovolném upuštění řeč. V tomto směru je třeba interpretovat i závěry uvedeného rozhodnutí Nejvyššího soudu.
159. Co se týče posouzení vlastního jednání u Gabriely S., tak je třeba nejprve uvést, že soud na základě podané obžaloby rozhodoval pouze o vině obžalovaného, aniž by mu náleželo právo autoritativně hodnotit otázku viny Gabriely S. Nicméně pro vypořádání se s obhajobou obžalovaného, jakož i z důvodu celkového právního posouzení jednání obžalovaného, je namístě vyjádřit se i k povaze jednání Gabriely S. Z výpovědi svědkyně je patrné, že v období od 26.10.2015 do 7.12.2015 se tato aktivně a s plným vědomím všech rozhodných skutečností podílela na přípravě vraždy

Jaroslavy S. Soud je toho názoru, že jednání Gabriely S., kterého se v inkriminované době dopouštěla v souvislosti s připravovanou vraždou, je třeba jednoznačně kvalifikovat jako jednání spolupachatele. Pro posouzení trestní odpovědnosti Gabriely S. je však zcela zásadní to, že ona sama následně dobrovolně upustila od dalšího jednání směřujícího k spáchání zvláště závažného zločinu vraždy, a to tím, že dne 7.12.2015 bez vědomí obžalovaného utekla od něj z domu. Její útěk byl nepochybně jejím svobodným rozhodnutím, jak bude na vzniklou situaci reagovat, kdy záleželo pouze na Gabriele S., zda nadále zůstane u obžalovaného a bude se podílet na připravované vraždě, či zda v této své činnosti nebude pokračovat. Pokud bylo obhajobou v rámci závěrečné řeči poukazováno na to, že k zániku trestní odpovědnosti Gabriely S. nemohlo dojít, neboť trestní oznámení na obžalovaného podala za situace, kdy byla sama zadržena z důvodů útekové vazby a takto se bránila trestnímu oznámení obžalovaného, tak kromě již výše uvedeného je třeba poukázat na to, že v souvislosti s dobrovolností trestní zákoník hovoří o dobrovolném upuštění od dalšího jednání a nikoli o učinění kvalifikovaného oznámení. Nicméně, jak vyplývá z toho, co již bylo uvedeno, i samotné trestní oznámení Gabriely S. v nyní projednávané věci je třeba považovat za dobrovolně učiněné, neboť Gabriela S. rozhodně nebyla zadržena v souvislosti s přípravou vraždy a navíc trestní oznámení učinila až poté, co byla policejním orgánem vyslechnuta ve věci údajné krádeže 17.000 Kč a propuštěna ze zadržení.

160. Obžalovaný dále poukazyval na údajnou nezpůsobilost přípravy s tím, že Gabriela S. v trestním řízení po celou dobu tvrdí, že od počátku nechtěla vraždu Jaroslavy S. spáchat a ve skutečnosti by ji tedy nikdy nespáchala. V této souvislosti je vhodné poukázat opět na judikaturu, neboť soudy v minulosti již řešily případy, kdy pachatel (účastník) mylně předpokládal ochotu druhé osoby spáchat trestný čin. Bylo např. konstatováno, že v případě pozitivního omylu účastníka - mylně se domníval, že jsou zde znaky trestného činu, na němž se účastní, ač tomu tak nebylo, neboť osoba, o níž se domníval, že spáchá trestný čin, jej ve skutečnosti spáchat nechtěla a ani nemohla, lze jednání takové osoby kvalifikovat jako přípravu trestného činu podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku (srov. NS ČR 2 Tzn 33/95). Skutečnost, že osoba sjednaná pachatelem k tomu, aby za úplatu usmrtila jiného, od samého počátku pouze předstírá záměr takový čin provést, nevylučuje u pachatele, který ji zjednal, naplnění formálních podmínek trestní odpovědnosti za přípravu k trestnému činu vraždy. Obžalovaný byl nepochybně přesvědčen o tom, že Gabriela S. je vhodnou osobou pro realizaci jeho plánu a jeho záměr usmrtit Jaroslavu S. zhotoveným kovovým palcátem byl realizovatelný (srov. VS v Praze 3 To 41/97). Proto i v případě, že by Gabriela S. od počátku pouze předstírala záměr spáchat vraždu Jaroslavy S., byla by dána trestní odpovědnost obžalovaného za přípravu vraždy.
161. V projednávaném případě se však podle soudu nejedná o případ popisovaný v shora citovaných judikатурních rozhodnutích. Soud si je samozřejmě dobře vědom vyjádření Gabriely S. o tom, že by vraždu Jaroslavy S. nespáchala (a ani ji nechtěla spáchat), nicméně v tomto směru je třeba, stejně jako ve všech ostatních případech, subjektivní stránku jednání pachatele hodnotit na základě jeho skutečného (předchozího) jednání. A zde je třeba znovu konstatovat, že Gabriela S. se sama aktivně zapojila do přípravného jednání, kdy zejména na pokyn obžalovaného opatrovala věci, které byly určeny k realizaci vraždy. Gabriela S. si přitom byla dobře vědoma toho, za jakým účelem tyto věci obstarává, k čemu mají být posléze použity a jaká přitom má být její role. V jednom případě Gabriela S. rovněž v souvislosti s přípravou vraždy sledovala Jaroslavu S. ve večerních hodinách v místě jejího bydliště. O srozumění Gabriely S. s její účastí na připravované vraždě svědčí i to, že sama svědkyně hovořila o tom, že obžalovaný ji neustále ujišťoval o tom, že pro ni dokáže zařídit alibi, takže nemusí mít žádné obavy. Rozhodně nebylo zjištěno, že by Gabriela S. v daných okamžicích jednala za okolností, které by vylučovaly její trestní odpovědnost, tedy, že by takto jednala například v krajní nouzi. Je vcelku logické to, že u Gabriely S. postupně, tak jak docházelo k rozvoji přípravy trestného činu, narůstaly obavy z jeho možné realizace, což nakonec vedlo k jejímu útěku od obžalovaného, uvedené však nic nemění na tom, jakého jednání se Gabriela S.

sama do doby svého útěku, v souvislosti s přípravou vraždy, dopustila. Gabriela S. si v souvislosti s postupným opatrováním věci a sledováním Jaroslavy S., ve spojitosti s přípravou vraždy, musela být dobře vědoma reálnosti plánu obžalovaného a jeho odhodlanosti dovést připravovaný čin až dokonce, přičemž na tomto se, i s vědomím zajištění alibi, nadále sama aktivně podílela právě tím, že pokračovala v opatrování dalších věcí podle pokynů obžalovaného. Je třeba rovněž zmínit to, že následné popírání úmyslu spáchat trestný čin jeho pachatelem bývá v praxi poměrně časté a hodnocení subjektivní stránky trestného činu, tedy to, zda pachatel jednal úmyslně, či nikoli, je posuzováno právě na základě jeho předchozího jednání a nikoli toho, že následně prohlásí, že trestný čin nikdy nechtěl spáchat.

162. V souvislosti se způsobilostí přípravy je třeba dále poukázat na skutečnost, že usmrcení člověka kovovým palcátem (úderem do hlavy) je mechanismus, který je bez pochyby i z pohledu laika způsobilý k usmrcení člověka. Navíc v případě Gabriely S. se jedná o osobu, která je fyzicky k takovému útoku velmi dobře disponovaná (výška cca 180 cm, váha cca 100 kg), kdy objektem jejího útoku měla být Jaroslava S., tedy osoba, které v době plánování vraždy bylo xxx let a na první pohled je osobou fyzicky výrazně méně disponovanou, než Gabriela S.
163. Z povahy jednání, které je předmětem přípravy zvláště závažného zločinu vyplývá, že obžalovaný jednal po předchozím uvážení a jeho příprava proto směřovala k spáchání zvláště závažného zločinu podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku, kdy podstatou přípravného jednání je právě předchozí rozvážení trestného činu.
164. Ohledně námitek údajných **procesních vad** přípravného řízení tak, jak je prezentoval obžalovaný a jeho obhájce v průběhu trestního řízení, je třeba uvést následující. Obžalovaný předně namítal, že nebylo řádně zahájeno jeho trestní stíhání, kdy poukazoval mimo jiné na to, že v usnesení o zahájení trestního stíhání zcela absentuje popis toho, jakým způsobem mělo ke spáchání trestného činu dojít, a to v tom směru, že zde nejsou náležitě popsány a objasněny role obžalovaného a Gabriely S., není zřejmé, zda měl být čin spáchán ve spolupachatelství nebo zda pozice obžalovaného měla spočívat v nějaké formě účastenství na připravovaném trestném činu. Obžalovaný poukazoval na porušení jeho práva na obhajobu v souvislosti s tím, že ve vztahu ke Gabriele S. nebylo trestní stíhání vůbec zahájeno, přestože podle popisu skutku se měla sama aktivně podílet na přípravě vraždy. S těmito výhradami obžalovaného se soud neztotožnil a v tomto směru je možné odkázat na to, co již bylo uvedeno výše v souvislosti s právní kvalifikací skutku. Z popisu skutku tak, jak je uveden v usnesení o zahájení trestního stíhání, je zřejmé, jakým způsobem měl obžalovaný připravovat vraždu Jaroslavy S. i to, jakým způsobem v tomto měla figurovat Gabriela S. Jednání, jak obžalovaného, tak Gabriely S. je v usnesení o zahájení trestního stíhání dostatečně konkretizováno a v usnesení užitá právní kvalifikace skutku podle § 20 odst. 1 k § 140 odst. 2 trestního zákoníku, je ve vztahu k obžalovanému přílehlavá. Samotná příprava trestného činu tak, jak je vymezena v ustanovení § 20 trestního zákoníku, v sobě zahrnuje jednotlivá jednání, která jsou jinak definována v § 24 odst. 1 trestního zákoníku.
165. Obžalovaný dále poukazoval na to, že v jeho věci v přípravném řízení rozhodovaly soudy, které k tomu nebyly příslušné, kdy v podstatě od 15.4.2016 nemá řádně ustanoveného obhájce a úkony přípravného řízení provedené po tomto datu, by podle jeho názoru měly být provedeny znovu. V této souvislosti soud poukazuje na to, že od počátku trestního stíhání měl obhájce Mgr. Antonína Nováka, kterého si zvolil na základě plné moci. Dne 18.4.2016 bylo policejnímu orgánu doručeno sdělení obhájce Mgr. Nováka o tom, že po vzájemné dohodě došlo k ukončení obhajoby obžalovaného (č.l. 79). Obžalovanému byla následně stanovena lhůta ke zvolení obhájce (č.l. 80) a po jejím uplynutí byl obžalovanému opatřením soudkyně Okresního soudu v Olomouci dne 1.5.2016 ustanoven obhájce Mgr. Richard Frommer (č.l. 96). Takovýto postup byl v daném okamžiku zákonný a souvisel s příslušností Okresního soudu v Olomouci založenou na základě

působnosti policejního orgánu a státního zástupce vykonávající dozor v projednávané trestní věci. Pokud obžalovaný v této souvislosti argumentoval nálezem pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/14, tak tato argumentace není podle názoru soudu správná, neboť citovaný náleží Ústavního soudu byl publikován ve Sbírce zákonů ČR v částce 75, která byla rozeslána dne 22. června 2016. Závěry učiněné Ústavním soudem v citovaném nálezě pléna lze proto aplikovat vůči orgánům činným v trestním řízení a v rámci probíhajících trestních věcí až od data 22. června 2016. Proto také následně v přípravném řízení o vazbě obviněného nadále rozhodoval již soudce Okresního soudu v Přerově. K ustanovení obhájce Mgr. Richarda Frommera soudkyně Okresního soudu v Olomouci však došlo již 1.5.2016, a tedy příslušným soudem.

166. Obžalovaný dále tvrdil, že nebyl řádně upozorněn na změnu kvalifikace skutku a nebyl v této souvislosti upozorněn na možnost doplnění dokazování. Ani s touto námitkou obžalovaného se soud neztotožnil, neboť záznam o upozornění na změnu právní kvalifikace skutku policejní orgán učinil v souladu s ustanovením § 160 odst. 6 trestního řádu dne 26.8.2016 a téhož dne bylo upozornění na změnu právní kvalifikace obžalovanému doručeno do vlastních rukou (č.l. 1615). Následně byl obžalovaný s vědomím nové právní kvalifikace skutku opakovaně seznamován se spisem, kdy byl rovněž opakovaně upozorňován na možnost navrhnout doplnění dokazování, což také činil.
167. V souvislosti s ukončením přípravného řízení obžalovaný namítal, že mu nebylo umožněno prostudování kompletního spisového materiálu tak, jak to požaduje trestní řád a konstantní judikatura. Zde je třeba uvést, že obžalovaný byl seznamován se spisem opakovaně. Poprvé byl vyrozuměn o možnosti prostudovat trestní spis dne 22.8.2016 (č.l. 1613). Prostudování spisu bylo realizováno ve dnech 26.8.2016, 29.8.2016, 2.9.2016, 12.9.2016 a 16.9.2016 (č.l. 1625 – 1630), kdy obžalovanému byl předložen kompletní spisový materiál a byl mu rovněž poskytnut dostatečný časový prostor k prostudování spisu, což samotný obžalovaný stvrdil svým podpisem. Následně policejní orgán rozhodl o doplnění dokazování, a to v souvislosti s požadavkem obžalovaného na zpracování doplnku odborného vyjádření, týkajícího se zajištěné výpočetní techniky (č.l. 1648). Následně byl obžalovaný upozorněn na možnost prostudovat trestní spis dne 7.12.2016 (č.l. 1759). Samotné prostudování trestního spisu obžalovaným bylo realizováno ve dnech 13.12.2016, 14.12.2016 a 16.12.2016, kdy prostudoval opět celý spisový materiál, včetně elektronických příloh – zvukových záznamů výslechu podezřelého a obviněného (č.l. 1788 - 1790). Vzhledem k požadavkům obžalovaného na prostudování DVD disků a Blu Ray disků, byl obžalovaný následně vyrozuměn na možnost prostudovat trestní spis dne 20.12.2016 (č.l. 1833), kdy prostudování spisu bylo provedeno ve dnech 28.12.2016 a 29.12.2016 (č.l. 1834 – 1836). Ze záznamů o prostudování spisu z 28.–29.12.2016 je evidentní, že obžalovanému byl předložen k prostudování spis v rozsahu č.l. 375 a dále v rozsahu od č.l. 1527 až do 1824. Současně mu byl poskytnut Blu Ray přehrávač a notebook, na kterých mu bylo umožněno prohlédnutí paměťových zařízení, které tvoří součást spisu. Obžalovaný při seznámení se spisem dne 29.12.2016 poukázal na to, že mu nebyl předložen kompletní spisový materiál, kdy žádal o umožnění prostudování všech svazků spisu a nikoliv jen svazku č. 5.
168. Podle názoru soudu je však z výše uvedeného patrné, že obžalovaný se v dostatečném rozsahu opakovaně seznámil s celým obsahem spisového materiálu a rozhodně nedošlo k porušení jeho práv na obhajobu. Kromě toho, že obžalovanému bylo opakovaně umožněno nahlédnutí do spisu (ve dnech 10.3.2016, 3.6.2016, 12.8.2016 a 23.11.2016), tak následně mu, jakož i jeho obhájci, bylo umožněno prostudování kompletního spisového materiálu, včetně všech přiložených záznamových médií, a to nejprve v době od 26.8.2016 do 16.9.2016 a posléze v době od 13.12.2016 do 29.12.2016. Smyslem ustanovení § 166 odst. 1 trestního řádu je garance toho, aby obžalovaný měl možnost seznámit se s veškerým důkazním materiálem, který byl v přípravném řízení ve věci obstarán a aby mohl na něj reagovat v rámci své obhajoby. V tomto směru se opakovaně

vyjadřovaly obecné soudy i Ústavní soud, když zmiňovaly povinnost předkládat obžalovaným, v souvislosti se skončením vyšetřování, kompletní spisový materiál. V projednávané věci podle soudu zákonné požadavky na zajištění práva na obhajobu obžalovaného, v souvislosti se skončením vyšetřování a s umožněním prostudování spisu, byly jednoznačně a poměrně velkoryse dodrženy. Je třeba rovněž připomenout to, že s výjimkou doplnku odborného vyjádření, týkajícího se zajištěné výpočetní techniky (čl. 1688), byl spisový materiál poté, co jej obviněný kompletně prostudoval již dne 16.9.2016 (tedy s výjimkou obsahu příložených záznamových médií), rozšířen v podstatě pouze o listiny, které do něj založil samotný obžalovaný.

169. V souvislosti s protokolací v rámci řízení před soudem je třeba uvést, že obžalovaný v rámci hlavního líčení požádal o provádění doslovné protokolace, soud této žádosti vyhověl a od tohoto okamžiku byla v souladu s ustanovením § 55b odst. 3 tr. řádu prováděna doslovná protokolace výpovědí osob před soudem. Jestliže obžalovaný (po vyhlášení rozsudku) namítal nepřipustnost absence obsahu závěrečné řeči státního zástupce v protokolu o hlavním líčení, tak je třeba uvést, že závěrečné řeči, které přednesli státní zástupce a obhájce, byly těmito stranami čteny a písemně zpracované závěrečné řeči byly bezprostředně po jejich přednesu založeny do spisu, což je z protokolu o hlavním líčení patrné. Následně bylo písemné vyhotovení závěrečných řečí státního zástupce a obhájce obžalovanému doručeno v rámci vazebního zasedání dne 30.1.2018, takže nelze hovořit o zkrácení jeho obhajovacích práv.
170. V rámci **úvah o trestu** vyhodnotil soud všechna kritéria uvedená v § 38 a § 39 tr. zákoníku. Při posuzování přípravy zvláště závažného zločinu je třeba hodnotit její povahu a závažnost nejen podle trestní sazby stanovené u konkrétního zvláště závažného zločinu, ale podle její konkrétní podoby. Je důležité posuzovat to, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání trestného činu a za jakých okolností a z jakých důvodů k jeho dokonání nedošlo (viz. § 39 odst. 6 písm. c) tr. zákoníku). Dále je významné to, jakou závažnost měla příprava v rámci trestné činnosti, jak byla obtížná, kolik osob na ní bylo zúčastněno, jak byla popř. zorganizována, jak účinné prostředky pachatel, či pachatelé volili, jak rozhodně při tom postupovali, jaká byla jejich míra zavinění, pohnutka apod. (viz. § 39 odst. 2 tr. zákoníku). Důležité je i to, zda šlo o přípravné jednání směřující k spáchání vlastního zvláště závažného zločinu nebo k spáchání zvláště závažného zločinu jinou osobou. Závažnější, než příprava vlastního zvláště závažného zločinu, bude zpravidla příprava takového zločinu jiné osoby, kde pachatel přípravy nemá již vliv na další vývoj páčání trestné činnosti, který je již mimo dosah pachatele přípravy.
171. V projednávané věci byl jednáním obžalovaného ohrožen zájem společnosti na ochraně lidského života. K osobě obžalovaného bylo z opisu z rejstříku trestů zjištěno, že doposud nebyl soudně trestán a ze zprávy o pověsti vyplývá, že v místě bydliště nebyl projednáván pro přestupek. Dále bylo zjištěno, že proti obžalovanému jsou v současnosti vedena dvě trestní řízení, a to již zmiňovaná věc 29 T 1/2011 vedená u Krajského soudu v Ostravě a dále věc 4 T 117/2017 vedená u Okresního soudu v Přerově, kde se obžalovaný podle obžaloby měl dopustit přečinu krádeže podle § 205 odst. 1, 3 tr. zákoníku a přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku. I přes skutečnost současného vedení dvou trestních řízení proti obžalovanému soud v souladu se zásadou presumpce nevinu hodnotil jeho dosavadní bezúhonnost jako polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. o) tr. zákoníku. K osobním poměrům obžalovaného bylo zjištěno, že má ukončené středoškolské vzdělání, je svobodný a bezdětný, přičemž před svým zadržením v projednávané věci nebyl dlouhodobě nikde zaměstnán a pobíral sociální dávky.
172. V daném případě se podle soudu jedná o velmi závažný trestný čin, což vyplývá z okolností, které charakterizují jednání obžalovaného. Je třeba poukázat na to, že celé jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu se odehrálo v průběhu cca šesti týdnů a v rámci této doby obžalovaný postupně uvažoval o třech mechanismech usmrcení Jaroslavy S., přičemž v souvislosti s posledním

mechanismem, pro nějž se nakonec rozhodl došlo k obstarání řady věcí, které měly být k připravovanému činu použity. Vzhledem k zamýšlenému mechanismu usmrcení Jaroslavy S. lze mít za to, že podstatná část věcí nutných k realizaci připravovaného činu byla již obžalovaným zajištěna, a to jak z hlediska výroby vražedné zbraně, tak i z hlediska činností souvisejících s vlastním provedením skutku. Rozhodně tedy nelze hovořit o tom, že by se ze strany obžalovaného jednalo o nějaké vágní jednání, naopak poměrně rychlý sled událostí svědčí o jeho rozhodnosti a přesvědčení v realizaci zamýšleného cíle. Jednání obžalovaného je třeba v daném případě charakterizovat jako vysoce sofistikované, spojené s promýšlením věcí do detailů a přípravou takových postupů, které budou nejen zajišťovat alibi pro obžalovaného a Gabrielu S., ale současně povedou k upoutání pozornosti na Jiřího L., jakožto možného pachatele. I tato skutečnost, tedy snaha obžalovaného svalit vinu za vraždu Jaroslavy S. na nevinnou osobu, zvyšuje závažnost projednávaného trestného činu a současně plně koresponduje se závěry znalců ohledně osobnosti obžalovaného. V případě plánovaného usmrcení Jaroslavy S. ubitím kovovým palcátem by se jednalo o poměrně surový způsob provedení vraždy. Míra zavinění obžalovaného je velmi vysoká, neboť obžalovaný jednal v přímém úmyslu a s již uvedenou důkladnou plánovitostí. Motivem jeho jednání byla ziskovost, kdy se takto snažil zbavit nepohodlné osoby, bránící mu v nerušeném užívání domu a současně se tak hodlal zbavit osoby, která jej i do budoucna ohrožovala v jeho nárocích, které si na předmětnou nemovitost činil.

173. V souvislosti s povahou a závažností přípravy je třeba dále poukázat na to, že v projednávané věci se přípravy aktivně účastnily dvě osoby, tedy obžalovaný a Gabriela S. Samotná příprava vraždy Jaroslavy S. tak, jak ji obžalovaný naplánoval, měla být výsledkem celé řady činností. Znovu je třeba zmínit způsob, jakým měla být zhotovena smrtící zbraň (zakrácení trubky mimo bydliště obžalovaného a následně zhotovení palcátu), jakož i to, jakým způsobem měla Gabriela S. bezprostředně před připravovanou vraždou jednat (zajištění převleku, paruky, dopravení se na místo a předhození otrávené návnady psovi) a dále na to, jakým způsobem měly být zajištěny alibi pro obžalovaného a Gabrielu S. a současně měly být nastraženy stopy směřující k Jiřímu L. (zejména zajištění komunikace prostřednictvím počítačů umístěných mimo Přerov, nastražení vlasů Jiřího L., potřísnění bot Jiřího L. krví). Dalšímu pokračování přípravy trestného činu vraždy bylo zabráněno v důsledku útěku Gabriely S. od obžalovaného.
174. V důsledku vraždy Jaroslavy S. by nepochybně došlo k dalšímu rozvrácení již tak značně narušených rodinných vztahů v rodině Jaroslavy S. Zde je třeba uvést, že její bratr Miloslav N. byl prohlášen za mrtvého a vzhledem k nadále přetrvávajícímu podezření, že se Miloslav N. se svojí manželkou mohli stát obětmi vraždy, by usmrcení Jaroslavy S. nepochybně bylo mimořádně tristní událostí, zejména pro nejbližší příslušníky Jaroslavy S. (její děti s rodinami).
175. V souvislosti s úvahami o trestu je třeba zmínit také postoj obžalovaného, který po celou dobu trestního řízení neprojevil jakoukoliv sebereflexi, spáchání trestného činu kategoricky popíral, na vlastní jednání měl zcela nekritický náhled a naopak se snažil všemožně dehonestovat Gabrielu S. V rámci hodnocení osobnosti obžalovaného znalci v souvislosti se zjištěnou poruchou osobnosti uvedli, že osobnost obžalovaného je terapeutickými prostředky neovlivnitelná.
176. Po vyhodnocení všech shora uvedených skutečností uložil soud obžalovanému jako spravedlivý trest podle 140 odst. 2 tr. zákoníku, a to trest odnětí svobody v trvání 13 roků, tedy ještě při spodní hranici zákonné trestní sazby, která je stanovena v rozmezí 12 až 20 let. Obžalovaný byl za splnění podmínek uvedených v § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku pro výkon tohoto trestu zařazen do věznic se zvýšenou ostrahou.
177. Soud dále podle § 70 odst. 2 tr. zákoníku uložil obžalovanému trest propadnutí věci, a to věci uvedených ve výroku tohoto rozsudku (elektrocentrála, kovová trubka a hmoždíř), kdy s jedná o

věci náležející obžalovanému, tyto byly zajištěny při domovní prohlídce a byly určeny ke spáchání trestného činu (v případě elektrocentrály tato sice nebyla zakoupena přímo v souvislosti s připravovanou vraždou, ale podle plánu obžalovaného měla být využita k obrábění kovové tyče mimo jeho bydliště).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci.

O odvolání přísluší rozhodovat Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch, nebo neprospěch obviněného.

Olomouc 4. prosince 2017

JUDr. Aleš Vašků v.r.
předseda senátu